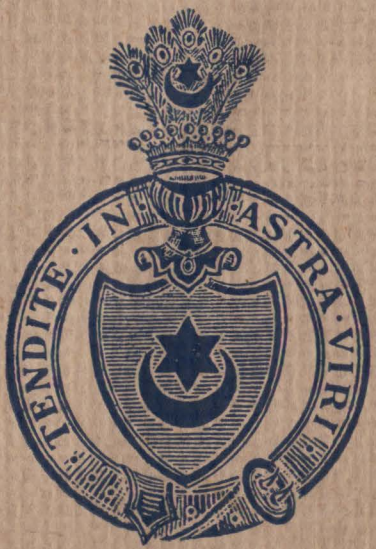
DR JÓZEF SERUGA

Y.

DOKUMENTY PERGAMINOWE

W ZBIORACH BIBLJOTECZNO-MUZEALNYCH HR. TARNOWSKICH W SUCHEJ

KRAKÓW MCMXXXVI
NAKŁADEM JULJUSZA HR. TARNOWSKIEGO
SKŁAD GŁÓWNY W KSIĘGARNI GEBETHNERA I WOLFFA

DOKUMENTY PERGAMINOWE

W ZBIORACH BIBLJOTECZNO-MUZEALNYCH

HR. TARNOWSKICH

W SUCHEJ

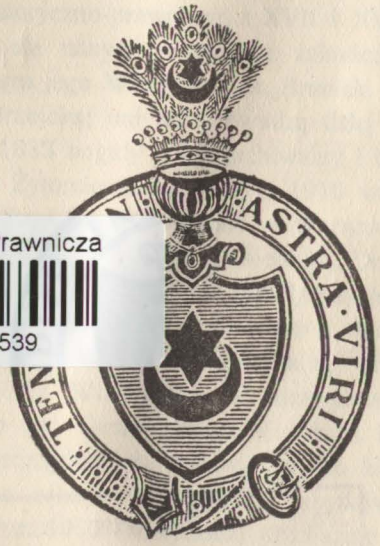
Zamek w Suchej z początku XVII w., gdzie obecnie mieszczą się Zbiory bibljoteczno-muzealne Hr. Tarnowskich.

Litogr. L. Letronne'a wedł. rys. J. F. F. Brudera z lat 1816–1851.

DR JÓZEF SERUGA

DOKUMENTY PERGAMINOWE

W ZBIORACH BIBLJOTECZNO-MUZEALNYCH HR. TARNOWSKICH W SUCHEJ

Wydz. Bibl. Prawnicza
1806129539

KRAKÓW MCMXXXVI
NAKŁADEM JULJUSZA HR. TARNOWSKIEGO
SKŁAD GŁÓWNY W KSIĘGARNI GEBETHNERA I WOLFFA

Seminarium Historyczno-Prawne
Uniw. Jag.
Dział V 3841 Nr. 11125
inw.

KRAKÓW — DRUK W. L. ANCZYCA I SPÓŁKI

W r. 1845 Aleksander hr. Branicki właściciel Stawiszcz na Ukrainie nabył od Jana Kantego hr. Wielopolskiego Suchą z przyległościami oraz zamkiem w Suchej, zbudowanym przez Piotra Komorowskiego na początku XVII w., — które to dobra posiadali Wielopolscy odziedziczone po Komorowskich począwszy od drugiej połowy XVII w. Do zamku suskiego, — w którym odnośnie zabytków pisanych czy drukowanych pozostało jedynie zdefektowane archiwum dóbr suskich, sięgające końca XVIII w., — sprowadził około r. 1866 hr. Branicki zbiór starych druków, rękopisów, aktów i dokumentów pergaminowych, zakupionych od Andrzeja Edwarda Koźmiana, kładąc podwaliny pod dzisiejsze Zbiory suskie, które wzbogaca w r. 1869 przez nabycie bardzo cennej kolekcji grafiki polskiej, zakupionej od J. I. Kraszewskiego w Dreźnie. Jeszcze pod koniec żywota w r. 1876 wszczyna Aleksander hr. Branicki pertraktacje o nabycie wielkiego zbioru, głównie druków treści historyczno-prawniczej z XVII i XVIII w., od Karola Łaskiego w Warszawie, ale nabycie ostateczne zakończył w r. 1878 (po jego śmierci w r. 1877), syn jego Władysław hr. Branicki wraz z swą matką Anną z Hołyńskich hr. Branicką; oni też prowadzą dalej dzieło założyciela Zbiorów, zakupując w r. 1883 bogaty zbiór archiwalny i bibljotekę od Mieleszko-Maliszkiewiczów w Żytomierzu, a przed r. 1910 większy zbiór rękopiśmienny i druków od Stanisława Giejsztora w Warszawie, nie licząc już zakupów pomniejszych zbiorów, jak po ks. Ciesielskim, Dr. Franciszku Kandydzie Nowakowskim, Dr. Gawliku, czy też pojedynczych zabytków. Przed wojną światową obejmuje dobra suskie z zamkiem i zbiorami naukowemi, znanemi już dobrze nauce polskiej pod nazwą oficjalną: «Bibljoteka hr. Branickich w Suchej», — córka Władysława hr. Branickiego Anna zamężna od r. 1897 za Juljuszem hr. Tarnowskim z Końskich. Nowa dziedziczka otoczyła Zbiory suskie szczególniejszą opieką, nietylko konserwując je, ale i pomnażając przez nowe zakupy tak starszych zabytków jak i nowszych wydawnictw i okazów. W r. 1932 (5 stycznia) przekazuje Anna z hr. Branickich hr. Tarnowska majątek suski wraz z zamkiem i zbiorami kulturalno-naukowemi, — które od r. 1931 przyjmują oficjalną nazwę: «Zbiory bibljoteczno-muzealne Hr. Tarnowskich w Suchej», — synowi swemu Juljuszowi hr. Tarnowskiemu, obecnemu właścicielowi, który pomimo kryzysu gospodarczego uważa za punkt swej ambicji podtrzymać tradycje rodzinne,

t. j. utrzymać tę placówkę kulturalno-naukową na odpowiednim poziomie i udostępnić ją szerszemu ogółowi a zwłaszcza dla badań naukowych [1]).

Zbiory suskie, — jakkolwiek już niejednokrotnie badane dorywczo przez różnych pracowników naukowych, — posiadają poszczególne działy dotąd niedostatecznie albo zupełnie niewyzyskane pod względem naukowym. Jednym z takich działów, zupełnie nieporuszonym w nauce, jest zbiór dokumentów pergaminowych, które obecnie zostały skupione w osobny dział, ułożone chronologicznie w oddzielnych kopertach papierowych, zregestowane i ponumerowane. Jak całe Zbiory suskie, skupowane w różnych czasach i od różnych zbieraczy, nie stanowią jakiejś zwartej, jednolitej organicznie całości, — tak samo i dokumenty pergaminowe nabywane przeważnie z całością różnych zbiorów, niejednokrotnie bez zaznaczenia jako dokumenty pergaminowe, przedstawiają mozaikę pod względem terytorjalnym i różności spraw, zależną od upodobań czy przypadku danego zbieracza.

Na podstawie notat i pieczątek na dokumentach oraz fragmentarycznie dochowanego materjału dotyczącego zakupów pochodzenie dokumentów suskich przedstawia się w głównych zarysach tak, jak to wykazuje załączone zestawienie.

---

[1]) Nawiasem wspominamy, że w r. 1931 nastąpiła zmiana na stanowisku kustosza Zbiorów suskich. Po ustąpieniu Dr. Jana Kosseka objął to stanowisko wydawca niniejszego opracowania dokumentów, jako czwarty z rzędu kierownik tej kulturalno-naukowej instytucji prywatnej, o której szerszą wzmiankę wraz z podaniem odnośnej literatury do r. 1927 można znaleźć w pracy Edwarda Chwalewika p. t. Zbiory polskie. Warszawa 1927, t. II, str. 216—219. W ostatnich latach ukazało się kilka prac i artykułów na podstawie materjałów źródłowych suskich w prasie codziennej i czasopismach naukowych, np. Józef Seruga: Sobiesciana archiwalne w Zbiorach bibljoteczno-muzealnych hr. Tarnowskich w Suchej. Warszawa 1934. Odbitka z Przeglądu Historyczno-Wojskowego, t. VII, zesz. 1.

Pierwszym kustoszem w latach 1866—1881 był Dr. Franciszek Kandyd Nowakowski autor, tłumacz i wydawca dzieł przeważnie z zakresu pedagogiki, organizator szkolnictwa powszechnego zwłaszcza w okręgu wadowickim, członek Towarzystwa Naukowego w Krakowie a następnie Polskiej Akademji Umiejętności, założyciel i wiceprezes Komisji bibljograficznej, bardzo wysoko ceniony przez Karola Estreichera, który poświęcił mu kilka artykułów w Czasie w r. 1881, zebranych w odbitkę p. t. Franciszek Kandyd Nowakowski. Kraków 1881.

Drugim w latach 1882—1919 był Dr. Michał Żmigrodzki, autor artykułów i dzieł zwłaszcza z zakresu historji sztuki i folkloru, członek wielu towarzystw naukowych zagranicznych, wykładowca historji sztuki na Kursach wyższych dla kobiet Dr. Adrjana Baranieckiego w Krakowie.

Trzecim w latach 1922—1931 był Dr. Jan Kossek, obecnie adwokat w Suchej, który przyprowadził tut. Zbiory do porządku po przeszło dwuletniej przerwie bez fachowego kierownictwa po śmierci Dr. Żmigrodzkiego i okresie wojennym, kiedy to zamek suski zajęty był przez szpital wojskowy.

TABELA PROWENIENCJI DOKUMENTÓW.

K = Koźmian, W = Wesołowski, M-M = Mieleszko-Maliszkiewicz, G = Giejsztor, R = różne znane, N = nieznane.

Nr katalogu	1 K	2 W	3 M-M	4 G	5 R	6 N	Uwagi
			XIV w.				
1	—	/	—	—	—	—	
2	—	/	—	—	—	—	
3	—	/	—	—	—	—	
4	—	—	—	/	—	—	
			XV w.				
5	—	—	/	—	—	—	Bez pieczątki
6	—	/	—	—	—	—	Z arch. Lubomirskiego
7	—	/	—	—	—	—	» »
8	—	/	—	—	—	—	» »
9	—	/	—	—	—	—	» »
10	—	—	/	—	—	—	Bez pieczątki
11	—	—	/	—	—	—	» »
12	—	/	—	—	—	—	Z arch. Lubomirskiego
13	/	—	—	—	—	—	
14	/	—	—	—	—	—	
15	—	/	—	—	—	—	Z arch. Lubomirskiego
16	—	—	—	—	—	/	Z okresu Nowakowskiego
17	—	/	—	—	—	—	
18	—	/	—	—	—	—	Z arch. Lubomirskiego
19	—	—	/	—	—	—	Bez pieczątki
20	—	/	—	—	—	—	
21	—	—	—	—	/	—	Ze zbioru Łaskiego
22	/	—	—	—	—	—	
23	—	—	/	—	—	—	Bez pieczątki
24	—	—	/	—	—	—	» »
25	—	—	—	/	—	—	
26	—	/	—	—	—	—	Z arch. Lubomirskiego
27	/	—	—	—	—	—	
28	—	—	/	—	—	—	Bez pieczątki
29	—	—	—	—	—	/	Z okresu Nowakowskiego
30	—	—	/	—	—	—	Bez pieczątki
31	—	—	/	—	—	—	» »

Nr katalogu	1 K	2 W	3 M-M	4 G	5 R	6 N	Uwagi
32	—	—	/	—	—	—	Bez pieczątki
33	—	—	—	—	—	/	
34	—	—	/	—	—	—	Bez pieczątki
35	—	—	—	/	—	—	
36	—	—	/	—	—	—	Bez pieczątki
37	—	—	/	—	—	—	» »
38	—	—	/	—	—	—	» »
39	/	—	—	—	—	—	
40	—	—	/	—	—	—	Bez pieczątki
41	—	/	—	—	—	—	Z arch. Rybczyńskich
42	—	—	/	—	—	—	Bez pieczątki
43	—	—	/	—	—	—	» »
44	—	—	/	—	—	—	
45	—	—	—	/	—	—	
46	—	/	—	—	—	—	
			XVI w.				
47	—	/	—	—	—	—	
48	—	—	—	/	—	—	
49	—	—	/	—	—	—	Bez pieczątki
50	—	—	/	—	—	—	» »
51	—	/	—	—	—	—	Z arch. Rybczyńskich
52	—	—	—	—	—	/	Z okresu Nowakowskiego
53	—	—	/	—	—	—	Bez pieczątki
54	—	—	/	—	—	—	» »
55	—	—	—	—	—	/	
56	—	—	/	—	—	—	Bez pieczątki
57	—	—	/	—	—	—	
58	—	—	—	—	/	—	Ze zbioru Łaskiego
59	—	—	/	—	—	—	
60	—	/	—	—	—	—	
61	—	—	/	—	—	—	Bez pieczątki
62	—	—	—	—	—	/	
63	/	—	—	—	—	—	
64	—	—	/	—	—	—	Bez pieczątki
65	—	—	/	—	—	—	» »
66	—	—	—	/	—	—	
67	/	—	—	—	—	—	
68	—	—	/	—	—	—	

Nr katalogu	1 K	2 W	3 M-M	4 G	5 R	6 N	Uwagi
69	/	—	—	—	—	—	
70	—	—	/	—	—	—	
71	—	—	/	—	—	—	
72	—	—	/	—	—	—	
73	—	—	/	—	—	—	Bez pieczątki
74	—	—	/	—	—	—	
75	—	—	—	—	—	/	Z okresu Nowakowskiego
76	—	—	/	—	—	—	Bez pieczątki
77	—	—	/	—	—	—	
78	—	—	—	—	/	—	Zakupiony w r. 1933
79	—	—	/	—	—	—	
80	—	—	/	—	—	—	
81	—	—	/	—	—	—	
82	—	—	/	—	—	—	Bez pieczątki
83	—	—	/	—	—	—	
84	—	—	—	—	—	/	
85	—	—	—	—	—	/	Z okresu Nowakowskiego
86	—	/	—	—	—	—	
87	—	/	—	—	—	—	
88	—	—	—	—	—	/	
89	—	/	—	—	—	—	
90	—	/	—	—	—	—	
91	—	—	—	/	—	—	
92	—	—	—	—	/	—	Zakupiony w r. 1933
93	—	—	—	—	/	—	» » »
94	—	—	/	—	—	—	
95	—	—	/	—	—	—	
96	—	—	/	—	—	—	
97	—	/	—	—	—	—	Z arch. Lubomirskiego
98	—	/	—	—	—	—	» »
99	—	—	—	—	—	/	Z okresu Nowakowskiego
100	—	—	/	—	—	—	
101	/	—	—	—	—	—	
			XVII w.				
102	—	—	—	—	—	/	
103	—	—	—	—	/	—	Zakupiony przez Dr. Kosseka
104	/	—	—	—	—	—	
105	—	—	/	—	—	—	

Nr katalogu	1 K	2 W	3 M-M	4 G	5 R	6 N	Uwagi
106	—	—	—	/	—	—	
107	/	—	—	—	—	—	
108	—	—	—	—	/	—	Znaleziony wśród makulatury
109	—	—	—	—	—	/	
110	—	/	—	—	—	—	Z arch. Lubomirskiego
111	—	—	—	—	/	—	Zakupiony w r. 1933
112	—	—	—	—	—	/	
			XVIII w.				
113	—	—	—	—	/	—	Zakupiony w r. 1933
114	—	—	—	/	—	—	
115	/	—	—	—	—	—	
116	/	—	—	—	—	—	
117	—	—	—	—	—	/	
118	—	—	/	—	—	—	
119	—	—	—	—	—	/	
120	—	—	—	/	—	—	
121	—	—	—	/	—	—	
122	—	—	—	—	—	/	
123	—	—	—	/	—	—	
124	—	—	—	—	/	—	Zakupiony w r. 1933
125	—	—	—	—	/	—	Zbiór Skimborowicza
126	—	—	—	—	—	/	
127	—	—	—	—	—	/	
128	—	—	—	/	—	—	
129	/	—	—	—	—	—	
130	—	—	—	—	/	—	Miejscowy suski
131	—	—	—	—	/	—	» »
132	—	—	—	—	—	/	
133	—	—	—	/	—	—	
134	—	—	—	/	—	—	
			XIX—XX w.				
135	—	—	—	/	—	—	
136	—	—	—	—	/	—	Zbiór Skimborowicza
137	—	—	—	/	—	—	
138	—	—	—	—	—	/	
139	—	—	—	—	—	/	

Nr katalogu	1 K	2 W	3 M-M	4 G	5 R	6 N	Uwagi
140	—	—	—	—	/	—	Zakupiony w r. 1933
141	—	—	—	—	—	/	
142	—	—	—	—	/	—	Zakupiony w r. 1933
143	—	—	—	—	/	—	» » »
144	—	—	—	—	/	—	» » »
145	—	—	—	—	/	—	Depozyt Jul. hr. Tarnowskiego
Razem	14 +	25 +	47 +	17 +	19 +	23 =	145

1. Zbiór Andrzeja Edwarda Koźmiana z Piotrowic w Lubelskiem, składający się z książek (około 2.300 dzieł), rękopisów (71 sztuk), 27 dokumentów papierowych i 14 dokumentów pergaminowych, stanowi początek i podstawę Zbiorów suskich. Nabyty w r. 1852 za sumę 25.000 rubli, zaledwie w kilka lat po kupnie klucza Sucha—Ślemień wraz z zamkiem suskim od hr. Wielopolskich przez Aleksandra hr. Branickiego, zbiór ten został przewieziony początkowo do Wilanowa a następnie w r. 1866 do Suchej. Dokumenty tego pochodzenia mają in dorso podpis: «Andrzej Edw. Koźmian» wraz z numeracją a wykazują wśród innych ciekawą grupę dokumentów mazowieckich. Szczegółowe akta nabycia znajdują się w rękopisie b. n. zatytułowanym: «Zakupno bibljoteki».

2. Zbiór Feliksa Wesołowskiego nabyto w latach 1870—1880. W wzmiankowanym rękopisie zakupna bibljoteki znajduje się zeszyt p. t. «Stare dzieje zbiór Felixa Wesołowskiego» a obejmujący 1) medale, 2) numizmatykę, 3) dyploma i dokumenta, 4) materjały do historji Rusi, — które zakupiono do Zbiorów suskich. Dokumenty pergaminowe, pomieszane z papierowemi, ułożone są chronologicznie z szczegółowemi regestami oraz szczegółową ceną kupna, którą podajemy dla orjentacji stosunków ówczesnych wedle numeracji dokumentów niniejszego katalogu w rbs.: nr. 1 (53·30), nr. 2 (50), nr. 3 (36·75), nr. 6 (34·80), nr. 7 (46·20), nr. 8 (34·57), nr. 9 (34·57), nr. 12 (33·22), nr. 15 (33), nr. 17 (43·10), nr. 18 (32·17), nr. 20 (45·70), nr. 26 (41·30), nr. 41 (33·75), nr. 46 (27·82), nr. 47 (27·45), nr. 51 (35·50) nr. 60 (34·70), nr. 86 (3·07, stosunkowo bardzo niska cena), nr. 87 (30·70) nr. 89 (30), nr. 90 (30), nr. 97 (28·80), nr. 98 (28·20), nr. 110 (19) czyli za 25 pergaminów zapłacono kwotę 847·67 rbs. Dokumenty z tego zbioru

w liczbie 25 mają in dorso sygnaturę czerwonym atramentem «$\frac{N^0}{opis}$» a nadto 11 z nich posiada drugą sygnaturę również czerwonym atramentem: «Z arch. X. I. L. N^0 ...» lub «Z arch. X. I. Lub. N^0 ...». Ta grupa dokumentów z archiwum Lubomirskich w Przeworsku oraz niezaokrąglone sumy świadczące o przerachowywaniu waluty na rosyjską stanowią poniekąd dowód, że zbiór Wesołowskiego powstał poza zaborem rosyjskim, choć Wesołowski mieszkał w m. Mizocz w pow. dubieńskim [1]). Bliższych wiadomości o kupnie tego zbioru brak.

3. Zbiór Adama Mieleszki-Maliszkiewicza z Wołynia składający się z książek i archiwum został nabyty w r. 1883 przez Władysława hr. Branickiego i matkę Annę Aleksandrową hr. Branicką. Bliższych danych tego zakupu brak. Zbiór ten w dziale książek obok exlibrisów i superexlibrisów posiada przeważnie odciski pieczęci bibljotecznej, owalnej, czerwonej Mieleszki-Maliszkiewicza, w dziale rękopiśmiennym zaś odciski pieczątki owalnej, czerwonej z napisem: «Archiwum Adama Mieleszki-Maliszkiewicza». Dokumenty pergaminowe z tego zbioru posiadają odciski tej pieczęci archiwalnej recto w różnych miejscach, szpecąc przez to wygląd dokumentów, a ponadto w lewym, górnym rogu dokumentu numerację czarnym atramentem, za wyjątkiem dokumentu nr. kat. 82 z numeracją ołówkiem i nr. kat. 100 z pieczęcią ale bez numeru. Ta właśnie numeracja charakterystyczna stanowi cechę pochodzenia dokumentów z tego zbioru i dlatego zaliczyłem do tego zbioru także 27 dokumentów bez pieczęci archiwalnej Mieleszki-Maliszkiewicza na ogólną liczbę 47 z tego źródła.

4. Z antykwarni Stanisława Giejsztora w Warszawie nabyło przed r. 1910 oprócz książek również «Autografy i rękopisy», jak świadczy tutejszy rękopis nr. 531, — pomiędzy tymi 17 pergaminów, z których 15 z podaniem ceny kupna w rublach, a mianowicie nr. kat. 4 (7·50), 25 (10), 35 (3), 48 (7),

[1]) W Zbiorach suskich znajduje się rkps. nr. inw. 469 p. t. «Zgoda Rossyan z Polakami» Feliksa Wesołowskiego napisana w grudniu 1873 r. w Mizoczu w pow. dubieńskim a przepuszczona przez cenzurę Ministerstwa spraw wewn. 1875 r. (po rosyjsku) por. Jan Czubek: Katalog rękopisów Biblioteki Hr. Branickich w Suchej. Kraków 1910, str. 75—76. Ogłoszone drukiem w r. 1881 por. Bibljografja Polska XIX stulecia K. Estreichera, t. VII. Dopełnienia. Kraków 1882, str. 241: Wesołowski F. A. (Karwicki?): Primirienie Russkich s Polakami etc. St. Pietierburg 1881. Mizocz od połowy XVIII w. był w posiadanin rodziny Hr. Dunin Karwickich, przedtem w rękach książąt Lubomirskich. Możliwe, że Wesołowski to pseudonim ale nie Karwickiego, jak przypuszczał Estreicher, ale raczej Lubomirskiego.

66 (7·50), 106 (5), 114 (5), 120 (5), 121 (3). 123 (5), 128 (5), 133 (1·50), 134 (3), 135 (1·50), 137 (6) czyli 15 dokumentów 74 rbs.

5. W rubryce różne znane wykazałem 19 dokumentów, co do których pochodzenia nie zachodzi prawie żadna wątpliwość.

a) Zbiór Karola Łaskiego z Warszawy, składający się z książek, rękopisów i dokumentów został nabyty w latach 1876—1878 ze cenę 9.000 rubli i 1.000 rubli porękawicznego dla wdowy po Łaskim. Z tego źródła pochodzą 2 dokumenty posiadające in dorso notatkę: «Ze zbioru K. Łaskiego». Szczegółowe akta nabycia znajdują się w wspomnianym rkpsie: «Zakupno bibljoteki».

b) Zbiór Hipolita Skimborowicza z Warszawy, zawierający bardzo cenne materjały zwłaszcza do historji literatury i wolnomularstwa w Polsce, znajdował się niegdyś w Warszawie w pałacu Frascati. Obecnie część tego zbioru, przewieziona w różnych czasach do Suchej, znajduje się w tutejszych Zbiorach. Z tego źródła pochodzą 2 dokumenty.

c) Miejscowe archiwum dominjalne dóbr Sucha—Ślemień, zebrane w r. 1892 przez Dr. Żmigrodzkiego a zgrubsza uporządkowane przez Dr. Kosseka, dostarczyło zaledwie 2 dokumenty dotyczące jarmarków w Suchej.

d) Dalej zamieszczono 3 dokumenty, z których jeden kupił przygodnie Dr. Kossek, drugi znalazł wydawca opracowania niniejszego wśród makulatury starych okładek, trzeci zaś zdeponował właściciel Zbiorów Juljusz hr. Tarnowski.

e) Wkońcu 10 dokumentów zakupionych w r. 1933 za łączną sumę 240 zł.

6. W rubryce nieznane, w liczbie 23 dokumenty, pomieszczono te, których pochodzenie nie da się oznaczyć dokładnie, co najwyżej określić czas, kiedy weszły do Zbiorów suskich wedle urzędowania kustoszów. Na okres Dr. Nowakowskiego od r. 1866—1881 przypada 6 dokumentów z notatkami ręką Dr. Nowakowskiego, reszta zaś, t. j. 17 dokumentów były skatalogowane za czasów Dr. Żmigrodzkiego w latach 1882—1919.

*

Niniejsze wydawnictwo wzorowano na: Katalogu archiwum opactwa cystersów w Mogile w opracowaniu Dr. Kazimierza Kaczmarczyka i Ks. Gerarda Kowalskiego zak. cyst. — Kraków 1919. Przy opisie dokumentów streszczenia in dorso czy recto nie dawano dosłownie, tylko zaznaczono, z jakiego czasu pochodzą, za wyjątkiem starszych polskich, które wraz z in-

nemi notatkami podano dosłownie. Opuszczono natomiast, że część dokumentów posiada odciski pieczęci bibljotecznej suskiej, nie uwzględniono również notatek rękoma kustoszów Dr. Nowakowskiego i Dr. Żmigrodzkiego, stwierdzających przynależność danego dokumentu do Zbiorów suskich, pominięto również, jako nieaktualną, starą numerację suską.

Podając to opracowanie dla szerszego ogółu, poczuwam się do obowiązku wyrażenia gorącego podziękowania właścicielom Zbiorów JWP. Hr. Tarnowskim, którzy w zrozumieniu doniosłości uporządkowania i udostępnienia dla badań naukowych dokumentów pergaminowych umożliwili mi tę pracę. Szczególniejsze podziękowanie składam Dr. Kazimierzowi Kaczmarczykowi, dyrektorowi Archiwum Państwowego w Poznaniu, za pomoc, słowa zachęty i światłe rady oraz Dr. Władysławowi Kuraszkiewiczowi doc. Uniw. Jag. za łaskawe zregestowanie 12 dokumentów ruskich.

Sucha w zimie 1934/1935.

Dr. Józef Seruga

DOKUMENTY

W PORZĄDKU CHRONOLOGICZNYM I KATALOGOWYM

Nierównie milsze umysłu rozkosze,
Gdy się od księgi do księgi przenoszę,
Z karty na kartę oczyma przebiegam
Albo szacowny pergamin rozwinę;
Szczęśliwy w późną za północ godzinę
Długiej zimowej nocy nie spostrzegam.

Goethe, Faust cz. I, tłum. A. Krajewski.

1336, 27 lipca, (Kraków). **1.**

Jadwiga królowa polska i pani sądecka, wdowa po Władysławie Łokietku, za zgodą syna swego Kazimierza Wielkiego, króla polskiego, przenosi wiernemu kmieciowi panu Getce, dziedzicowi z Giedczyc (Gzedche heredi de Gzedcycz), podkoniuszemu krak., z prawa polskiego na niemieckie 3 jego wsi: Gródek, Glinniki i Przydonica w ziemi sądeckiej — a ponadto obdarza różnemi swobodami na 12 i 20 lat.

Szer. 425, marg. lewy 50, prawy 68, wys. 192, zakł. 45 mm.

Dok. łac. dobrze zachowany; inicjał «I» ozdobnie napisany atramentem prawie do połowy marginesu.

Pieczęci brak, pozostały trójkątne nacięcia na sznurek.

In dorso streszczenia wyblakłe z XVI w. i notatka: «Littera super Roznow», dalej «N^ro 3^tio G. inductum», numeracje stare «Q 16» «N^o I» i numeracja Wesołowskiego[1]) «$\frac{N^o\ 19}{opis}$».

Druk: Kod. Małop. I nr. CCV, str. 243—244. Por. Balzer: Skarbiec i archiwum koronne. Lwów 1917, str. 482.

(1362), 22 czerwca, Tarnów. **2.**

Kazimierz Wielki król polski zatwierdza sprzedaż części wsi Zalasowej (Zalassow) w pow. sandom. przez Michała dziedzica Kielanowic Rafałowi dziedzicowi Tarnowa, podkomorzemu sandom. za 30 grzywien gr. praskich i za pół łanu we wsi Rzędzin (Zandryn).

Szer. 520, marg. lewy 45, prawy 40, wys. 272, zakł. 56 mm.

Dok. łac. uszkodzony w kilku miejscach, dziury podklejone papierem a to na marginesie lewym i górnym i na zakładce; również w tekście u dołu duża dziura, stąd brak roku wystawienia dokumentu; pozatem plamy od wilgoci. Inicjał «I» ozdobny i zwiększony, rysowany atramentem.

Pieczęci brak, pozostał tylko sznurek jedwabny z nici różowych, silnie wypłowiałych.

In dorso streszczenia z XIV—XVIII w., notatka «Numerus ultimus», numeracja z XV w. «N° 4», sygnatura «H» i num. Wes. «$\frac{N^o\ 8}{Opis}$».

Druk: Kod. Małop. I nr. CCLXVII str. 316—317.

---

[1]) W następnych opisach skrócono: num. Wes.

1387, 18 lutego, Jarosław. **3.**

Jadwiga królowa polska i najwyższa księżna litewska za zasługi położone przez wszystkie stany powiatu przemyskiego względem majestatu królewskiego zatwierdza generalnie wszystkie przywileje dotychczasowe a ponadto obiecuje nie wydzielać powiatu z Korony i nie darowywać komukolwiek nawet z rodu królewskiego, starostami mianować tylko szlachtę polską lub ruską; wkońcu zatwierdza wszystkie przywileje duchowieństwu rzymsko-katolickiemu i ruskiemu.

Szer. 470—485, marg. lewy 80, prawy 75, wys. 287, zakł. 80 mm.

Dok. łac., nierówno obcięty, poplamiony od wilgoci, z zaklejoną dziurą na zakładce. Inicjał «I» ozdobnie napisany atramentem i zwiększony.

Pieczęci brak, pozostały nacięcia na sznurek.

In dorso zupełnie wyblakłe streszczenia z XVI i XVII w., dalej «Nro 2do J. inductum», uwaga z XVIII w. «Prawa pargaminowe do roznych dobr należące y mniey potrzebne»; num. Wes. «$\frac{\text{No 4}}{\text{opisu}}$».

Druk: Akta grodzkie i ziemskie, VII, str. 36—37.

1398, 27 października, Wilno. **4.**

Brat Andrzej biskup wileński każe spisać Mikołajowi synowi Mikołaja z Krakowa, notarjuszowi publicznemu, swój testament: 1) nakazuje pochować się w ufundowanej przez siebie kaplicy św. Franciszka i Bożego Ciała w katedrze wileńskiej; 2) wyznacza egzekutorów tegoż testamentu z grona prałatów i kanoników kapituły wil.; 3) czyni zapisy: a) kościołowi wileńskiemu i jego kapitule oddaje księgi swoje liturgiczne i wszystkie inne wyszczególnione w regestrze kapituły, całą swoją argenterję podaną w osobnym regestrze i cały strój biskupi; b) kaplicy swojej grobowej i ołtarzowi w niej cały sprzęt kapłański wraz z dwiema skrzyniami na ich przechowanie, jako też dwa konie z wozem; c) na sprawienie swojego pogrzebu i egzekwje przeznacza odpowiednią ilość sukna z datkami pieniężnemi kościołom katedralnemu, św. Anny w obrębie zamku wileńskiego, P. M. franciszkanów na przedmieściu tegoż, w Oszmianie, Lidzie, Bystrzycy i Miednikach; d) zapisuje wikarjuszom katedralnym datki pieniężne, a dwom kanonikom wileńskim i obu swoim siostrom Beacie i Krystynie szaty.

Szer. 460—470, marg. lewy 45, prawy 40, wys. 525, zakł. 100 mm.

Dokument łac. nierówno obcięty, bardzo zniszczony, lewy górny róg urwany, dziury na górnem i dolnem zagięciu. Ponadto głównie na powyższych zgięciach duże plamy od wilgoci, miejscami pismo zupełnie znikło, stąd początek i koniec dokumentu zupełnie miejscami nieczytelny. Wiersze liczbowane później dla łatwiejszego czytania na obydwóch marginesach. U dołu przy klauzuli notarjalnej znajduje się znak notarjalny.

Pieczęci brak, pozostały tylko 2 paski pergaminowe.

In dorso streszczenia po łacinie i polsku z XV—XVIII w., jednakowoż z mylną datą 1391 trzechkrotnie powtórzoną; dalej numeracje «Xo» «1A» «No 6to» «No 7» «No 3».

Druk: Ks. Fijałek i Semkowicz: Kodeks dyplomatyczny katedry i diecezji wileńskiej. t. I, nr. 33, str. 54—59 z kopji. Tam podana jest starsza literatura.

1402 (Przemyśl). **5.**

Konrad dziedzic Kosienic (Cussenicze) i wojewoda (woyevoda) przemyski stwierdza, że rycerz Mikołaj Pstrowski sprzedał wieś dziedziczną Orzechowce z dworzyszczem Czajków w powiecie przemyskim za 150 kóp groszy praskich i jednego konia wartości 10 kóp szl. Abrahamowi z Dunajca inaczej z Przybysławic.

Szer. 338, marg. lewy 50, prawy 35, wys. 215, zakł. 60 mm.

Dok. łac. dość dobrze zachowany z plamami od wilgoci. W dacie przekreślone «nonagesimo» a wpisane w górze «CCCC» współcześnie.

Pieczęć wystawcy uszkodzona, wyciśnięta w wosku wisi na sznurku jedwabnym, ciemno-czerwonym i niebieskim; napis zatarty.

In dorso streszczenia z XVI w. i sygnatura «A»; recto numeracja «14» (przekreślone), «15».

1405, 11 czerwca, Rożnów. **6.**

Jan kasztelan łęczycki z małżonką swą Małgorzatą, dziedzice Rożnowa, dają na własność 1 łan we wsi Jedlna Klemensowi zwanemu Kloszek za wyświadczone przysługi.

Szer. 248, marg. lewy 20, prawy 25, wys. 126, zakł. 43 mm.

Dok. łac. dobrze zachowany, z małemi plamami od wilgoci i nieznacznemi dziurami. Inicjał «I» ozdobnie napisany atramentem na całym, lewym marginesie.

Pieczęci brak, pozostał tylko pasek pergaminowy.

In dorso streszczenia z XVI w. wieku po łacinie i polsku: «List P.(ana) Jana dziedzicza z Roznowa na łan rolej w Jedlnej sludze Klemensowi Gloskowi 1405», późniejsza notatka: «Revisum et constatum». Stare numeracje «N 4» «A. A. 24», num. Wes. «$\frac{\text{N}^{\text{o}}\ 27}{\text{opis}}$» oraz notatka: «Z Arch. X I. L. N. 25«.

Druk: Kod. Małop., IV, nr MXC, str. 98—99.

1407, 20 maja, Wilno. **7.**

Witold wielki książe litewski nadaje panu Ilji Wiaczkiewiczowi za wierną służbę w powiecie włodzimierskim Porycko i drugie Porycko, Hrykowice, Trubki a w powiecie łuckim Woronczyn, Trysten, Stydien. Ponadto obdziela go szeregiem uprawnień, jak pobieranie myt.

Szer. 328—332, marg. lewy 15, prawy 15, wys. 188, zakł. 40 mm.

Dok. ruski, nierówno obcięty, dość dobrze zachowany, tylko zbrukany, z kilku nieznacznemi dziurkami.

Pieczęci brak, pozostał jedwabny sznurek koloru fioletowego, wyblakły.

In dorso streszczenia zupełnie nieczytelne; notatka z pierwszej połowy XV1 w.: «De mandato sacrae regiae maiestatis per reverendissimum dominum Georgium Chwalczewski episcopum Luceoriensem auscultata»; notatka z XVIII w.: «Porycki Klucz», numeracja z XVIII w. «71» i num. Wes. «$\frac{\text{N}^{\text{o}}\ 17}{\text{opisu}}$» oraz «Arch. X. I. L».

Druk: Baliński i Lipiński: Starożytna Polska t. II, str. 1418—1419 z Metr. Lit.

Uwaga. Prof. Semkowicz, który w lutym 1933 r. dokument oglądał, uważa dokument ten za falsyfikat z końca XV lub nawet XVI w., oparty może na autentycznym dokumencie Witołda, ale silnie interpolowany całym szeregiem uprzywile-

jowań, których w autentycznych dokumentach Witołda nie spotyka się. Pergamin i pismo późniejsze. Intytulacja nadpisana, niezwykła w czasach Witołda w ruskich jego dokumentach.

1408, 23 sierpnia, Nowe Miasto-Korczyn. **8.**

Jan z Oleśnicy sędzia i Dobiesław z Koszyc (Coschcycze) podsędek ziemi krakowskiej rozstrzygają sprawę spadkową o gród Rożnów z kluczem między spadkobiercami braci Klemensa i Piotra Rożenów, opierając się na ich ugodzie przytoczonej w transumpcie:

a) 1370, 9 maja, Kraków. Mikołaj sędzia i Andrzej podsędek ziemi krakowskiej zatwierdzają dobrowolną ugodę między Klemensem a Piotrem Rożenami dziedzicami Rożnowa, mocą której Klemens otrzymał połowę grodu od strony wsi Łaziska, — Piotr zaś drugą od strony Radajowic; lasy, pastwiska i rzeka Dunajec wspólne. Dalej Klemens otrzymuje wsie: Wielkie i Małe Radajowice, Łaziska, Jedlną zwaną Piekło, «Zagoloska, Strziczkowa» oraz połowę Przydonicy za życia matki swej Heleny, potem $^3/_4$ części. Piotr zaś otrzymuje drugą połowę Przydonicy za życia matki Heleny a po śmierci pozostałą $^1/_4$ część, jak również po śmierci matki wieś Wolę zwaną Opoka — a ponadto właściwy swój dział wsie: Bruśnik, Siekierczyna, Jamna i Bukowiec. Ugoda zagwarantowana wadjum 1000 grzywien.

Obecnie spadkobierczyni działu Klemensa, córka Małgorzata, a żona Jana z Łąkoszyna kasztelana łęczyckiego, godzi się ze spadkobiercami działu Piotra Małgorzatą, żoną Wernka z Gabonia (Gabanye), Andrzejem, Rafałem i Fenną dziećmi Piotra w ten sposób, że co rok będą się zmieniać w posiadaniu grodu Rożnowa. Nadto spadkobiercy Piotra odkupują $^3/_4$ części Przydonicy. Ugoda gwarantowana wadjum 2000 grzywien.

Szer. 460—464, marg, lewy 45, prawy 30, wys. 395, zakł. 66 mm.

Dok. łac., nierówno obcięty, z plamami od wilgoci. Inicjał «N» ozdobnie napisany atramentem i powiększony.

Pieczęci brak, pozostał pasek perg.

In dorso streszczenia z XVI w. po łacinie i po polsku: «List sądu ziemskiego krakowskiego działu dóbr Rożnowa y wssy do niego należących miedzy Klimkiem y Pyotrem braczyą rodzoną dziedziczmi z Rożnowa etc. Anno 1408». Numeracja z XVI w.: «BB 25»; num. Wes. «$\frac{\text{N}^{\text{o}}\ 22}{\text{opis}}$» i notatka: «Z arch. X. I. L. N° 22».

Druk: Kod. Małop. IV, nr. MCVII, str. 111—113; a) Tamże I, nr. CCCVI, str. 367—368; Helcel, Star. prawa pol. pom. II, str. 173—174, obydwa teksty. Por. Balzer op. cit., str. 483—538.

1408, 23 sierpnia, Nowe Miasto-Korczyn. **9.**

Paweł z Bogumiłowic sędzia i Krystyn Myszka (Mischca) z Nieprześni, podsędek ziemi krakowskiej, stwierdzają, że Jan z Oleśnicy sędzia i Dobiesław z Koszyc podsędek rozstrzygnęli sprawę spadkową o gród Rożnów z kluczem między spadkobiercami braci Klemensa i Piotra Rożenów, opierając się na ich ugodzie przytoczonej w transumpcie:

a) 1370, 9 maja, Kraków. Zob. nr. 8. Redakcja trochę odmienna.

Szer. 490, marg. lewy 60, prawy 30, wys. 340, zakł. 60 mm.

Dok. łac., nierówno obcięty, margines prawy nierówny, pismo rozszerza się ku dołowi.

Pieczęci brak, pozostał pasek perg.

In dorso streszczenia z XV i XVI w. po łacinie i po polsku: «List abo decret sądu ziemskiego Crakowskiego między Margarethą castellanową Lenczyczką a dziedziczami z Roznowa o zamek y wssi Roznow». Numeracje z XV i XVI w.: «Y 22», «N° 5»; num. Wes. «$\frac{N° 25}{opis}$» oraz notatka: «Z arch. X. I. Lub. N° 21».

Druk: Jak nr. 8.

Uwaga. Rok 1408 jest datą czynności prawnej, a nie datą wystawienia niniejszego dokumentu, która przypada na 1414—1417 t. j. na czas wspólnego urzędowania obydwóch wystawców.

1425, 2 stycznia, Kraków. **10**

Paweł z Bogumiłowic sędzia i Jakób z Boturzyna podsędek ziemi krakowskiej stwierdzają, że Jakób dziedzic Pleszowa wieś swą Pleszowski Brzeg (dzisiejsze Kujawy) z 3 jeziorami zwanemi Niecziecz Wielka, Zaprzykopie i Klapiec za 400 grzywien gotówki i 100 grzywien zastawu sprzedał Mikołajowi Wierzynkowi dziedzicowi Śledziejowic, a nadto ludzie Wierzynka mają zastrzeżone wolne przejście przez pola Jakóba celem ominięcia jezior; Anna żona Jakóba zrzeka się swych praw do posagu i wyprawy na tejże wsi; sprzedaż pod warunkiem, że, gdy Jakób do dwóch lat zwróci sumę 500 grzywien Wierzynkowi, wieś wraca do sprzedawcy, — gdy nie zwróci, wieś przechodzi na wieczystą własność Wierzynka.

Szer. 295, marg. lewy 25, prawy 25, wys. 142, zakł. 23 mm.

Dok. łac., w kilku miejscach nieznacznie uszkodzony i poplamiony od wilgoci.

Pieczęci brak, pozostały nacięcia na pasek perg.

In dorso streszczenia z XV w.: «Pro Nicolao Werzink pro L marcis» (mylnie), dalej polskie z XVI w., notatka z XVI w.: «Ex actis terrestribus», i nowsze numeracje: «N° 1mo» «6»; recto num. «2».

Druk: Monografja Cyst. w Mogile. Kr. 1867. Cz. II, str. 72, regest.

1425, 8 czerwca, Lwów. **11.**

Piotr z Charbinowic podstoli sandomierski i starosta ruski zatwierdza sprzedaż części wsi Dmytrowic w pow. lwowskim, przypadłej ze spadku po matce i po podziale z braćmi, Helenie z Dmytrowic na rzecz Jana i Stanisława z Dmytrowic za sumę (dokument uszkodzony) i 5 kóp gr.

Szer. 317, marg. lewy 45, prawy 20, wys. 255, zakł. 58 mm.

Dok. łac., bardzo zniszczony, przetarty na środkowem zgięciu, z pięcioma dziurami podlepionemi papierem; tekst uszkodzony, plamy od wilgoci. Inwokacja zwiększonemi literami, inicjał «I» ozdobnie napisany atramentem na całym marginesie.

Pieczęci brak, pozostał sznurek jedwabny, silnie wypłowiały.

I dorso wyblakłe streszczenie z XVI i XVII w.; numeracja nowsza «3» (przekreślone) i «5»; recto num. «1».

1426, 18 marca, Kraków. **12.**

Paweł z Bogumiłowic sędzia i Jakób z Boturzyna podsędek ziemi krakowskiej zatwierdzają sprzedaż połowy zamku Rożnowa z przynależnemi wsiami: Jedlna, Gurowa, Posadowa, Glinnik, Bartkówka, Załęże (Zalansze), Radajowice, Zagolascza i część Przydonicy przez Piotra dziedzica z Kurowa Zawiszy Czarnemu z Garbowa za 1000 grzywien gr. praskich; równocześnie Piotr odstępuje Zawiszy drugą część zamku, będącą w zastawie u Rafała z Kąśnej (Chansyn) pow. grybowskiego.

Szer. 300—303. marg. lewy 35, prawy 30, wys. 156, zakł. 40 mm.
Dok. łac., nierówno obcięty, dobrze zachowany.
Pieczęci brak, pozostał pasek perg.
In dorso streszczenia z XV, XVI i XVII w. po łacinie i po polsku: «List sądu krakowskiego jako Piotr z Kurowa połowicze z Roznowa ze wssyami za 1000 grzywien przedał Zawiszy Czarnemu z Garbowa anno 1426». Stara numeracja «CC 26», «N° 8»; num. Wes. «$\frac{N^{o}\ 21}{opis}$» i dalej «Z arch. X. I. L. N° 23».
Druk. Kod. Małop. IV, nr. MCCXXXIV, str. 226. Balzer op. cit. str. 522—523; Słow. Geogr. III, str. 941—942.

1426, 13 czerwca, Ciechanów. **13.**

Jan starszy książe (senior dux) mazowiecki etc. zatwierdza sprzedaż dwóch działów (particulas vulgariter dzali) w Kosinach pow. ciechanowskiego przez Jakóba z Kosin Jakóbowi woźnemu sądowemu z Ciechanowa za 7 kóp groszy; jeden dział graniczy z Bentkowem, drugi z lasem Węgłowice (Wanglno) i drogą ze Sońska do Bentkowa (Bandkowo).

Szer. 285, marg. lewy 30, prawy 27, wys. 170, zakł. 25 mm.
Dok. łac., dość dobrze zachowany, poplamiony od wilgoci. Inicjał «I» ozdobnie pisany atramentem na całym marginesie.
Pieczęci brak, pozostały nacięcia obecnie papierem podklejone.
In dorso streszczenia z XV i XVIII w.; numeracja «N° 2do» oraz nowsza sygnatura: «N 2 Andrzej Edward Koźmian».
Druk: Włodarski, Metryka ks. mazow. Warszawa, 1918. I, nr. 304, regest.

1429, 18 lipca, Łomża. **14.**

Jan starszy książe (senior dux) mazowiecki zatwierdza poręczenie szl. Jana inaczej Rogali z Węgrzynowa Sławka, sędziego makowskiego i Jana Obramb szafarza (procurator) z Nowego Miasta, że Jaśko (Jaschko) zwany Roman z Wąsosza dostawi do Gdańska 30 łasztów potażu dla sław. Jana Scholcza z Gdańska w czasie między Wielkanocą a św. Janem Chrzcicielem. Gdyby powyżsi ręczyciele nie wywiązali się w terminie z zobowiązania, przejmują całą transakcję jako ręczyciele drugiego stopnia: Maciej sędzia nurski, Jan z Wronina, Piotr wójt z Tykocina, Sędziwój z Raszyna (Raszyrowo), Mikołaj z Wiśniewa (Wysznycza), Sandek, Zdzisław, Wojciech ze Słucza, Cybrek z Krubina, Tyburcy, Jakusz i Samson z Wyszkowa (Wyrzkyentowstok).

Szer. 233, marg. lewy 20, prawy 14, wys. 145, zakł. 20 mm.
Dok. łac., dość dobrze zachowany, z plamami od wilgoci.
Pieczęci brak, pozostały nacięcia na pasek perg.
I dorso streszczenie z XVI w., numeracje późniejsze «32», «$3\frac{0}{wb.}$» i nowsza «N I» «Andrzej Edward Koźmian».

1429, 22 sierpnia, Nowe Miasto (-Korczyn) **15.**

Jan ze Sprowy sędzia i Zawisza z Oleśnicy, podsędek ziemi sandomierskiej, jako sędziowie z ramienia królewskiego w Nowem Mieście zatwierdzają sprzedaż za 300 grzywien różnych kawałków jak $^1/_4$ część Przydonicy, 2 łany w Tabaszowej (Thabassowca), 1 łan w Roztoce, w Brzezince część wraz z połową sołectwa ze strony Rafała dziedzica z Kąśnej (Chansyn) na rzecz Barbary, wdowy po Zawiszy Czarnym z Garbowa i dzieci, — za zgodą jego żony Elżbiety.

Szer. 295, marg. lewy 45, prawy 30, zakł. 50 mm.
Dok. łac. dobrze zachowany, na zgięciach nieznacznie uszkodzony.
Pieczęci brak, pozostały nacięcia na paski perg.
In dorso streszczenia z XV i XVI w. po łacinie i po polsku: «List sądu Sendomiriensis terrestris jako Raphal z Chanssyna zapisał ssie Barbarze Zawissy Czarnego żenie oswobodzicz części w Przedaniczy, Thabassowye, Rosteku etc. anno 1429». Stare numeracje: «Z 23», «24»; num. Wes. «$\frac{N^o\ 32}{opis}$» i «Z arch. X. I. L. N° 20».
Druk: Kod. Małop. IV, nr. MCCLXIII, str. 250—251. Balzer op. cit. 529.

1430, 7 lutego, Warszawa. **16.**

Bolesław książe mazowiecki etc. zatwierdza sprzedaż części ojcowizny w Jasiennicy i Kłębowie (Clambowo) w pow. warszawskim przez Mikołaja i Jana z Uniestowa braci rodzonych Piotrowi Pierzchale (Pyrzchala) wojskiemu wyszogrodzkiemu za 24 kóp groszy.

Szer. 420, marg. lewy 40, prawy 40, wys. 210, zak. 46 mm.
Dok. łac., obcięty nierówno, zniszczony zwłaszcza na zgięciach, silnie zbrukany.
Inicjał «I» ozdobnie pisany atramentem na całym marginesie.
Pieczęci brak, pozostały dziurki okrągłe na sznurek.
In dorso streszczenia z XV i XVI w. wyblakłe i nieczytelne. Nowsza numeracja «N° 8».
Druk: Włodarski, Metryka ks. mazow. Warszawa, 1930, II, nr. 174, str. 33, regest.

1438, 19 grudnia, Piotrków. **17.**

Władysław Warneńczyk król polski i wielki książe litewski daje w dożywocie wieś Kniahinin (Knehynyn) w pow. kamienieckim wartości 40 grzywien Warcisławowi z Daniłkowic za zasługi położone w obronie Podola od pogan; po jego śmierci król wypłaci spadkobiercom 40 grzywien a wieś ma wrócić do króla.

Szer. 260—272, marg. lewy 32, prawy 35, wys 125, zakł. 26 mm.
Dok. łac., nierówno obcięty, dobrze zachowany, nieznacznie poplamiony.
Pieczęć sygnetowa, królewska, wyłupana z wosku, na pasku pergaminowym.
In dorso streszczenia z XVI i XVII w., po łacinie i po polsku, notatki: «3 Marcy», «13 inducta»; starsza numeracja «N° 19» i num. Wes. «$\frac{\text{N° 29}}{\text{opis}}$».

1440, 5 kwietnia, Kraków. **18.**

Władysław Warneńczyk król polski i elekt węgierski zatwierdza kupno wsi Ostrów i Kuńkowce (Honikowcze) w powiecie przemyskim za 300 kóp monety polskiej przez Piotra ze Sprowy wojewodę lwowskiego od szl. Mikołaja Panchowskiego, który otrzymał powyższe wsie od Władysława Jagiełły za swe zasługi, po konfiskacie jakiemuś Czaplicowi za nieposłuszeństwo i uchylenie się od wyprawy wojennej (propter inobedienciam, ob non transitum ad expedicionem).

Szer. 530, marg. lewy 65, prawy 50, wys. 270, zakł. 90 mm.
Dok. łac., uszkodzony, z jedną niewielką dziurą w tekście, z plamami od wilgoci. Inwokacja większemi literami, inicjał «I» ozdobnie napisany atramentem prawie na całym marginesie.
Pieczęć zawieszona na wyblakłym sznurku jedwabnym, różowym, w woreczku skórzanym, zachowała się tylko w małym kawałku.
In dorso streszczenia z XV—XVII w.; numeracje «N—5to», «CB N° 3», num. Wes. «$\frac{\text{N° 10}}{\text{opis}}$» i «Z arch. X. I. Lub. N° 44».

1444, 25 sierpnia, Kraków. **19.**

Bartosz z Gór sędzia i Piotr z Cikowic podsędek ziemi krakowskiej zatwierdzają sprzedaż zagrody w Niegowici naprzeciw plebana oraz 3 łanów, jeden obok dworzyszcza Milkowskie, drugi obok ról Duchkowskich, trzeci w Sidisz (Schidisz) inaczej Nasidiszcze (Naschidiszcze), za 18 grzywien przez Mikołaja dziedzica z Niewiarowa Jagience córce Marszowskiego z Marszowic.

Szer 260, marg. lewy 25, prawy 20, wys. 108, zakł. 12 mm.
Dok. łac., dość dobrze zachowany, z plamami od wilgoci.
Pieczęć Bartosza z Gór na pasku pergamin., dość dobrze zachowana; drugiej brak, postało nacięcie na pasek perg.
In dorso streszczenie z XV i XVII w.: In Woyciechowice sive Woyciechowce hortulaniae sitae parocho graniciebus existentis donatio 1444to anno»; recto num. «3».

1445, 14 marca, Olchowiec. **20.**

Świdrygiełło książe, pan ziemi podolskiej, nadaje słudze swemu Radziewi wieś Kozłów i łąki poniżej Białych Brzegów z tem, by powinność tatarską odbywał.

Szer. 260—271, marg. lewy 20, prawy 15, wys. 138, zakł. 27 mm.
Dok. ruski, nierówno obcięty, zniszczony, zbrukany, z dziurą w środku.
Pieczęć wystawcy zawieszona na sznurku jedwabnym, czarno-czerwonym, silnie uszkodzona.
In dorso wyblakłe i mało czytelne streszczenia z XVII w. «... Imci Panu Radewi słudze swemu na Kozłow riczki y Skobilich Bregów» «Anno 1411 (zamazane, poprawione) prata .....data... in Olchowiec»; starsze numeracje «104to» «Nro 57o» i num. Wes. «$\frac{\text{N}^{\text{o}}\ 15}{\text{opis}}$».

1448, 19 maja, Sieradz. **21.**

Jan z Koniecpola kanclerz wielki koronny i starosta sieradzki stwierdza, że wobec Andrzeja ze Zduńskiej Woli komisarza, sędziego ziemi sieradzkiej, Jan z Podłężyc (Podlanszice) swoje należytości od Katarzyny małżonki Przybka ze Sarnowa w wysokości 107 grzywien, jako zastaw na Sarnowie, Tuklęcz (Thuclancz, in dorso: Thulilpcz) i na młynie w Starej Rudzie odstąpił i zastawił Mikołajowi Brosznia z Wilkowa.

Szer. 285, marg. lewy 17, prawy 5 (nierówny), wys. 102, zakł. 20 mm.
Dok łac., zbrukany, z plamami od wilgoci i rdzy.
Pieczęci brak, pozostały nacięcia na pasek perg.
In dorso streszczenie z XVII/XVIII w. i sygnatura «Fa: 1 sub lit. A. N. 2» oraz notatka: «Ze zbiorów Łaskiego».

1449, 28 marca, Maków. **22.**

Bolesław książe mazowiecki i ruski zatwierdza sprzedaż całej części ojcowizny w Karniewie ze strony Macieja z Karniewa Sędzibogojowi z Karniewa za 30 kóp gr.

Szer. 367, marg. lewy 36, prawy 30, wys. 183, zakł. 70 mm.
Dok. łac., z plamami od wilgoci i kilku małemi dziurami.
Inicjał «I» ozdobnie pisany atramentem na całym marginesie.
Pieczęci brak, pozostały dziury okrągłe na sznurek z pieczęcią.
In dorso wyblakłe streszczenie prawie nieczytelne z XVI w., numeracje nowsze «N 3», «10o» i notatka: «Andrzej Edward Koźmian».

1449, 3 października, Kraków. **23.**

Bartosz z Gór sędzia i Piotr z Cikowic podsędek ziemi krakowskiej sądzą sprawę o Pleszowski Brzeg między Anną żoną Jana Kościuszki (Costhuschco) z Rudna, córką Jana z Pleszowa, a Mikołajem Wierzynkiem dziedzicem Śledziejowic, burgrabią krakowskim, przyznając słuszność Wierzynkowi, który zatrzymuje Pleszowski Brzeg na własność.

Szer. 280, marg. lewy 30, prawy 28, wys. 142, zakł. 26 mm.
Dok. łac., dość dobrze zachowany, nieco zbrukany.
Pieczęci było dwie, obecnie pozostała na pasku perg., dość dobrze zachowana Bartosza sędziego; drugiej brak, pozostały nacięcia na pasek perg.

In dorso bardzo wyblakłe, nieczytelna zapiska; sygnatura stara «$\frac{P}{3}$» i nowa «6»; recto num. «4».

1451, 4 lutego, Kraków. **24.**

Bartosz z Gór sędzia i Piotr z Cikowic podsędek ziemi krakowskiej sądzą sprawę między Stanisławem z Pleszowa a Mikołajem Wierzynkiem ze Śledziejowic, burgrabią krakowskim, o wieś Pleszowski Brzeg i granice; po przedstawieniu przez Wierzynka dokumentu Pawła z Bogumiłowic sędziego i Jakóba z Bogucina podsędka ziemi krak. sprawę odesłano do rozstrzygnięcia sądowi podkomorskiemu.

Szer. 255, marg. lewy 30, prawy 30, wys. 120, zakł. 10 mm.
Dok. łac., dość dobrze zachowany, z kilku nieznacznemi dziurkami i plamami od wilgoci.
Pieczęci było dwie, obecnie pozostała sędziego Bartosza na pasku perg., uszkodzona; drugiej brak, pozostały nacięcia na paski perg.
In dorso notatka z XV w.: «Pro Nicolao Werzink burgrabio castri Cracoviensis tenetur». «1450» «Brzeg»: recto num. «5».

1452, 3 stycznia, Wilno. **25.**

Kazimierz Jagiellończyk król polski i wielki książe litewski pragnąc zaludnić zniszczony kraj a zarazem nagrodzić wierność Seńki (Schenko), notarjusza ruskiego Teodoryka z Buczacza starosty kamienieckiego, oddaje mu wieś Wyrbkę w powiecie latyczowskim, na Podolu, nad rzeką Żółtawą w zastaw za 50 grzywien aż do czasu zwrotu zastawu.

Szer. 320, marg. lewy 50, prawy 40, wys. 200, zakł. 60 mm.
Dok. łac., nieco zniszczony od wilgoci, z dziurami na zgięciu.
Pieczęci brak, pozostały nacięcia na pasek perg.
In dorso pismem z XV w.: «Regestrata» dalej streszczenia z XVI i XVII w.; sygnatura stara: «F. 1° N° 2°» (2 razy).

1456, 22 września, Piotrków. **26.**

Kazimierz Jagiellończyk król polski pragnąc pokryć koszta związane z wcieleniem Prus, utrzymaniem spokoju i porządku tamże przy pomocy najemników i służby, za radą i zgodą panów na zjeździe piotrkowskim, sprzedaje Piotrowi ze Szamotuł kasztelanowi poznańskiemu wieś Wierzblany z rzeczką Trzeniec w pow. grodzieńskim za 200 grzywien z prawem odkupu (alias nyawederkoff).

Szer. 490, marg. lewy 60, prawy 67, wys. 305, zakł. 60 mm.
Dok. łac., dobrze zachowany, z małemi plamami od wilgoci i nieznaczną dziurą na zakładce. Inicjał «I» ozdobnie pisany atramentem prawie na całym marginesie.
Pieczęci brak, pozostały dziurki na sznurek.
In dorso streszczenia z XV, XVI i XVII w.; sygnatury: «N 11 F» «14» «B» «5 literae iuris off.», num. Wes. «$\frac{N° 23}{opis}$» i «Z arch. X. I. L. N° 28».

1460. **27.**

Jan książe mazowiecki wystawia dokument w niewiadomej sprawie.

Szer. 180, marg. lewy 25, prawy 10. wys. 100, zakł. 17 mm.
Dok. łac., zawalany wywabiaczem, dziś zupełnie nieczytelny. Datę i imię księcia uzyskano ze spisu sprzedaży dokumentu przez Andrzeja Edwarda Koźmiana. Próba odczytania przy pomocy fotografji Roentgena zawiodła.
Pieczęci brak, pozostał pasek perg.
In dorso zupełnie nieczytelne, wyblakłe notatki z r. 1460. oraz sygnatura nowsza «N° 1» «Andrzej Edward Koźmian N. 5»; również data «1460» nowem pismem.

1463, 26 listopada, Kraków. **28.**

Jakób z Dębna podskarbi wielki kor. i starosta krakowski rozsądza spór o drogę z Pleszowskiego Brzegu do Wieliczki przez łąkę należącą do Czarnochowic między Jerzym Wierzynkiem z Pleszowskiego Brzegu a Sandkiem i jego żoną Febronią z Tomaszkowic. Po dowodzie ze strony Wierzynka przez przysięgę przez świadków, 2 ze stanu szlacheckiego i 4 kmieci, sąd uznał drogę za publiczną.

Szer. 250, marg. lewy 20, prawy 20, wys. 115, zakł. 30 mm.
Dok. łac., dość dobrze zachowany, z plamami od wilgoci.
Pieczęć sygnetowa Jakóba z Dębna, zawieszona na pasku perg., uszkodzona.
In dorso streszczenie z XV w.; recto num. «6».

1467, 23 lutego, Przemyśl. **29.**

Mikołaj Błażejowicz (lub Błażkowicz) biskup przemyski zatwierdza ugodę o dom między Marcinem Steubel altarystą ołtarza św. Krzyża w kościele parafjalnym w Krośnie a Janem proboszczem kościoła parafjalnego w Haczowie i altarystą Nawiedzenia Najświętszej Panny Marji, św. Bartłomieja apostoła i św. Stanisława męczennika w kościele krośnieńskim za zgodą rajców krosnieńskich, kolatorów powyższych altaryj, poświadczoną następującym transumowanym dokumentem:
a) 1467, 30 stycznia, Krosno. Rajcy m. Krosna Jan Longus, Łukasz Wilusz, Mikołaj Klinkwicz, Maciej Czinker i Jerzy Briger zaświadczają, że Jan bakałarz sztuk wyzwolonych, proboszcz w Haczowie, altarysta Nawiedzenia N. P. Marji, św. Bartłomieja i św. Stanisława w kościele św. Trójcy w Krośnie, dom dla altarystów swej altarji, odrestaurowany po spaleniu za sumę 14 grzywien, otrzymaną od Marcina Steubla altarysty Znalezienia i Wywyższenia św. Krzyża, odstępuje do połowy temuż Marcinowi Steublowi i jego następcom. Odtąd mają wspólnie mieszkać i dom konserwować.

Szer. 415—435, marg. lewy 40. prawy 30, wys. 292, zakł. 20 mm.
Dok. łac., nierówno obcięty, z plamami od wilgoci, z 3 dziurami w zakładce i jedną w tekście. Inicjał «I» ozdobnie napisany atramentem na całym marginesie. U dołu tekstu klauzula notarjalna wraz ze znakiem notarjalnym.

Pieczęci brak, pozostało nacięcie na pasek perg.
In dorso streszczenia XVII/XVIII w. oraz numeracja «Numero 4».
Druk: Kwartalnik Historyczny, rocznik XLIX (1935), zesz. 1—2, str. 111—115 odbitka Józef Seruga: Dokument z r. 1467 dla miasta Krosna. Lwów, 1935.

1471, 1 października, Przemyśl. **30.**

Marcisz z Morawska sędzia i Mikołaj Hleb z Siennowa, podsędek ziemi przemyskiej, zatwierdzają darowiznę ze strony Uljany żony Charlancjusza z Boratyna trzeciej części wsi: Tomanowic i Hańkowic (pow. mościcki) na rzecz Iwaszki z Boratyna oraz sprzedaż dwóch pozostałych części za 100 kóp groszy.

Szer. 190—192, marg. lewy 15, prawy 10, wys. 122, zakł. 20 mm.
Dok. łac., nierówno obcięty, brudny, z plamami od wilgoci, w tekscie kilka małych dziur.
Pieczęci brak, pozostały nacięcia na paski perg.
In dorso streszczenie z XVI w. i nowsza numeracja «12» (przekreślone) «13»; recto num. «7».

1472, 7 lipca, Przemyśl. **31.**

Marcisz z Morawska sędzia i Mikołaj Hleb z Siennowa, podsędek ziemi przemyskiej, zatwierdzają sprzedaż przez Jana dziedzica Orzechowic całej swej części we wsi Orzechowce w powiecie przemyskim, z ojcowizny i podziału braterskiego, za 140 grzywien Aleksandrowi dziedzicowi Orzechowiec.

Szer. 256, marg. lewy 20, prawy 20, wys. 225, zakł. 10 mm.
Dok. łac., z plamami od wilgoci ale dobrze zresztą zachowany.
Pieczęci było niegdyś dwie, obecnie pierwszej brak, pozostały nacięcia na pasek perg.; pozostała druga Mikołaja Hleba mocno uszkodzona na pasku perg.
In dorso streszczenie z XVI w., stara numeracja «22» i nowa «13» (przekrelone), «14»; recto num. «8».

1472, 24 listopada, Przemyśl. **32.**

Marcisz z Morawska sędzia i Mikołaj Hleb z Siennowa, podsędek ziemi przemyskiej, zatwierdzają oświadczenie Piotra i Jana braci rodzonych i niepodzielnych, dziedziców Wapowiec, że Piotr Radochoński wojski przemyski, stryj ich, zaspokoił ich z okresu opieki sprawowanej po śmierci ich ojca Jakóba z dóbr Wapowce, Tarnawce i Kuńkowce.

Szer. 220, marg. lewy 17, prawy 17, wys. 80, zakł. 20 mm.
Dok. łac., dość dobrze zachowany, z plamami od wilgoci.
Pieczęci brak, pozostały nacięcia na paski perg.
In dorso streszczenia z XVI—XVIII w., stara numeracja «4» «Numerus I» nowa «15»; recto num. «9».

1475, 9 marca, Kraków. 33.

Jan Wojszczyk z Wojczy, kustosz i Jakób ze Szadka doktor dekretów, kanonik katedralny, jako sędziowie, z Maciejem z Grodźca kanonikiem kolegjaty sądeckiej, superarbitrem, rozsądzają sprawę i doprowadzają do ugody między Jakóbem kantorem (precentor), Maciejem z Pleszowa, Maciejem z Warty, Wojciechem z Mogilna imieniem mansjonarzy katedry krak. a Janem z Koprzywnicy altarystą ołtarza św. Jana Chrzciciela w kościele N. P. Marji w Krakowie o dochody z domu na Stradomiu. Sąd ukonstytuował się w dniu 22 października 1474 r. w domu Jakóba z Szadka przy ul. Kanoniczej — a następnie po przeprowadzonych dochodzeniach wydaje wyrok polubowny pod wadjum 200 zł. węg. w ten sposób, że przyznał dom ten mansjonarzom a altaryści odtąd mają płacić czynsz im w wysokości 18 groszy. Wyrok spisał Bernard syn Pawła z Mianowa, notarjusz, — następnie w r. 1476, 10 lutego potwierdził go Jan ze Słupcy profesor teologji, kanonik i wikarjusz gen. krak.

Szer. 715, marg. lewy 70, prawy 30, wys. 541, zakł. 30 mm.
Dok. łac., dość dobrze zachowany, z kilku nieznacznemi dziurami na zgięciach. Inwokacja wypisana większemi literami, inicjał «I» ozdobnie wypisany atramentem. U dołu przy klauzuli notarjusza znak notarjalny.
Pieczęci było 3; obecnie pierwsza zniszczona zupełnie, pozostał tylko pasek perg. z okruchami wosku, druga dość dobrze zachowana, w częściowo uszkodzonym woreczku perg., trzecia zaszyta w woreczku perg. nieznacznie uszkodzonym.
In dorso streszczenia z XV, XVI i XVIII w., ponadto mylne streszczenie z XVIII w. innego jakiegość dokumentu, odnoszącego się do dziesięciny snopkowej w Lasowie z r. 1655. Numeracja z XVII w.: «32».

1476, 8 lutego, Przemyśl. 34.

Marcisz z Morawska sędzia i Mikołał Hleb z Siennowa, podsędek ziemi przemyskiej, zatwierdzają oświadczenie Anny córki ś. p. Jana Orzechowskiego a żony Budka (Budek) z Kidałowic, wójta jarosławskiego, że Aleksander dziedzic Orzechowic, brat jej rodzony, zaspokoił ją z dóbr po ojcu i matce.

Szer. 185, marg. lewy 20. prawy 10, wys. 130, zakł. 20 mm.
Dok. łac., dość dobrze zachowany, zbrukany.
Pieczęci było dwie; obecnie pierwszej brak, pozostały nacięcia na pasek perg.; pozostała druga Mikołaja Hleba uszkodzona.
In dorso streszczenie z XVI w. i sygnatura «26»; recto num. «10».

1476, 8 grudnia, Warszawa. 35.

Bolesław książe mazowiecki nadaje Pawłowi z Pomiechowa (Pomnychowo) pisarzowi ziemskiemu warszawskiemu wójtostwo we wsi Duchnów (Duchnowo) w pow. warszawskim z 2 łanami chełmińskiemi na prawach obowiązujących wójtów we wsiach książęcych a nadto trzecią karczmę i trzeci de-

nar od każdej sprawy sądowej; równocześnie przenosi Duchnów z prawa polskiego na niemieckie zwane chełmińskiem.

Szer. 440, marg. lewy 53, prawy 40, wys. 240 mm.
Dok. łac., silnie uszkodzony, brak prawego górnego rogu z tekstem oraz zakładki; reszta prawej strony dokumentu ucięta i przylepiona papierem. Inwokacja zwiększonemi literami. Inicjał «I» ozdobnie pisany atramentem przez cały margines.
Pieczęci brak, pozostały 2 dziurki na sznurek.
In dorso streszczenia od XV—XVIII w. oraz numeracje «... N° 85» «N° 1mo».

1482, 26 marca, Przemyśl. **36.**

Marcisz z Morawska sędzia i Stanisław Sławski z Ostrowa, podsędek ziemi przemyskiej, zatwierdzają sprzedaż wsi Łętowni w pow. przemyskim przez Fiedkę żonę Wańka z Netrebki (Nyehrebka) i Annę żonę Popona z Brzeźnicy, córki ś. p. Wańka dziedzica Łętowni, jako spadku po ojcu i stryju Heńku Łątowieńskim (Ląthowyenski) Aleksandrowi dziedzicowi Orzechowiec za 300 grzywien.

Szer. 272, marg. lewy 25, prawy 20, wys. 246, zakł. 55 mm.
Dok. łac., z wielkiemi plamami od wilgoci i niedużemi dziurami na zgięciach.
Pieczęci dwóch brak, pozostały nacięcia na paski perg.
In dorso streszczenia częściowo wyblakłe z XVI w., nowsza numeracja «5» (przekreślone) «7»; recto odcisk pieczątki owalnej «Archiwum Adama Mieleszki-Maliszkiewicza» i num. «12».

1482, 12 kwietnia, Łańcut. **37.**

Stanisław Pilecki z Pilczy, podkomorzy przemyski i dziedzic Łańcuta, darowuje na wieczność kmieciom wsi Wysokiej w pow. przemyskim a obwodzie przeworskim opłatę za wyrąb lasu zwaną «leszne» w wysokości 6 groszy z łanu, w zamian której to opłaty mają dawać z łanu corocznie gęś na dzień św. Marcina.

Szer. 293, marg, lewy 38, prawy 12, wys. 150, zakł. 43 mm.
Dok. łac., z plamami od wilgoci, wyblakły na zgięciach, z kilku nieznacznemi dziurami w tekscie i większą na marginesie lewym. Inwokacja większemi literami, inicjał «I» ozdobnie wypisany atramentem przez cały margines.
Pieczęci brak, pozostały 2 dziurki na sznurek.
In dorso streszczenia z XVI w. po łacinie i po rusku, numeracje «1« «17»; recto num. «11».

1487, 12 czerwca, Przemyśl. **38.**

Jan z Rybotycz sędzia i Jakób z Cieszacina (Czyeschaczyn) podsędek ziemi przemyskiej zatwierdzają sprzedaż wsi Batycze w pow. przemyskim przez Ramolta dziedzica Zabłocia Aleksandrowi z Orzechowiec za 200 grzywien.

Szer. 382—392, marg. lewy 63—67, prawy 10, wys. 152, zakł. 15 mm.
Dok. łac., nierówno obcięty, z plamami od wilgoci, zbrukany, w kilku miejscach na zgięciach małe dziury.
Pieczęci niegdyś było dwie; obecnie pierwsza sędziego Jana na pasku perg. uszkodzona; drugiej brak, pozostały nacięcia na pasek perg.
In dorso nieczytelne streszczenia z XVI w.; recto num. «13».

1489, 4 lutego, Ciechanów. **39.**

Jan książe mazowiecki i ruski zatwierdza zawarty w księgach sądu ciechanowskiego dnia 24 lipca 1488 r. zapis, mocą którego Jakób Obrosle ze Zbików (Stbiky) przyznaje się, że winien synowi swemu Janowi 10 kóp groszy; gdyby tej sumy nie spłacił w ciągu 18 tygodni, traci na rzecz Jana dworzyszcze, które zajmował kmieć Peszo, zwane «sphinya nyva alias nakonczv», wielkości dziesięciu zagonów jarych (in decem sulcis iarich) we wsi Zbikach w pow. ciechanowskim.

Szer. 172—177, marg. lewy 20, prawy 5, wys. 100, zakł. 10 mm.
Dok. łac., nierówno obcięty, z plamami od wilgoci, wyblakły na zgięciach. Inicjał «J» w intytulacji zwiększony.
Pieczęci brak, pozostał pasek perg.
In dorso streszczenie z XVI/XVII w.; nowa sygnatura «Andrzej Edward Koźmian» »N 4».

1490, 1 stycznia, Lublin. **40.**

Piotr Firlej z Dąbrowicy, sędzia, i Piotr Pszonka z Babina, podsędek ziemi lubelskiej, stwierdzają, że Jan Kaszowski z Wysokiego za żoną swą Piotrusią, córką Stanisława Łaszcza z Tuczęp (Thuczapa), otrzymał «ratione dotis alias poszagv» 200 grzywien, na połowie zaś dóbr swoich Wiśniów zapisuje żonie «ratione dotalicii alias wyana» 400 grzywien.

Szer. 230, marg. lewy 30, prawy 5, wys. 162, zakł. 20 mm.
Dok. łac., bardzo wyblakły, miejscami nieczytelny, z plamami od wilgoci.
Pieczęci brak, pozostały nacięcia na paski perg.
In dorso nowsza numeracja «19», recto «13» (przekreślone) «14».

1490, 16 grudnia, Łuck. **41.**

Chwedka Paszkowa córka Dochnowicza zapisuje mężowi swemu Wasylowi Chrebtowiczowi wsie: Jabłonne (Jabłonno) i Pełże (Połże) w pow. łuckim i dworzyszcze w Łucku. Por. nr. 51.

Szer. 272—283, marg. lewy 28, prawy 26, wys. 272, zakł. 65 mm.
Dok. ruski, nierówno obcięty, wyblakły, zbrukany, z kilku nieznacznemi dziurami na zgięciach.
Pieczęcie trzy w dość dobrym stanie wiszą na sznurkach jedwabnych koloru czerwonego szkarłatu; pierwsza Paszkowej, druga i trzecia świadków, Piotra Iwanowicza Gastolda, wojewody trockiego i księcia Semena Jurjewicza Holszańskiego, starosty łuckiego.

In dorso streszczenia z XVI—XVIII w. po polsku z mylną datą «1409»; sygnatury starsze «N° 2» «N° 1», Fas. 1, do spraw mienia Jabłonny» «Fasc: 1mus, N° 1mo» i num. Wes. «$\frac{N° 28}{opis}$».

Druk: Słow. Geogr., III, str. 347, treść dokumentu, który znajdował się w archiwum Rybczyńskich w Pieczałówce.

1491, 30 maja, Bełz. **42.**

Jan Trojan z Rachań, sędzia, i Mikołaj z Dobużka podsędek ziemi bełzkiej stwierdzają, że w aktach ziemskich ś. p. Mikołaja z Sobieczowa podsędka grodu bełzkiego pod datą 6 kwietnia 1489 r. znajduje się zapis Jadwigi dziedziczki Nabroża Katarzynie jej córce a żonie Stanisława (Łaszcza) z Tuczęp (Tuczapi) 200 grzywien ubezpieczonych zastawem na połowie wsi Nabroż.

Szer. 233, marg. lewy 20, prawy 18, wys. 160, zakł. 17 mm.
Dok. łac., z plamami od wilgoci i nieznacznemi dziurami na zgięciach. «Nos Johannes Troyan de Rachanye» większemi literami.
Pieczęci dwóch brak, pozostały nacięcia na paski perg.
In dorso streszczenie z XVI w. i nowsza numeracja «21»; recto num. «15» (przekreślone) «16».

1493, 11 lutego, Wiślica. **43.**

Marcin z Bogorji podstoli i sędzia oraz Mikołaj Dworski (Dzworszky) z Bedlna, podsędek ziemi sandomierskiej zatwierdzają zamianę dóbr dziedzicznych między Janem Kotem z Kotek a Mikołajem Nasionem z Widuchowy w następujący sposób: Kot dał swą część zwaną «Glowczynszky dzyal» w Szczekarzowie w pow. proszowskim z dodaniem 50 grzywien za dobra Nasiona w Widuchowy, Międzygorzycach i Podborowicach.

Szer. 245, marg. lewy 20, prawy 5, wys. 110, zakł. 15 mm.
Dok. łac., dość dobrze zachowany.
Pieczęci dwóch brak, pozostaty nacięcia na paski perg.
In dorso streszczenie z XVI w. i nowsza numeracja «22», recto num. «17».

1497, 22 marca, (Nowe Miasto-Korczyn). **44.**

Stanisław Szafraniec z Pieskowej Skały, starosta Nowego Miasta-Korczyna, stwierdza, że w aktach sądowych Dobiesława Złockiego (Szlotsky) kasztelana czchowskiego i starosty Nowego Miasta-Korczyna, pod datą dnia 20-go lipca 1495 r., znajduje się zapis Jana Kota dziedzica Widuchowy sumy 260 zł. węg. Maciejowi Rotkasper ze Szumina (Schvmyn), mieszczaninowi krak.; obecnie wznawia się zapis z tem, że Kot zobowiązuje się spłacić powyższą sumę w dwóch ratach, a mianowicie na św. Michała 160 zł., a na Boże Narodzenie 100 zł.; w razie niezapłacenia może Rotkasper zająć w zastaw (modo obligatorio) część wsi dziedzicznej Kota Widuchowy z całym inwentarzem aż do czasu spłaty zobowiązania przez Kota.

Szer. 370, marg. lewy 40, prawy 10, wys. 235, zakł. 32 mm.
Dok. łac., nierówno obcięty, z plamami od wilgoci, wyblakły, z dziurami na zgięciach.
Pieczęci brak, pozostały nacięcia na pasek perg.
In dorso streszczenie z XVI w. i nowsza numeracja «23»; recto odcisk pieczątki owalnej: «Archiwum Adama Mieleszko-Maliszkiewicza» i num. «18».

1497, 22 listopada, Oszmiana. **45.**

Jerzy Janowicz (Naruszewicz) wobec świadków świeckich i duchownych zapisuje dziesięcinę ze swego dworzyszcza i pól klasztorowi Franciszkanów z gwardjanem Stanisławem na czele w Starej Oszmianie pod warunkiem odprawiania 12 mszy rocznie za rodzinę: 6 mszy za umarłych, a 6 za żywych.

Szer. 210—217, marg. lewy 35, prawy 5 (nierówny), wys. 126, zakł. 20 mm.
Dok. łac., nierówno obcięty, bardzo zbrukany, z plamami od wilgoci, na zgięciach nieznaczne dziury.
Pieczęci brak, pozostały nacięcia na pasek perg.
In dorso notatka z XV w.: «Super Georgium Naruszewicz... decima»; dalej z XVII w.: «NB. Ten pargamin nie iest po rusku pisany»; sygnatura: «A-II» «6».
Druk: Ks. Fijałek i Wł. Semkowicz: Kodeks dyplomatyczny katedry i diecezji wileńskiej. I, str. 522, nr. 448.

1498, 12 maja, Kraków. **46.**

Jan Olbracht król polski darowuje Pawłowi Kluczyckiemu za zasługi położone w czasie wyprawy mołdawskiej dobra Grzegorza Gorczycy i jego żony, Stanisława Siemieńca (Szyemyenyecz) i żony jego Doroty w Kluczyczach w ziemi krak. oraz gdzieby tylko jakie posiadali, skonfiskowane za niedośćuczynienie prawu rycerskiemu i uchylenie się od wyprawy mołdawskiej.

Szer. 342, marg. lewy 80, prawy 30, wys. 200, zakł. 52 mm.
Dok. łac., zbrukany, z plamami od wilgoci, silnie wyblakły na zgięciach, z kilku nieznacznemi dziurami. Inwokacja większemi literami stylizowana, z ozdobami; inicjał «I» pięknie wypisany atramentem.
Pieczęci brak, pozostał tylko pasek perg.
In dorso wyblakłe, prawie nieczytelne streszczenie z XVI w., numeracja «3» (przekreślone), «4» i num. Wes. «$\frac{\text{N}^{\text{o}}\ 20}{\text{opis}}$».

1503, 5 kwietnia,... (dziura). **47.**

Aleksander król polski stwierdza, że imieniem Małgorzaty córki zmarłego Bohdana, mieszczanina łuckiego, proszono go o zatwierdzenie przywileju Świdrygiełły wielkiego księcia litewskiego w sprawie dworzyszcza w Łucku zwanego Wychowo i łąki, którą posiadał wójt Phox; przywilej ten w języku ruskim po przeczytaniu król zatwierdza w całej osnowie.

Szer. 305, wys. 175, zakł. 65 mm.
Dok. łac., bardzo zniszczony, kilka dużych dziur, tekst uszkodzony, miejscami nieczytelny; ponadto tekst zawalany wywabiaczem, po którym pozostała wielka plama. Inicjał «A» ozdobnie napisany atramentem.
Pieczęci brak, pozostały dziury na sznurek.
In dorso wyblakle i mało czytelne streszczenie z XVI w.; sygnatura: «Ind. 1. Sub lit. AK.», numeracja: «Nro 1« i num. Wes. «$\frac{N^0\ 7}{opis}$».

1504, 24 sierpnia, Pińsk. **48.**

Fiedor Iwanowicz Jarosławicz książe rozstrzyga spór między Jurjem Jurjewskim popem a poddanymi z Bereżczan, Kołbaszczycz, Makudrycz, Lazarewicz, Tymoszewicz, Bałukowicz, Mikulicz, Ochrymowicz, Oleksicz o pole, łąkę i las za jeziorem Libowlem.

Szer. 286. wys. 160, zakł. 20 mm.
Dok. ruski, silnie zabrukany, z plamami od wilgoci.
Pieczęci brak, pozostały nacięcia na sznurek.
In dorso streszczenie po rusku i po polsku z XVI w. i notatka: «Potrzebuie kopij ten dekret Xięcia Jarosławowicza do cerkwi iurewickiey»: numeracja «N° 4».

1510, 8 stycznia, Przemyśl. **49.**

Maciej z Bóbrki sędzia i Stanisław z Kormanic podsędek ziemi przemyskiej zatwierdzają oświadczenie Bernarda z Radochonic (Wapowskiego) kantora katedry przemyskiej, dziedzica Ujkowic (Huykowycze), że Jan Radochoński (Radochonysky) stryj z dziećmi zmarłego Mikołaja Radochońskiego, brata swego rodzonego, wyrachował się z okresu opieki i zarządu dóbr: Ujkowice, Łętownia, Wapowce, Ponikowce, któremi zarządzał wraz z wnukami, kwitując go wraz z jego spadkobiercami z opiekuństwa.

Szer. 224, wys. 122, zakł. 30 mm.
Dok. łac., nierówno obcięty, z plamami od wilgoci. Pierwszy wiersz większemi literami.
Pieczęci dwóch brak, pozostały nacięcia na paski perg.
In dorso streszczenia z XVI w. oraz numeracja starsza: «Numero 3. induxit», nowsza «6»; recto num. «23».

13, 25 stycznia, Przeworsk. **50.**

Maciej z Bóbrki sędzia i Stanisław z Kormanic podsędek ziemi przemyskiej stwierdzają, że Maciej inaczej Madey wójt dziedziczny z Albigowy (Halvigowa) po śmierci swego siostrzeńca Mikołaja Albigowskiego sprzedał połowę swego dziedzictwa we wsi Białoboki za 300 grzywien Wojciechowi Starzechowskiemu i oddał w posiadanie przez urzędnika ziemskiego Pawła z Bóbrki.

Szer. 265, wys. 135, zakł. 17 mm.
Dok. łac., nierówno obcięty, wyblakły, zbrukany, z plamami od wilgoci.
Pieczęci dwóch brak, pozostały nacięcia na pasek perg.

In dorso streszczenia z XVI w. po łacinie i rusku z datą czynności a nie wystawienia dokumentu; nowsza numeracja «5»; recto num. «22».

Uwaga: Actum w Przeworsku 30 kwietnia 1510 r. w obecności świadków, datum w Przeworsku 25 stycznia 1513 r.

1514, 6 czerwca, Wilno. **51.**

Zygmunt Stary król polski i wielki książe litewski potwierdza księciu Andrzejowi Michałowiczowi Sanguszkowiczowi prawo własności do majątku Jabłonne, Pełże i dworzyszcze w Łucku na podstawie przedłożonych dokumentów: zapisu Fiedi Wasylowej Chrebtowiczowej, córki Paszka Dochnowicza i testamentu Wasyla Chrebtowicza, teściów księcia Andrzeja Sanguszki. Por. nr. 41.

Szer. 426—432, wys. 260, zakł. 100 mm.

Dok. ruski, dobrze zachowany, z plamą od wilgoci na zakładce. Inicjał ozdobnie stylizowany przez cały margines.

Pieczęć mała litewska w czerwonym wosku na sznurku jedwabnym, amarantowym.

In dorso streszczenia łacińskie i polskie z XVI w; starsze numeracje: «N° 2» «N° 1», «Fasc. 1mus N° 2do» i num. Wes. «$\frac{\text{N° 24}}{\text{opisu}}$». Poprzednio dokument ten był w posiadaniu Rybczyńskich w Pieczałówce.

Druk: Archiwum Sanguszków, III, nr. CXLI, str. 111—113, z kopji w Metryce Litewskiej, gdzie opuszczono Pełże, a data wystawienia dokumentu 6 maja.

1514, 8 grudnia, Rzym. **52.**

Leon X papież udziela prawa patronatu i prezenty Zygmuntowi królowi polskiemu i jego następcom na kustodję kościoła płockiego w przyszłości po opróżnieniu się tejże przez Mikołaja z Bartnik.

Szer. 482, wys. 300, zakł. 59 mm.

Dok. łac., dobrze zachowawany, pierwszy wiersz ozdobnie pisany.

Bulla ołowiana na sznurku jedwabnym, wyblakłym, wiśniowo-żółtym.

In dorso streszczenie i notatka: «Acta in camera apostolica» z XVI w. oraz sygnatura rewizji Archiwum koron.: «Pontific. N° 63» «N° 49no».

Druk: Rykaczewski, Inventarium... privileg... in archivo Regni... Paryż, 1862, str. 8, regest.

1517, 9 lutego, Wiślica. **53.**

Stanisław z Kazanowa podkomorzy lubelski, sędzia, i Rafał z Gołuchowa podsędek ziemi sandomierskiej zatwierdzają sprzedaż przez szl. Dorotę żonę Wawrzyńca Psarskiego i w jego obecności Janowi z Miechowa dobra dziedziczne i nabyte: Widuchowa, Kotki, Podborowice, Międzygórzyce za 400 złotych węg. z inwentarzem żywym i martwym.

Szer. 335, wys. 228, zakł. 21 mm.

Dok. łac., zbrukany, z plamami od wilgoci, pismo wyblakłe, na zgięciach zniszczony.

Pieczęci dwóch brak, pozostały nacięcia na paski perg.

In dorso streszczenia z XVI i XVII w. oraz numeracja: «5to A» «N° 5to»; recto num. «24».

1518, 31 sierpnia, Przemyśl. **54.**

Stanisław z Jaksmanic sędzia i Stanisław z Kormanic podsędek ziemi przemyskiej stwierdzają na podstawie zapisu w aktach swoich poprzedników Piotra z Grochowiec sędziego i Piotra Pawła z Zamiechowa podsędka pod datą 8 marca 1446 r., że Piotr z Myślatycz otrzymał za żoną Katarzyną 30 grzywien posagu, do której to sumy dokłada swoje 30 grzywien i zapisuje całość na Myślatyczach tytułem wiana w ten sposób, że gdyby po jego śmierci Katarzyna wyszła powtórnie zamąż, ma otrzymać sumę 60 grzywien z Myślatycz, które wracają do jego krewnych.

Szer. 197, wys. 140, zakł. 20 mm.
Dok. łac., nierówno obcięty, zbrukany, z plamami od wilgoci, jednakowoż czytelny. «Stanislaus de Jaksmanycza» w intytulacji większemi literami.
Pieczęci dwóch brak, pozostały nacięcia na paski perg.
In dorso streszczenia z XVI i XVII w. i nowsza numeracja «9»; recto num. «25».

1520, 19 stycznia, Toruń. **55.**

Zygmunt Stary król polski i wielki książe litewski zatwierdza ugodę zawartą między Krystynem Strobant obywatelem i kupcem gdańskim a Janem Lamchą z żoną Jadwigą mieszczanami poznańskimi, mocą której ugody Strobant darowuje Jadwidze ze sumy zastawionej na majątku jej męża w Poznaniu w wysokości 1204 zł. kwotę 400 zł., jako zwrot jej posagu włożonego do majątku męża; na odzyskanie reszty długu (zastawu) 804 zł. sprzedać ma towary i dom Jana Lamchy, za wyjątkiem sprzętu domowego, należnego małżonce Jadwidze. Sprzedaż winna się odbyć za sprawiedliwą i jak najlepszą cenę.

Szer. 540, wys. 265, zakł. 100 mm.
Dok. łac., dość dobrze zachowany, z nieznacznemi dziurami na zgięciach i lewym, górnym rogu. W intytulacji «Sigismundus» większemi literami, tuszem pięknie stylizowane, inicjał «S» ozdobnie kreślony; w pierwszym wierszu ponadto 3 inicjały zwiększone i ozdobnie napisane.
Pieczęci brak, pozostał pasek perg.
In dorso streszczenie z XVI w., notatka: «Regestratum» «1520 N° 2do» i numeracja «N 109».

1520, 5 czerwca, Przemyśl. **56.**

Stanisław z Jaksmanic sędzia i Stanisław z Kormanic podsędek ziemi przemyskiej stwierdzają, że w aktach Jakóba z Cieszacina sędziego i Rafała z Próchnika podsędka ziemi przemyskiej w sądzie ziemskim znajduje się zapis szlach. Doroty wdowy po Janie Bojowskim, że córka jej Elżbieta otrzymała posag i wiano za zgodą i w obecności jej brata Mikołaja.
Poniżej pod zakładką, jako osobna zapiska, że pod tąż samą datą w powyższych aktach znajduje się zapis szlach. Jana Kota na rzecz Doroty swej

żony 5 grzywien rocznie i wytłoki z młyna w Hussakowie (Hvszakovicze) dożywotnio.

Szer. 290, wys. 81, zakł. 20 mm.
Dok. łac., zniszczony, z wielkiemi plamami od wilgoci, miejscami nieczytelny W intytulacji «Stanislaus de Jaksmanicze» większemi literami.
Pieczęci dwóch brak, pozostały nacięcia na paski perg.
In dorso zupełnie nieczytelne, wyblakłe zapiski, data «1496» i nowsza numeracja «2»; recto num. «20».
Uwaga: Actum dnia 17 maja 1496 r. wobec licznych świadków, datum 5 czerwca 1520 r.

1520, 2 października, Przemyśl. **57.**

Tomasz z Grodziska, kanonik i administrator diecezji przemyskiej, stwierdza, że na prośby Jana Boratyńskiego dziedzica wsi Bojowic i Złotkowic (Zloczkowycze), chorążego przemyskiego, wciągnął do akt następujący zapis: a) 1520, 2 października, (Przemyśl). Zygmunt i Franciszek z Pleszowic, bracia rodzeni, zeznali, że do kościoła parafjalnego we wsi Bojowicach, pod wezwaniem św. Stanisława, dziesięciny snopkowe składają, a prawo patronatu i prezenty od przodków posiadają; obecnie zaś na podstawie pewnych układów bliżej nieokreślonych przechodzi to na Jana Boratyńskiego.

Szer. 380, wys. 166, zakł. 30 mm.
Dok. łac., zniszczony, z plamami od wilgoci, wyblakły, z dziurą w tekscie. W intytulacji «Thomas», większemi literami bez ozdób. Pod zakładką klauzula notarjusza Jakóba, syna Szymona z Sanoka.
Pieczęci brak, pozostały nacięcia na pasek perg.
In dorso wyblakłe i mało czytelne streszczenia z XVI w., oraz notatka: «Anno Domini MDLX° die vero... oblata est per procuratorem venerabilem dominum Joannem B..... in Hussakow..... ... in actis causarum. Jacobus Leopoliensis causarum notarius subscripsit; nowsza numeracja «13»; recto odcisk pieczątki owalnej: «Archiwum Adama Mieleszki-Maliszkiewicza» i num. «28».

1521, 16 grudnia, Sieradz. **58.**

Krzysztof z Szydłowca wojewoda, kasztelan krakowski, kanclerz wielki koronny, starosta sieradzki etc., zatwierdza podział zawarty w czasie sądów na zamku sieradzkim w obecności Benedykta Wiktorowskiego z Kleczkowa, sędziego grodu sieradzkiego, między braćmi niepodzielonymi Janem i Świętopełkiem Pstrokońskimi, dziedzicami dóbr Pstrekonie, Woźniki, Pęcławice (Panczlawicze) i Tądów Dolny (Inferior Tanbow) w następujący sposób: Jan otrzymał Pstrekonie, Woźniki i Pęcławice a Świętopełk Tądów Dolny. Ponieważ część Jana była większą, ma spłacić wszystkie zapisy na rzecz starszego brata Andrzeja i sióstr zamężnych i niezamężnych.

Szer. 335, wys. 242, zakł. 27 mm.
Dok. łac., z plamami od wilgoci i nieznacznemi dziurami.
Pieczęci brak, pozostał pasek perg.
In dorso zupełnie wyblakłe i nieczytelne streszczenie z XVII lub XVIII w. oraz notatka: «Ze zbiorów K. Łaskiego».

1522, 25 marca, Przeworsk. **59.**

Stanisław z Jaksmanic sędzia i Jan Borowski z Rożniatowa, podsędek ziemi przemyskiej, stwierdzają, że Mikołaj z Pilczy wojewoda bełzki sprzedał wieś Ostrów w powiecie przeworskim wraz z wszystkiemi prawami i serwitutami za zgodą małżonki swej Magdaleny szl. Janowi Wierzbie za 300 grzywien z prawem odkupu dnia 7 września 1518 r. w Przeworsku. Następnie Jan Wierzba odstępuje tę wieś również z prawem odkupu zastrzeżonem przez Mikołaja z Pilczy Wojciechowi Starzechowskiemu dziedzicowi wsi Białoboki i oddaje w posiadanie przez woźnego ziemskiego Jana z Bóbrki dnia 1 lutego 1519 w Przeworsku. Obecnie Mikołał z Pilczy dziedzic Kańczugi i Ostrowa zeznaje, że otrzymał 100 zł., resztę zaś z ogólnej sumy wartości Ostrowa 518 zł.. t. j. 180 zł. ma otrzymać w r. 1525 i wtedy przejdzie Ostrów na zupełną własność Starzechowskiego. Por. nr. 82.

Szer. 290, wys. 380, zakł. 37 mm.
Dok. łac., zniszczony, wytarty, wyblakły, miejscami nieczytelny; w intytulacji: «Stanislaus de Iaksmanycze» większemi literami. Na lewym marginesie streszczenia poszczególnych części dokumentu.
Pieczęci dwóch brak, pozostały nacięcia na pasek perg. Pod zakładką znajdują się 2 małe uszkodzone pieczęcie wyciśnięte w wosku z podkładką papierową.
In dorso streszczenia z XVI w., nowsza numeracja «10»; recto odcisk pieczątki owalnej: «Archiwum Adama Mieleszki-Maliszkiewicza» i num. «26».

1522, 25 grudnia, Łomazy. **60.**

Zygmunt Stary król polski i wielki książe litewski nadaje księciu Konstantemu Iwanowiczowi Ostrogskiemu, wojewodzie trockiemu, 6 poddanych (służeb) w pobliżu Żytomierza za Połonnem, 3 w Sikowie i 3 w Rogoczewie w powiecie łuckim.

Szer. 420—430, wys. 235, zakł. 70 mm.
Dok. ruski, nierówno obcięty, tekst zawalany wywabiaczem, z plamami od wilgoci, na zgięciach dziury. Inicjał na lewym marginesie pisany ozdobnie atramentem.
Pieczęć mała litewska, wyciśnięta w czerwonym wosku, na sznurku jedwabnym, wypłowiałym, koloru fioletowego.
In dorso streszczenie polskie z XVI w. wyblakłe, częściowo nieczytelne i numeracje starsze «N. 16» «N 11»; num. Wes. «$\frac{\text{N}^{\text{o}}\ 20}{\text{opisu}}$».

1523, 12 stycznia, Kraków. **61.**

Jan Pieniążek (Pyenyaschak) z Krużlowy, sędzia, i Mikołaj Taszycki podsędek ziemi krakowskiej zatwierdzają darowiznę ze strony Sebastjana Janowskiego z Janowic, dziedzica dóbr Bojowice i Hussaków (Hvssakowycze) w powiecie przemyskim, — powyższych dóbr Bojowice i Hussaków, przypadłych mu po śmierci Małgorzaty babki swej, a małżonki ś. p. Pawła Łyczko zwanego Czarny Pasek, a którejto Małgorzacie dostały się znów w spadku po śmierci

Jana Bojowskiego jej brata, — na rzecz Jana Boratyńskiego chorążego ziemi przemyskiej. W posiadanie wsi wprowadził Boratyńskiego woźny Wojciech Tracz.

Szer. 275—285, wys. 240, zakł. 25.
Dok. łac., nierówno obcięty, z plamami od wilgoci, w tekście na zgięciach 3 dziury, na zakładce 2.
Pieczęci było dwie, dochowała się Pieniążka, nieco uszkodzona na pasku perg., po drugiej pozostały nacięcia na pasek perg.
In dorso streszczenie z XVI w. i numercja «N° 2»; recto num. «29».

1524, 7 lipca, [Ostrzeszów]. **62.**

Jerzy Ostroróg dziedzic Lwówka (in Lwow), starosta ostrzeszowski, zatwierdza sprzedaż wsi Mikorzyna w powiecie ostrzeszowskim przez Cezareę Kobylogórską dziedziczkę Kobylogóry i syna jej Stanisława Janowi Węgierskiemu (Wangierski) za 200 grzywien.

Szer. 247, wys. 170, zakł. 50 mm.
Dok. łac., zabrukany, z plamami od wilgoci i nieznacznemi dziurami. Inwokacja zwiększonemi literami, inicjał «I» ozdobnie pisany.
Pieczęć wystawcy na sznurku zielonym, z odciskiem zatartym.
In dorso streszczenie z XVI w. i numeracja «I».

1527, 27 czerwca, w polu na granicy Wójcina i Przyłęku. **63.**

Stanisław Tęczyński podkomorzy ziemi sandomierskiej rozsądza spór graniczny między klasztorem sulejowskim a szl. Wacławem Przeclawowiczem i Stanisławem Dembowskimi, dziedzicami Kotuszowa, i o ustalenie granic Przyłęku dziedzictwa Jana i Mikołaja. Po długich pertraktacjach, po stwierdzeniu naocznem sąd podkomorski, częściowo za obopólną zgodą, częściowo z pewnemi zastrzeżeniami stron, ustala szczegółową granicę wedle kopców; ponadto wytacza granicę między Wolą Daleszowską a posiadłościami klasztoru.

Szer. 265—295, wys. 512, zakł- 45 mm.
Dok. łac., nierówno obcięty, zniszczony, wyblakły, z plamami od wilgoci, mało lub zupełnie nieczytelny miejscami. «Stanislaus» w intytulacji większemi literami.
Pieczęci brak, pozostał pasek perg.
In dorso streszczenie z XVI w., numeracje «43» «Nro 1» i nowsza notatka: «Andrzej Edward Koźmian N° 6».

1528, 2 marca, Bełz. **64.**

Andrzej... sędzia i Stanisław... podsędek ziemi bełzkiej zatwierdzają darowiznę części dóbr (Stanisława) Łaszcza dziedzica Tuczęp dla Katarzyny, córki Jadwigi z Nabroża a żony swej, tytułem dożywocia. (Por. nr. 42).

Szer. 325, wys. 152, zakł. 20 mm.
Dok. łac., bardzo zniszczony, wyblakły, z plamami od wilgoci, z dziurami na zgięciach, bardzo mało czytelny.

Pieczęci brak, pozostały nacięcia na paski pergaminowe do zawieszenia 2 pieczęci. In dorso data «1528», numeracja nowsza «16»; recto num. 31.

1528, 17 marca, Przeworsk. **65.**

Mikołaj Derszniak z Rokitnicy, sędzia, i Jan Borowski z Rożniatowa, podsędek ziemi przemyskiej, stwierdzają, że w aktach Stanisława Jaksmanickiego sędziego i Stanisława Kormanickiego podsędka ziemi przemyskiej znaleziono pod datą 21 czerwca 1519 roku zapis, mocą którego Mikołaj z Pilczy wojewoda bełzki, dziedzic Kańczugi i Ostrowa w pow. przeworskim, oddał Wojciechowi Starzechowskiemu brzegi rzeczne między wsiami Gać a Białobokami z powodu zalewów.

Szer. 403—415, wys. 231, zakł. 28 mm.
Dok. łac., nierówno obcięty, bardzo wyblakły i mało czytelny, z plamami od wilgoci, zbrukany, z małemi dziurami na zgięciach. W intytulacji «Nicolaus Derschnyak» większemi literami.
Pieczęci brak, pozostały nacięcia na paski perg.
In dorso streszczenia z XVI w. po łacinie i rusku, recto num. «26» (przekreślone) «27».

1529, 1 lutego, Łowicz. **66.**

Jan Łaski arcybiskup gnieźnieński i prymas polski po rezygnacji Macieja Łobockiego, kanclerza gnieźnieńskiego, z parafji Stryków mianuje proboszczem Leonarda z Wiślicy bakałarza sztuk, kanonika, na przedstawienie Hieronima wojewody sieradzkiego, Jana gnieźnieńskiego i łęczyckiego prepozyta i Stanisława z Łaska (Łaskich) kolatorów w Strykowie.

Szer. 230, wys. 200, zakł. 23 mm.
Dok. łac., z nieznacznemi plamami od wilgoci i dziurami na zgięciach. W intytulacji «Joannes» większemi literami, inicjał «J» ozdobny.
Pieczęć arcybiskupa z herbem Korab w czerwonym wosku na pasku perg.
In dorso streszczenie z XVI w. i zupełnie nieczytelna dłuższa notatka oraz późniejsza «Quid extraneum».

1532, 12 marca, Przemyśl. **67.**

Mikołaj Derszniak z Rokitnicy, sędzia i wojski, oraz Andrzej Krzeczowski podsędek ziemi przemyskiej stwierdzają, że Piotr Kmita z Wiśnicza, kasztelan sandomierski i starosta spiski etc., przez Stanisława Cieszackiego sędziego grodzkiego przemyskiego, swego pełnomocnika, wystąpił w sprawie wykupu dóbr: Przedzielnica, Hubice, Lackie zwane Rzepiska i Grabownica przeciw Andrzejowi Czuryle ze Stojanic, kasztelanowi przemyskiemu, tenutarjuszowi, który przez swego pełnomocnika Stanisława Wróblowskiego wzbraniał się przyjąć wykup i zwrócić dobra posiadane jakoby prawem dziedzictwa a nie prawem wykupu. Sąd po rozpatrzeniu sprawy przyznał słuszność pełnomoc-

nikowi Kmity, do którego mają dobra wrócić po zapłaceniu sum należnych Czuryle, a aktu oddania ma dopełnić woźny ziemski Grycz z Podzamcza w Przemyślu.

Szer. 600, wys. 195, zakł. 30 mm.
Dok. łac., dość dobrze zachowany, jednak z plamami od wilgoci. W intytulacji «Nicolaus Dersznyak» większemi literami.
Pieczęcie 2 nieco uszkodzone wiszą na paskach perg.
In dorso streszczenie wyblakłe z XVI w. po polsku i numeracje: «18» «Pargamin 41, papier 1» «13» oraz nowsza sygnatura «Andrzej Edward Koźmian N° 7».

1533, 9 września, Przemyśl. **68.**

Mikołaj Derszniak z Rokitnicy, sędzia i wojski, oraz Andrzej Krzeczowski podsędek ziemi przemyskiej stwierdzają, że oblatowano do akt rozstrzynięcie sądu podkomorskiego za Andrzeja Stadnickiego ze Żmigrodu, podkomorzego przemyskiego, w sprawie rozgraniczenia wsi Bojowice własności Jana Boratyńskiego chorążego przemyskiego i Chraplice własności Franciszka Fredry z Pleszowic, co się stało dnia 28 sierpnia 1533 r. w obecności świadków.

Szer. 360, wys. 286, zakł. 36 mm.
Dok. łac., z plamami od wilgoci i nieznacznemi dziurami. W intytulacji «Nicolaus Derschnyak» większemi literami.
Pieczęci dwóch brak, pozostały nacięcia na paski perg.
In dorso streszczenia z XVI w. bardzo wyblakłe i nowsza num. «18»; recto odcisk owalnej pieczątki: «Archiwum Adama Mieleszki-Maliszkiewicza» i num. «33».

1533, 11 października, Bruksela. **69.**

Marja królowa Węgier i Czech, wielkorządczyni cesarska zachodniej części cesarstwa niemieckiego, wydaje list polecający (paszport) dla Stanisława hrabiego z Tęczyna i jego otoczenia do wszystkich podległych dostojników duchownych i świeckich, urzędów państwowych, ziemskich i miejskich, władz lądowych i morskich, by mógł spokojnie i godnie, bez żadnych opłat i ceł podróżować po cesarstwie, celem poznania krajów i urządzeń.

Szer. 383, wys. 210, zakł. 20 mm.
Dok. łac., zniszczony przez użycie go do oprawy książki, z plamami od wilgoci, zbrukany klejem introligatorskim, z nieznacznemi dziurami. Wyraz «Excellentissimis» większemi, prostemi literami pisany; u dołu podpis królowej.
Pieczęci brak, pozostały nacięcia.
In dorso modlitwa z XVI w.:

«Et famulos Tuos, dominum
apostolicum antistitem, re-
gem nostrum cum clero et po-
pulo tibi commisso dirige
in viam salutis eternae
per Dominum Nostrum Christum.
Et pacem Tuam nostris concede

temporibus et nos indignos famulos Tuos ab omni adversitate custode, per Dominum Nostrum etc.».

Dalej pismem XVIII w. notatka: «Conventus Crasnicensis Canonicorum Regularium Lataeranensium» i nowsza: «Andrzej Edward Koźmian N° 8».

1536, 21 marca, Przeworsk. **70.**

Mikołaj Derszniak z Rokitnicy, sędzia i wojski, oraz Andrzej Krzeczowski podsędek ziemi przemyskiej zatwierdzają sprzedaż wsi Rogożno przez Mikołaja hrabiego na Pilczy i Łańcucie, kasztelana bełzkiego z Rogożna, Wojciechowi Starzechowskiemu podkomorzemu lwowskiemu, dziedzicowi Białoboków, za 600 zł do dnia 11 listopada «na wyderkow»; nadto pastwiska w lasach nad Wisłokiem i pasieki, wyrąb dla wsi Białoboki, Ostrów, Dębów (Dąmbow) i Niedźwiada wolne są tak dla Starzechowskiego jak i jego poddanych; wprowadzenie we własność przez woźnego ziemskiego Mikołaja z Białoboków. Sprzedaż odbyła się w Przeworsku dnia 25 stycznia 1536 r.

Szer. 375, wys. 265, zakł. 25 mm.

Dok. łac., nierówno obcięty, zniszczony, wyblakły, miejscami nieczytelny, z plamami od wilgoci, z nieznacznemi dziurami na zgięciach. W intytulacji «Nicolaus Dersznyak de Rokithnycza» większemi literami, na lewym marginesie tytuły ważniejszych ustępów dokumentu.

Pieczęci dwóch brak, pozostały nacięcia na paski perg.

In dorso streszczenia z XVI w. i numeracja nowsza «20»; recto odcisk pieczątki owalnej: «Archiwum Adama Mieleszki-Maliszkiewicza» i num. «34».

1538, 29 stycznia, Przeworsk. **71.**

Mikołaj Derszniak z Rokitnicy, sędzia i wojski, oraz Andrzej Krzeczowski podsędek ziemi przemyskiej zatwierdzają sprzedaż połowy wsi Białoboki w ziemi przemyskiej, powiecie przeworskim, przez Stanisława Lanckorońskiego z Brzezia, starostę kamienieckiego, Wojciechowi Starzechowskiemu za 500 zł. węg., dokonaną 30 kwietnia 1510 r. w Przeworsku.

Szer. 390, wys. 255, zakł. 25 mm.

Dok. łac., wyblakły, z plamami od wilgoci, miejscami nieczytelny, z małą dziurą w tekście.

Pieczęci dwóch brak, pozostały nacięcia na paski perg.

In dorso streszczenia z XVI w. po łacinie i rusku; starsza numeracja «4» i nowsza «15». Data «1510» (przekreślona), «1528» mylnie zamiast 1538; recto odcisk pieczątki owalnej: «Archiwum Adama Mieleszki-Maliszkiewicza» i num. «30».

1538, 29 stycznia, Przeworsk. **72.**

Mikołaj Derszniak z Rokitnicy, sędzia i wojski, oraz Andrzej Krzeczowski podsędek ziemi przemyskiei stwierdzają na podstawie zapisu w aktach, że Mikołaj Pilecki (Pyelyaczky) dziedzic Kańczugi darował 18 kwietnia 1498 w Przeworsku na własność połowę swej wsi dziedzicznej Białoboki w po-

wiecie przeworskim, ziemi przemyskiej, wraz z wolnym wyrębem w lasach należących do Kańczugi na budowę domów szl. Piotrowi Prusinowskiemu (Pruszynowsky) swemu służebnikowi.

Szer. 465—470, wys. 170, zakł. 45 mm.
Dok. łac., nierówno obcięty, wyblakły, z plamami od wilgoci, miejscami nieczytelny. Na lewym marginesie notatka z XVI w.: «Incisio in silvas Kanczuzien».
Pieczęci dwóch brak, pozostały nacięcia na paski perg.
In dorso streszczenia z XVI w. po łacinie i rusku, nowsza numeracja «3»; recto odcisk owalnej pieczątki: «Archiwum Adama Mieleszki-Maliszkiewicza» i numeracja «21».

1539, 27 maja, Krzemienica. **73.**

Jan Jaksmanicki z Jaksmanic, stolnik przemyski, i Józef Kormanicki z Kormanic taksatorowie wojtostwa we wsi Kraczkowej na żądanie Mikołaja (Herburta) Odnowskiego z Fulsztyna, kasztelana przemyskiego etc., zebrani we dworze w Krzemienicy po formalnej proklamacji przez woźnego ziemskiego Mikołaja Miszka z Białoboków, — po przedstawieniu przez szl. Wojciecha Kraczkowskiego wójta w Kraczkowej: 1) przywileju Ottona dziedzica Pilczy dla Jana zwanego Obfertiter, wystawionego w Łańcucie dnia 16 sierpnia 1369 r., 2) przywileju Jana z Pilczy wojewody krakowskiego, w Łańcucie wystawionego dnia 20 grudnia 1471 r., 3) dokumentu Ottona z Pilczy podkomorzego lubelskiego na sumę 75 grzywien otrzymanych od szl. Andrzeja Kraczkowskiego sołtysa Kraczkowej a ubezpieczonych na 7 łanach w Kraczkowej, — otaksowali powyższe wojtostwo wraz z różnemi dochodami na podstawie świadectwa pod przysięgą ze strony podwójciego i mieszkańców opłacających daniny.

Szer. 550, wys. 225, zakł. 15 mm.
Dok. łac., bardzo zabrukany, z plamami od wilgoci, wyblakły, miejscami nieczytelny. Początek: «Acta sunt hec» większemi literami.
Pieczęci było dwie, obecnie pozostała jedna Jaksmanickiego w wosku, uszkodzona na pasku perg.; po drugiej pozostały nacięcia na pasek perg.
In dorso streszczenia z XVI w. oraz notatka: «Acticata per me notarium reum»; recto num. «35».

1540, 13 lipca, Przemyśl. **74.**

Mikołaj Derszniak z Rokitnicy, sędzia i wojski, oraz Andrzej Krzeczowski podsędek ziemi przemyskiej stwierdzają darowiznę wsi Wapowce z przyległościami Franciszka Wapowskiego, syna zmarłego Stanisława, na rzecz Andrzeja Wapowskiego swego stryja.

Szer. 340, wys. 200, zakł. 30 mm.
Dok. łac., wyblakły, z plamami od wilgoci, miejscami nieczytelny, na zgięciach dziury.
Pieczęci dwóch brak, pozostały nacięcia na paski perg.

In dorso streszczenia z XVI—XVIII w., i numeracja: «Numero 2», «22»; recto odcisk pieczątki owalnej: «Archiwum Adama Mieleszki-Maliszkiewicza» i num. «36».

1544, 10 października, Rzym. **75.**

Paweł III papież donosi Zygmuntowi Staremu królowi polskiemu, że po śmierci Sebastjana Branickiego biskupa poznańskiego mianował na stolicę biskupią elekta Pawła Dunin Wolskiego, i poleca go królowi.

Szer. 470, wys. 274, zakł. 68 mm.

Dok. łac., bardzo dobrze zachowany. W intytulacji inicjał «P» ozdobny, złocony, powiększony na marginesie; w pierwszym wierszu górnym niektóre słowa posiadają piękne inicjały (razem 7) złocone, niektóre litery zaś powiększone i częściowo złocone.

Bulla ołowiana Pawła III papieża na konopnym sznurku.

In dorso streszczenie z XVI w., podpis: «Jo(annes) Ang(elicus) Cuccinus» i znak notarjalny, sygnatura rewizji Arch. kor.: «N° 7mo» «Pontif. N° 27»; recto sygnatura «A».

Druk: Rykaczewski op. cit. str. 10, regest.

1545, 30 kwietnia, Lwów. **76.**

Mikołaj Gołąbek Leśniowski [Golambek Lyesnyowsky] ze Zimnej Wody, sędzia, i Daniel Wolwanowski z Wolwanowic, podsędek ziemi lwowskiej, stwierdzają, że przed aktami ziemskiemi lwowskiemi darował Stanisław Odrowąż ze Sprowy hrabia na Jarosławiu, wojewoda ruski, wieś swą Mikulicze w powiecie przeworskim na własność Feliksowi Ziemnickiemu, wprowadzając go w posiadanie przez woźnego ziemskiego Mikołaja Mitka z Białoboków; powyższy zapis ma zatwierdzić jeszcze Anna żona jego przed aktami ziemskiemi przeworskiemi. Zapis ten nastąpił 18 września 1544 r. we Lwowie.

Szer. 515—520, wys. 285, zakł. 70 mm.

Dok. łac., nierówno obcięty, zbrukany, z plamami od wilgoci, z nieznacznemi dziurami na zgięciach. Pierwszy górny wiersz: «Nicolaus Go-» zwiększonemi literami.

Pieczęci było dwie, obecnie pozostała Leśniowskiego uszkodzona, na pasku perg.; po drugiej zostały nacięcia na pasek perg.

In dorso streszczenia z XVI w. po łacinie i rusku; recto num. «37».

1546, 16 marca, Przemyśl. **77.**

Wawrzyniec Wojakowski z Rzeplina, sędzia, i Andrzej Krzeczowski podsędek ziemi przemyskiej stwierdzają, że znaleźli notatkę Mikołaja z Rokitnicy sędziego i Jana Borowskiego podsędka ziemi przemyskiej z zapisem darowizny przez Klemensa Kąckiego dziedzica Myślatycz działu we wsi Myślatyczach, leżącego koło wsi Moczerady, za zgodą małżonki swej Katarzyny na rzecz Jana Krasickiego. Zapis ten nastąpił 11 maja 1529 r. w Przemyślu.

Szer. 265, wys. 211, zakł. 87 mm.

Dok. łac., bardzo zniszczony, z plamami od wilgoci, wyblakły, z kilku dziurami w tekście, miejscami nieczytelny. W intytulacji «Laurencius Voyakowsky» większemi literami. Pod zakładką podpis: «Nicolaus Orzechowski notarius terrae Premisliensis manu propria subscripsit».

Pieczęci dwóch brak, pozostały nacięcia na paski perg.
In dorso wyblakłe streszczenie z XVI w., nowsza numeracja «17»; recto odcisk owalnej pieczątki: «Archiwum Adama Mieleszki-Maliszkiewicza» i num. «32».

1546, 29 października, Wilno. **78.**

Zygmunt August król polski potwierdza Benedyktowi Wasylewiczowi Protasowiczowi kupno majętności Sworotwa z sześciu niwami w powiecie nowogródzkim od Fedi Wasylewiczowej Petrowiczowej Zarojskiej i jej synów Fedora i Ławrina.

Szer. 550, wys, 325, zakł. 80 mm.
Dok. ruski, nieco poplamiony, ze śladami rdzy od puszki żelaznej na pieczęć. Inicjał na lewym marginesie sięgający do połowy dokumentu, pięknie tuszem stylizowany. Pod zakładką podpis króla po łacinie i pisarza Walerjana po rusku.
Pieczęci brak, pozostały dwa nacięcia na sznurek do jej zawieszenia oraz odcisk ze rdzy po puszce blaszanej, w której była pomieszczona.
In dorso nieczytelne notatki oraz streszczenia po polsku pismem XVII/XVIII w.

1549, 19 sierpnia, Żydaczów. **79.**

Mikołaj Gołąbek Leśniowski z Zimnej Wody, sędzia, i Piotr Cieśliński podsędek ziemi lwowskiej rozpatrują w sądzie ziemskim żydaczowskim sprawę Joba Niziołek Jastrzembskiego, który pozwał Marcina Pierzchnickiego (Pyrzchnyczki) dziedzica części wsi Sroki, — nie jawiącego się w sądzie, choć pozwany był formalnie przez woźnego ziemskiego Piotra ze Starego Sioła, — o zastaw na podstawie ugody i dokumentu niżej transumowanego:
a) 1549, 2 sierpnia, Żydaczów. Zygmunt August król polski stwierdza, że na dobrach Marcina Pierzchnickiego ciąży zastaw 300 zł. na rzecz Mikołaja Nahojowskiego z części wsi Sroki a przejętych przez Joba Niziołek Jastrzembskiego, płatnych w 3 ratach. (Por. nr. 80 i 81).
Sąd, wobec niespłacenia przez Pierzchnickiego zastawu, nakazuje zajęcie dóbr Sroki i innych należących do Pierzchnickiego.

Szer. 522, wys. 260, zakł. 15 mm.
Dok. łac., zbrukany, z plamami od wilgoci, z kilku dziurami na zgięciach, wyblakły. Cała intytulacja większemi literami, u dołu tekstu pod zakładką podpis: «Martinus Gronyowsky notarius terrae Leopoliensis subscripsit». Na prawym marginesie napis: «impediment».
Pieczęci dwóch brak, pozostały nacięcia na paski perg.
In dorso streszczenia z XVI—XVII w. i nowsza numeracja «2»; recto odcisk pieczątki owalnej: «Archiwum Adama Mieleszki-Maliszkiewicza» i num. «38».

1550, 5 lutego, Lwów. **80.**

Mikołaj Herburt Odnowski z Fulsztyna, kasztelan przemyski, starosta lwowski i ruski, opierając się na różnych zapiskach, po zbadaniu sprawy długów a mianowicie, 300 zł., dalej 80 i 100 zł. ubezpieczonych na wsi Sroki

u Marcina Pierzchnickiego (Pirschniczky) a przejętych przez Joba Niziołek Jastrzembskiego od szl. Mikołaja Nahojowskiego, — gdy Pierzchnicki długów nie spłacał a na terminy sądowe nie stawiał się, — wydał wyrok, mocą którego Jastrzembski ma zająć dobra Pierzchnickiego Nikonkowice i inne przy pomocy władz starościńskich. (Por. nr. 79 i 81).

Szer. 515, wys. 602, zakł. 25 mm.
Dok. łac., z plamami od wilgoci, na zgięciach nieznaczne dziury. W intytulacji «Nicolaus» większemi literami.
Pieczęci brak, pozostały nacięcia na pasek perg.
In dorso streszczenia z XVI i XVII w., numeracja «3»; recto odcisk pieczątki owalnej: «Archiwum Adama Mieleszko-Maliszkiewicza» i num. «39».
Druk: Słow. Geogr. VII, str. 149—150, wzmianka.

1550, 5 lutego, Lwów. **81.**

Mikołaj Herburt Odnowski z Fulsztyna, kasztelan przemyski i starosta lwowski, na żądanie Joba Niziołek Jastrzembskiego po rozpatrzeniu sprawy jego z Marcinem Pierzchnickim dziedzicem Nikonkowic o sumę 300 zł., ciążącą na wsi Srokach, a którą to sumę Jastrzembski przejął od szl. Mikołaja Nahojowskiego, — wydał wyrok zaoczny na zajęcie dóbr dziedzicznych Pierzchnickiego Nikonkowice i innych przy pomocy szlachty. (Por. nr. 78 i 79).

Szer. 590, wys. 405, zakł. 20 mm.
Dok. łac., bardzo zniszczony i nieczytelny miejscami z powodu wielkich plam od płynu i od wilgoci, z dziurami w tekście i na marginesach. W intytulacji «Nicolaus Odnowski» większemi literami, inicjał «N» wyrzucony na margines.
Pieczęć wyciśnięta w wosku czerwonym na pasku perg.
In dorso streszczenia z XVI—XVIII w. wyblakłe i nowsza numeracja «4»; recto odcisk pieczątki owalnej: «Archiwum Adama Mieleszki-Maliszkiewicza» i num. «40».

1550, 7 października, Przeworsk. **82.**

Maciej Boguski z Boguszyc (Bogvsszycze), sędzia, i Gabrjel Bierecki z Bierczy, podsędek ziemi przemyskiej, stwierdzają, że w aktach ziemskich przeworskich Stanisława Jaksmanickiego z Jaksmanic, sędziego, i Jana Borowskiego z Orzechowic, podsędka ziemi przemyskiej, znajduje się następujący zapis w sprawie sprzedaży wsi Ostrów przez Mikołaja z Pilczy szl. Janowi Wierzbie a potem Wojciechowi Starzechowskiemu z prawem wykupu do 24 marca 1525 r.: a) 1522, 25 marca, Przeworsk. Jak nr. 59.
Na powyższą transakcję godzi się Magdalena z Jarosławia, małżonka wojewody Pileckiego, przed aktami przeworskiemi w obecności Mikołaja Orzechowskiego pisarza, Marcina Staromieszczkiego sędziego i Jana Zarszyńskiego podsędka, podkomorzych ziemi przemyskiej.

Szer. 342—355, wys. 195, zakł. 35 mm.
Dok. łac., nierówno obcięty, z plamami od wilgoci i jakiegoś płynu. W intytulacji: «Mathias Boguski» większemi literami.

Pieczęci dwóch brak, pozostały nacięcia na paski perg.
In dorso streszczenia z XVI w. wyblakłe i numeracja nowsza «5»: recto ołówkiem num. «41».

1552, 7 kwietnia, Piotrków. **83.**

Jan Głowacki z Zagórzyc, sędzia, i Mikołaj Dambrowski z Dambrowy, podsędek ziemi sieradzkiej, stwierdzają, że w sądzie królewskim asesorskim Krzysztof z Pilczy hrabia na Łańcucie w uzupełnieniu zgody między Wojciechem Starzechowskim kasztelanem bełzkim a ś. p. Mikołajem z Pilczy hrabią na Łańcucie, ojcem swoim, — daje, jak to było obiecane, Wojciechowi Starzechowskiemu i jego poddanym ze wsi Rogożno wolne pastwiska w lasach łańcuckich i nad rzeką Wisłoką z wyjątkiem polowania, zakładania sieci na zwierzynę leśną i t. p.

Szer. 387, wys. 171, zakł. 30 mm.
Dok. łac., z nierównym prawym marginesem, z plamami od wilgoci, z dziurami na zgięciach, górna część dokumentu i zakładka uszkodzone. W intytulacji «Ioannes» i «Nicolaus» większemi literami. Pod zakładką podpis pisarza Jana z Gomolina.
Pieczęci było dwie, obecnie pozostała jedna Głowackiego, wyciśnięta w czarnym wosku na pasku perg., po drugiej pozostały nacięcia.
In dorso streszczenia z XVI w. po łacinie i rusku oraz notatka: «Z tychze act wzial p. Stadnicki extract o tychże lasach»; recto odcisk pieczątki owalnej: «Archiwum Adama Mieleszki-Maliszkiewicza» i num. «42».

1553, 20 lutego, Bracław. **84.**

Stanisław Kiszka wojewoda witebski, pragnąc nagrodzić szl. Macieja Sikorskiego służebnika swego za wybitne usługi i wierność, daje mu na własność i jego żonie Jadwidze wieś Kiborciszki nad rzeką Wilją wraz z kmieciami i uroczyskami Nieciowszczyzną i Marcinowszczyzną.

Szer. 420—428, wys. 270 mm.
Dok. łac., nierówno obcięty, bardzo zniszczony, z plamami od wilgoci, z dziurami na zgięciach, u dołu dziura, miejscami nieczytelny. Inwokacja w pierwszym wierszu całym wielkiemi literami. U dołu z lewej strony podpis: «Stanislaus Kyschka palatinus Vitepscensis capitaneusque in Braslawye ac Wswyacensis et Ozierzycensis tenutarius manu propria subscripsit».
Pieczęci brak, miejsce, gdzie miała być zawieszona, wydarte i podklejone pergaminem.
In dorso streszczenie z XVIII w.; recto na lewym marginesie notatka z XVII w.: «Miesiąca maia szostego dnia roku tysiąc szesćset trzydziestego szóstego ten przywilei Jego Mść Pan Bazyley Szczepa sekretarz Jego Kr. Mści Pana naszego miłosciwego do act ksiąg grodzkich wileńskich podał. Jan Uzłowski podstarosci wilenski subscripsit».

1554, 26 listopada, Szczerzec. **85.**

Mikołaj z Sieniawy wojewoda ruski, Jan z Mielca wojewoda podolski, Mikołaj Nowojowski (Nowayowski) sędzia, Piotr Cieśliński podsędek, Piotr

Korytko podczaszy lwowski, Joachim Semp komornik, delegat Jana Herburta z Fulsztyna, podkomorzego lwowskiego, jako komisarze i sędziowie zebrali się dnia 24 listopada 1554 r. w lasku koło drogi do Szczerca z udziałem bardzo licznych świadków celem rozgraniczenia miasta Szczerca, tenuty Mikołaja Odnowskiego wojewody krak., i przedmieścia Ostrów, tenuty Piotra Boratyńskiego kasztelana przemyskiego, od wsi Mostki i Polanki Mikołaja Leśniowskiego.

Leśniowski przedkłada następujące dokumenty:

a) 1554, 3 września, Wilno. Zygmunt August król polski, w sporze miasta Szczerca z przedmieściem Ostrów w powiecie lwowskim, tenutami Mikołaja Odnowskiego i Piotra Boratyńskiego, a wsiami Mostki i Polanka Mikołaja Leśniowskiego, deleguje komisarzy, jak wyżej, do zbadania sprawy na miejscu i wytyczenia granic kopcami.

b) 1554, 31 października, Tarnopol. Wyżej wymienieni komisarze królewscy, wzywają strony obie do stawienia się wraz z świadkami na dzień 24 listopada.

c) 1554, 3 września, Wilno. Zygmunt August król polski powiadamia Mikołaja Odnowskiego o sądzie komisarskim, przed który go wzywa.

d) 1554, 3 września, Wilno. Zygmunt August król polski wzywa Piotra Boratyńskiego przed sąd komisarski.

Następnie przedstawił Leśniowski woźnego ziemskiego sławetnego Błażeja z Basiówki z szl. Pawłem Garlickim i Andrzejem Srokowskim na dowód doręczenia stronom mandatów królewskich dnia 10 listopada. Potem zabierają głos obie strony, stają świadkowie z zeznaniami pod przysięgą. Sąd przedłużono i kontynuowano dnia 26 listopada i tego dnia zapadł wyrok szczegółowy z wytyczeniem granic kopcami i obwołaniem.

Szer. 280, wys. 310 mm.

Dok łac., w formie zeszytu z 4 kart pergaminowych, poplamionych płynem, z dziurami, częściowo mało czytelny. W intytulacji «Nicolaus A» większemi literami. Na ostatniej stronie po zakończeniu dokumentu znajdują się streszczenia z XVI—XVIII w. po łacinie i rusku; numeracje «N° 10» «N° 32» N° 15to».

Pieczęcie komisarzy sześciu nieco uszkodzone wiszą na paskach perg., przeciągniętych przez grzbiet zeszytu.

1562, 25 kwietnia, Wilno. **86.**

Aleksander Andrzejewicz Sanguszkowicz Koszyrski, marszałek królewski, zaświadcza, że zaciągnął pożyczkę 6.000 kóp gr. lit. u Mikołaja Radziwiłła księcia ołyckiego i nieświeskiego, wojewody wileńskiego, i zabezpieczył ją zastawem majątku Jabłonne na Wołyniu. Por. nr. 87.

Szer. 470, wys. 374, zakł. 80 mm.

Dok. ruski, nieco zbrukany, z plamą od wilgoci, z nieznacznemi dziurkami w tekście. Inicjał na początku zwiększony na marginesie.

Pieczęci wisi u dołu 5, t. j. Aleksandra Sanguszki i 4 świadków, którymi byli: Ostafiej Wołowicz marszałek, Mikołaj Naruszewicz pisarz królewski, Jan Mikołajewicz Czajko pisarz królewski i Jan Wołczkowicz koniuszy. Pieczęcie dobrze zacho-

wane, w wosku wyciśnięte, na jedwabnych sznurkach czerwono-żółtych, zaszyte były niegdyś w woreczkach ochronnych z szkarłatnege sukna, którego resztki dochowały się przy czwartej i piątej pieczęci.

In dorso wyblakłe z XVI w. i czytelne z XVII w. streszczenia; numeracje starsze: «N° 4», «N° 3», «Fasc. 1mns N° 4to», «N° 3 Fasc. 1 spraw na Jabłonow szczyzne» oraz num. Wes.: «$\frac{\text{N° 1}}{\text{opisu}}$».

Uwaga. Jak świadczy wzmianka w Słow. Geogr. t. III, str. 347 dokument znajdował się w swoim czasie w archiwum Rybczyńskich.

1562, 15 maja, Wilno. **87.**

Zygmunt August król polski zatwierdza umowę między księciem Aleksandrem Andrzejewiczem Sanguszkowiczem Koszyrskim, marszałkiem królewskim, a księciem Mikołajem Radziwiłłem, wojewodą wileńskim, o zastawie wsi Jabłonne na Wołyniu za sumę 6.000 kóp gr. lit., powtarzając ją:
a) 1562, 25 kwietnia, Wilno. Jak nr. 86.

Szer. 640—653, wys. 397, zakł. 86 mm.

Dok. ruski, nierówno obcięty, w dobrym stanie. Inicjały dwa w intytulacji i promulgacji, większemi literami.

Pieczęć królewska, mniejsza litewska, w oprawie woskowej, wyciśnięta w czerwonym wosku wisi na sznurku jedwabnym, czerwono-seledynowym; zachowana w dobrym stanie dzięki zaszyciu w woreczku ochronnym z zielonego sukna, z którego pozostały tylko resztki.

In dorso streszczenia wyblakłe z XVI w. i numeracje: «N° 41», «Fasc. 1 N° 6to» «N° 4 Fasc. 1 o Jabłonne spraw» oraz nowsza num. Wes. «$\frac{\text{N° 31}}{\text{opis}}$».

Uwaga. Jak świadczy wzmianka w Słow. Geogr. t. III, str. 347, dokument znajdował się w swoim czasie w archiwum Rybczyńskich.

1568, 14 marca, [nieczytelne]. **88.**

Mikołaj Jasiński dworzanin królewski darowuje swe dobra przylegające do puszczy i gruntów knyszyńskich, królewskich, Krakowszczyznę, leżącą nad rzeką Brzozową, z poddanymi i całym inwentarzem królowi Zygmuntowi Augustowi.

Szer. 420, wys. 200 mm.

Dok. polski, zniszczony od wilgoci, z kilku dziurami w tekscie, u dołu zupełnie nieczytelny, zbrukany, dziury podklejone kawałkami pergaminu. W intytulacji «Ja Mikołai Jasiński» większemi literami, inicjał «J» ozdobnie pisany; u dołu podpis: «Mikollay Jasienski, dworzanin K. J° Mci wllasną ręką subscripsit».

Pieczęci brak, miejsce, gdzie wisiała, wydarte i podklejone pergaminem.

In dorso streszczenia z XVI—XVIII w., częściowo wyblakłe.

1569, 12 marca, Lublin. **89.**

Zygmunt August król polski zatwierdza Mikołajowi Ligięzie z Bobrku, kasztelanowi zawichojskiemu, dokument Kazimierza Wielkiego, dotyczący roz-

graniczenia dóbr Żelichowo, dokonanego za Bolesława Wstydliwego, transsumując go w całości:

a) 1359, 15 marca, Opatowiec. Kazimierz król polski zatwierdza Strachocie dziedzicowi Żelichowa dokument Bolesława księcia krakowskiego i sandomierskiego, w którym tenże zatwierdza rycerzowi Świętopełkowi Strachocie wytyczone granice Żelichowa. Przy tej sposobności transumuje dokument zniszczony od starości.

b) 1280, Korczyn. Bolesław Wstydliwy, książę krakowski i sandomierski, na prośby rycerza Świętopełka dziedzica Żelichowa, Gorzyc (Gorzeyow) i Lubiczko, poleca rozgraniczyć posiadłość Żelichów Świętopełka od swojej zwanej Kłyż Broniszowi kasztelanowi brzeskiemu i Piotrowi sędziemu dworu Ożarów (?) (Odziaow) zwanemu Rakayszki, którzy wytyczyli bardzo szczegółową granicę, zatwierdzoną przez księcia Bolesława.

Szer. 548, wys. 315, zakł. 103 mm.

Dok. łac., dość dobrze zachowany, z nieznacznemi plamami od wilgoci i dziurami na zgięciach. Intytulacja większemi literami; w tejże intytulacji w pierwszym wierszu 3 litery, t. j. inicjał «S» przy Sigismundus, inicjał «A» i końcowa litera «S» przy Augustus, ozdobnie wypisane atramentem; obydwa «S» na marginesach.

Pieczęć wielka koronna wyciśnięta w czerwonym wosku, uszkodzona, na sznurku jedwabnym, czerwonym i seledynowym.

In dorso streszczenia z XVI—XVIII w. oraz num. Wes. «$\frac{\text{N° 5}}{\text{opis}}$».

Druk: b) Kod. Mał. II, nr. CCCCXXIV, str. 71—72 i nr. DCXIV, str. 286; a) Tamże, nr. DCCXXVIII, str. 125.

Uwaga: Co do autentyczności dokumentu z r. 1280 por. uwagi wydawcy Piekosińskiego.

1569, 13 września, Knyszyn. **90.**

Zygmunt August król polski nadaje Stanisławowi Zamojskiemu za zasługi wojenne po śmierci Jana Orzechowskiego z Orzechowiec, kasztelana chełmskiego, kasztelanję chełmską.

Szer. 395—405, wys. z zakł. 205 mm.

Dok. łac., nierówno obcięty, z plamami od wilgoci, z dziurami podlepionemi pergaminem. Tekst pisany na linjach, w intytulacji «Sigismundus Augustus» większemi literami; inicjały «S» i «A» tudzież końcowa litera «S» przy Augustus, ozdobnie wypisane atramentem i nieco złocone; obydwa «S» na marginesach.

Pieczęci brak, pozostała dziura podlepiona pergaminem w miejscu jej zawieszenia.

In dorso streszczenia z XVI—XVIII w. częściowo zupełnie wyblakłe, oraz numeracje «N° 8», «N° 29» i num. Wes. «$\frac{\text{N° 18}}{\text{opis}}$».

1571, 29 marca, Warszawa. **91.**

Zygmunt August król polski nadaje księciu Mikołajowi Radziwiłłowi, wojewodzie wileńskiemu, prawo budowy karczem na drogach wileńskich, pobierania opłaty od kupców zdążających do Wilna i z Wilna po groszu litewskim od wozu, i budowania mostów na rzece Mereczy i Proszy.

Szer. 422—427, wys. 244 mm, zakładki nie było.
Dok. ruski, nierówno obcięty, z plamami od wilgoci, z nieznacznemi dziurami na zgięciach.
Pieczęci wyciśniętej w czerwonym wosku pod tekstem dziś brak, pozostały ślady.
In dorso dok. podlepiony papierem, gdyż był włączony do t. zw. Księgi królewskich autografów [«Autografy, zbiór Adama Honorego Kirkora, Wilno 1855»]; recto na lewym marginesie notatka ruska o oblacie do Metryki litewskiej 14 maja 1604 r. z podpisem Mikołaja Hlebowicza marszałka trybunalskiego i Jana Ościka sędziego ziemskiego wileńskiego.

1571, 2 czerwca, Warszawa. **92.**

Zygmunt August król polski potwierdza i transumuje akt:
a) 1571, 21 maja, Warszawa. Kniaź Konstanty Konstantynowicz Ostrogski sprzedaje majątek Ozierany i jezioro Świteź w powiecie nowogródzkim Wawrzyńcowi (Ławrinowi) Wojnie, podskarbiemu dworskiemu W. Ks. Lit. etc., za 400 kóp groszy lit.

Szer. 580, wys. 225, zakł. 60 mm.
Dok. ruski, zniszczony, z plamami od wilgoci, z dziurami w tekście, pod zakładką podpis: «Michajło Sarabuda pisarz».
Pieczęci brak, pozostały dwa nacięcia do jej zawieszenia.
In dorso wyblakła i nieczytelna, dłuższa zapiska oraz pismem z XVIII w.: «Roku 1571 Maia 21° dnia dattowane, 1571 Iunii 2° D: przyznane».

1571, 8 października, Nowogródek. **93.**

Wasyl Suliński pisarz ziemski nowogrodzki wydaje Wawrzyńcowi (Ławrinowi) Wojnie wypis z ksiąg ziemskich nowogrodzkich, dotyczący kupna majątku Ozierany i jeziora Świteź od Konstantego Ostrogskiego i transumuje akt kupna-sprzedaży:
a) 1571, 21 maja, Warszawa. Jak nr. 92 a).

Szer. 525, wys. 245, zakł. 75 mm.
Dok. ruski, z plamami od wilgoci, z nieznacznemi dziurami na zgięciach; inicjał prosty, nieco zwiększony.
Pieczęci brak, pozostał sznur jedwabny biało-amarantowy.
In dorso zupełnie nieczytelne, wyblakłe zapiski oraz streszczenie z XVIII w.: «Extrakt praw... służeb y jezioro Switeź służących IP. Woynie od IM Księcia wojewody kijowskiego dany» — «Roku 1571, Octobra 8 do Ziemstwa województwa nowogrodzkiego przeniesione» — «od włości Ozieran odłączonych».

1574, 22 września, Lwów. **94.**

Mikołaj Herburt z Fulsztyna, starosta lwowski i ruski, Sebastjan Żorawiński z Chodorostawu, podkomorzy, Paweł Skotnicki chorąży halicki, Bartłomiej Korytko z Żmigrodu, pisarz grodzki lwowski, Stanisław Żółkiewski i Wacław Dzieduszycki, posłowie na zjazd generalny województwa ruskiego i sędziowie deputowani, rozpatrują sprawę między Konstantym Korniaktem z wyspy Kandji, poborcą ceł na Rusi, a szl. Janem Wolczkiem, dziedzicem miasta

Świerze, wsi Żalin i Wola Świerzewska w pow. chełmskim, o sumę 4.000 zł. stwierdzoną kwitami a ubezpieczoną na dobrach Żalin i Wola Świerzewska. Ponieważ Wolczek nie zapłacił pierwszej raty 2.000 zł., przypadającej na dzień 2 lutego 1574 r., Mikołaj Herburt z Fulsztyna, starosta lwowski, wezwał go pozwem z dnia 18 lutego przez woźnego Franka z Chłopów (Franek de Chlopy) do zapłacenia długu. Ponieważ Wolczek długu nie wyrównał a na rozprawę sądową w dniu 22 września nie stawił się ani nie wysłał zastępcy, wymienieni wyżej sędziowie delegowani wydają wyrok zaoczny na zajęcie dóbr Wolczka.

Szer. 545—555, wys. 500, zakł. 60 mm.

Dok. łac., nierówno obcięty, z plamami od wilgoci i płynu, z kilku dziurami w tekście i na zakładce, miejscami nieczytelny. Górny wiersz z intytulacją większemi literami; pod zakładką notatka: «Ex actis dominorum deputatorum terrae Leopoliensis extractum. AK».

Pieczęci sześć brak, pozostały nacięcia na paski perg.

In dorso streszczenia z XVI—XVIII w. po łacinie i polsku, wyblakłe i nowsza numeracja «8»; recto odcisk pieczątki owalnej: «Archiwum Adama Mieleszki-Maliszkiewicza» i num. «43».

1580, 7 stycznia, Lwów. **95.**

Jan Brzostowski (Brzozdowski) z Wołkowa, sędzia, i Jan Rychłowski z Rychłowic, podsędek ziemi lwowskiej, zatwierdzają darowiznę wsi Markowy w powiecie przeworskim przez Stanisława Strzyżowskiego syna Jana z Czudca, tenutarjusza Jodłowy, a dziedzica Markowy, szl. Konstantemu Korniaktowi, która to darowizna nastąpiła za zgodą żony jego Anny z Zakliczyna i dwóch krewnych po mieczu.

Szer. 605, wys. 400, zakł. 80 mm.

Dok. łac., z kilkunastoma dziurami większemi, podklejonemi prowizorycznie papierem, z plamami od wilgoci, mało czytelny. Górny wiersz z intytulacją i promulgacją większemi literami; inicjał «J« przy «Joannes» zwiększony i ozdobny, pod zakładką: «Rescriptum ex actis terrestribus Leopoliensibus».

Pieczęci dwóch brak, pozostały nacięcia na paski perg.

In dorso streszczenia z XVI—XVIII w. wyblakłe, po łacinie i rusku; nowsza numeracja «10»; recto odcisk pieczątki owalnej: «Archiwum Adama Mieleszko-Maliszkiewicza» i num. «45».

1580, 28 kwietnia, Lwów. **96.**

Jan Brzostowski (Brzozdowski) z Wołkowa, sędzia, i Jan Rychlowski z Rychłowic, podsędek ziemi lwowskiej, wydają wyciąg z aktów ziemskich lwowskich w sprawie darowizny dóbr Nikonkowice w powiecie lwowskim przez Jana Boratyńskiego Konstantemu Korniaktowi poborcy ceł ziemi ruskiej:
a) 1577, 10 stycznia, Lwów. Jan Boratyński dziedzic Nikonkowic darowuje wieczyście swe dobra dziedziczne: wieś Nikonkowice, połowę wsi Jastrzemb-

ków i działy we wsi Sroki Konstantemu Korniaktowi poborcy ceł na Rusi, za zgodą swej żony Doroty a córki ś. p. Bartłomieja.

Szer. 530—540, wys. 395, zakł. 50 mm.

Dok. łac., z plamami od wilgoci i płynu, na zgięciach niewielkie dziury, miejscami nieczytelny. Górny wiersz z intytulacją i promulgacją większemi literami; inicjał litera «J» przy «Joannes» zwiększona na lewym marginesie i ozdobna; pod zakładką notatka: «Ex actis terrrestribus Leopoliensibus rescriptum et correctum».

Pieczęci dwóch brak, pozostały nacięcia na paski perg.

In dorso streszczenia z XVI—XVIII w. po łacinie i rusku, wyblakłe i nume racja «9»; recto odcisk pieczątki owalnej: «Archiwum Adama Mieleszki-Maliszkiewicza» i num. «44».

1581, 20 lutego, Warszawa. **97.**

Stefan Batory, król polski wystawia list polecający (paszport) do wszystkich władz duchownych i świeckich, zagranicznych, dla Janusza księcia Ostrogskiego, syna ś. p. Konstantego wojewody kijowskiego, który udaje się w podróż.

Szer. 530, wys. 248, zakł. 75 mm.

Dok. łac., dobrze zachowany, nieco przybrukany. W intytulacji «Stephanus» większemi literami zajmuje cały górny wiersz; inicjał «S» ozdobnie stylizowany w ramce, na wzór drzeworytu. U dołu podpis króla.

Pieczęć większa koronna, wyciśnięta w czerwonym wosku, nieco uszkodzona, na sznurku jedwabnym, zielono-żółto-błękitnym i amarantowym.

In dorso streszczenie z XVI w., notatki polskie: «Passport krola Stefana», «Do szuflady dispositio dominorum ducum in Ostrog», «Relat 20»; numeracje XVI w.: «N° 45», «Littera A N° 13» «11» oraz num. Wes. «$\frac{\text{N° 14}}{\text{opis}}$» i «Arch. X. I. L. N° 204».

1587, 26 czerwca, Rzym. **98.**

Sykstus V papież wydaje brewe do Anny królowej polskiej, wdowy, z zapewnieniem, że modli się do Boga o króla dla Polski, podobnego jak ś. p. Stefan Batory, a o staraniach jej wie z jej listów oraz od swego nuncjusza Hieronima, biskupa miasta Kamarinum (Camerinensis).

Szer. 440, wys. 160 mm, zakładki nie było.

Dok. łac., w formie listu, nieco zabrukany, w jednem miejscu przedarty i podlepiony pergaminem. Intytulacja w środku, w osobnym górnym wierszu; u dołu podpis: «Antonius Buccapadulius».

Pieczęci nie było.

In dorso adres z XVI w.: «Carissimae in Christo filiae nostrae Annae Poloniae reginae illustri, viduae» oraz streszczenia; starsza numeracja «8» i num. Wes. «$\frac{\text{N° 9}}{\text{opis}}$», dalej: «Arch. X. I. L. N° 8».

1590, 1 kwietnia, Warszawa. **99.**

Zygmunt III król polski, zatwierdza zapis Mikołaja Laskowskiego, syna ś. p. Stanisława, dziedzica wsi Laskowo Głuche powiatu radzymińskiego,

dóbr nabytych od Jerzego Laskowskiego, syna ś. p. Jana Laskowskiego z Mokrej, a mianowicie we wsi Lipiny część zwaną Jadamczyka, składającą się z 4 łanów, na własność ołtarzowi w kościele parafjalnym we wsi Dąbrówka powiatu radzymińskiego, z zastrzeżeniem sobie i spadkobiercom katolikom prawa prezenty. W razie odszczepieństwa od Kościoła rzymsko-katolickiego dochody przeznaczone na altarję mają być obrócone na szpitale ubogich w Laskowie Głuchem lub Lipinach.

Szer. 785, wys. 360 mm, zakładka odcięta.
Dok. łac., podniszczony, z plamami od wilgoci i tłuszczu, z nieznacznemi dziurami na zgięciach, miejscami nieczytelny. W intytulacji «Sigismundus» wielkiemi literami na całym górnym wierszu.
Pieczęci brak, pozostały 2 dziurki na sznurek.
In dorso streszczenie z XVIII w. i numeracje: «N° 5», «59 N° 454», «...173[25]», «A ad N^m consig. 1^m realitatum altariae...», «Alleg. B. ad N^rum 2. cons. realitatum altariae in Dąbrowka».

1591, 15 grudnia, Lublin (?). **100.**

Stanisław Gostomski z Leżenic, wojewoda rawski, i sędziowie, komisarze delegowani, rozgraniczają i wytyczają granicę między wsią królewską Rzeczycą, należącą do starostwa kazimierskiego, w posiadaniu Mikołaja Firleja, a wsią Bochotnicą.

Szer. 465—505, wys. 47 mm przeciętnie, zakł. brak.
Dok. łac., zniszczony, obcięty nierówno z tekstem po obydwóch stronach, wyblakły, z plamami od wilgoci, z kilku mniejszemi dziurami w tekście, miejscami zupełnie nieczytelny. W intytulacji: «...Zenicze pallatinus rav.» większemi literami, jako pierwszy, górny wiersz dokumentu; początku brak.
Pieczęci niema śladu.
In dorso streszczenie z XVIII w. oraz mało czytelna wyblakła oblata do ksiąg lubelskich z r. 1592; starsza numeracja «N° 17mo»; recto odcisk pieczątki owalnej «Archiwum Adama Mieleszki-Maliszkiewicza».

1597, 7 stycznia, Warszawa. **101.**

Zygmunt III król polski uwalnia z pod jurysdykcji świeckiej a nadaje prawa i przywileje kościelne domowi Bractwa Miłosierdzia w Warszawie przy ul. św. Jana, położonemu obok domu zwanego Romanowski, w posiadaniu kuśnierza Nikodema Kociszewskiego, a ponadto uwalnia od obowiązku goszczenia (ius hospitandi) w czasie zjazdów i sejmów.

Szer. 513, wys. 240, zakł. 62 mm.
Dok. łac., dość dobrze zachowany, z plamami od wilgoci. W intytulacji «Sigismundus» większemi literami, jako pierwszy, górny wiersz dokumentu.
Pieczęć mniejsza koronna, uszkodzona, na sznurku jedwabnym, zielono-liljowo-białym i złoconym.
In dorso streszczenia wyblakłe z XVI i XVII w. i notatka: «Cancellariatu illustrissimi et reverendissimi in Christo patris domini Nicolai in Prazmow Prazmowski nominati episcopi Luceoriensis, abbatiae Sieciechoviensis perpetui administratoris,

praepositi ecclesiae sancti Michaelis in arce Cracoviensi etc., etc., supremi regni cancellarii». «Relatum et inductum in acta metricae Regni cancellarii maioris anno Domini 1659 (przekreślone) 1597. Stephanus Hankiewicz secretarius regiae maiestatis subscripsit»; numeracje starsze «2do», «Plik 1 N° 2», «N° 2» i nowsza: «Andrzej Edward Koźmian N° 11».

1614, 11 lipca, Warszawa. **102.**

Zygmunt III król polski zatwierdza zezwolenie magistratu miasta Lublina na pobieranie wody z cysterny miejskiej przy pomocy rur wodociągowych Karmelitom Bosym przy szpitalu św. Ducha, na przedmieściu lubelskiem, pod warunkiem konserwowania rur wodociągowych przez klasztor.

Szer. 465, wys. 215, zakł. 82 mm.

Dok. łac., dobrze zachowany, z nieznacznemi plamami od wilgoci. W intytulacji «Sigismundus» większemi literami, jako pierwszy, górny wiersz dokumentu; inicjał litera «S» na lewym marginesie, bez ozdób.

Pieczęci brak, pozostał sznurek jedwabny, biało-czerwony. Pod zakładką podpis króla i Florjana Grotha.

In dorso streszczenie z XVII w. i numeracja «3tio».

1618, 7 marca, Warszawa. **103.**

Zygmunt III król polski zatwierdza statuty i artykuły cechu rzeźników miasta Wadowic, transumując je w całości:

a) 1618, w marcu, Wadowice. Jakób Wierckowicz burmistrz i rada miejska zatwierdzają szczegółowe artykuły cechu rzeźników w Wadowicach.

Szer. 780, wys 488, zakł. 102 mm.

Dok. łacińsko-polski, zniszczony, z plamami od wilgoci i rdzy, wyblakły, z dziurami w tekście, na marginesach i zakładce częściowo urwanej, miejscami nieczytelny. W intytulacji: «Sigismundus» większemi literami jako cały górny wiersz dokumentu; inicjał «S» bardzo ozdobnie stylizowany, wpleciony w orła polskiego z koroną królewską na lewym marginesie; u dołu podpis króla.

Pieczęci brak, pozostał sznurek jedwabny, biało-czerwony.

In dorso pismem XIX w.: «Fleischer Zunft ad 779 ex 807» oraz odciski pieczęci cechowej opisanej w dokumencie.

Druk: Teofil Klima: Przywileje i statuta cechów wadowickich. Wadowice, druk. Franciszka Foltina, 1904, str. 17—23. Odbitka ze Sprawozdania Dyrekcji c. k. Gimnazyum w Wadowicach za r. szk. 1904. Dokument wraz z sygnetem tego cechu nabył kustosz Dr. Jan Kossek.

1620, w grudniu, Warszawa. **104.**

Zygmunt III król polski, pragnąc nagrodzić za udział w wyprawach wojennych moskiewskich, t. j. za wyprawę na Smoleńsk i wyprawę królewicza Władysława, poruczył komisarzom w zdobytych ziemiach obdarzyć bojarszczyznami ludzi zasłużonych w tych wyprawach a następnie darowizny zatwierdził. Szl. Henryk Bok otrzymuje tedy w ujeździe dorohobuskim, w stanie (okręgu) luczyńskim, we włości boblinowskiej szereg posiadłości,

należących do Michała Hlebowicza Sołtykowa a we włości sobotnickiej posiadłości Henryka Hrehorowicza Puszkina, nadto plac w zamku w Dorohobużu, jako dobra szlacheckie z tem, że zbuduje na tym placu zamkowym dom warowny i obsadzi zbrojną czeladzią na wypadek napadu nieprzyjacielskiego.

Szer. 530—545, wys. 250, zakł. 55 mm.
Dok. polski, nieco zabrukany, z plamami od wilgoci i rdzy, z małemi dziurami na zgięciach. Intytulacja większemi literami, w dwóch górnych wierszach, w środku przywileju; pod zakładką podpis króla.
Pieczęć wielka litewska na sznurku jedwabnym, zielono-żółtym, plecionym, w puszce blaszanej, wyciśnięta w czerwonym wosku.
In dorso streszczenie z XVII w., notatki z XVIII w.: «Originalny», «12», «D» oraz nowsza: «Andrzej Edward Koźmian N° 9»; pod tekstem streszczenie kancelarji król.: «P. Hinrychowi Bokowi w viezdzie dorohobuskim» z XVII w.

1638, 5 maja, Rzym. **105.**

Urban VIII papież daje do pomocy Stanisławowi Grochowskiemu arcybiskupowi lwowskiemu z powodu podeszłego wieku Wojciecha Grochowskiego jako koadjutora, określając dokładnie jego stanowisko pod względem godności i władzy w zakresie spraw duchownych i majątkowych; jako uposażenie osobiste wyznacza mu 24 dukatów.

Szer. 800, wys. 450, zakł. 90 mm.
Dok. łac., zniszczony, wyblakły, z plamami od wilgoci i rdzy, z wielką dziurą w środku tekstu i mniejszemi na całym dokumencie, marginesy poszarpane i podziurkowane jakby od szycia, połowy zakładki brak, częściowo nieczytelny. Margines lewy i górna część dokumentu wypełnione w całości ornamentami liściastemi, w które są wplecione inicjały i wzdłużone litery pierwszego wiersza dokumentu; inicjał «U» zapełnia z ornamentacją cały margines.
Pieczęci brak z powodu urwania połowy zakładki.
In dorso wyblakłe streszczenie z XVII w. i nowsza numeracja «12»; recto odcisk pieczątki owalnej: «Archiwum Adama Mieleszki-Maliszkiewicza» i num. «46».

1639, 12 maja, Ostrzeszów. **106.**

Sąd ziemski ostrzeszowski stwierdza, że Wacław Pakosławski imieniem miasta Wieruszowa, własności Krzysztofa i Jana Tomickich, braci rodzonych, wniósł do akt sądu ziemskiego ostrzeszowskiego następujący przywilej pergaminowy ś. p. Andrzeja dziedzica Wieruszowa, w całości transumowany: a) 1498, 28 kwietnia, Wieruszów. Andrzej dziedzic Wieruszowa po spaleniu się miasta zatwierdza stare prawa i przywileje nadane przez Klemensa z Kątów (de Kąty) i Jana Kęszełka syna jego a znosi ciężary nałożone przez ś. p. ojca swego Marcina Wierzbiętę; z własnej zaś strony nadaje dużo ulg w różnych świadczeniach.

Szer. 550—555, wys. 755, zakładki nie było.
Dok. łac., nierówno obcięty, z plamami od wilgoci i nieznacznemi dziurami

w tekscie i na marginesach. Pierwsze 2 wiersze u góry większemi nieco literami inicjały «A» przy Actum i litera «G» przy Generosus znacznie zwiększone. U dołu nota: «Ex actis terrestribus Ostrzeszoviensibus extractum et cum ipsis correctum».

Pieczęcie w liczbie 11 różnej wielkości, wyciśnięte w czerwonym laku u dołu na pergaminie obok podpisów świadków: Stanisław z Warszyc Warszycki, wojewoda mazowiecki, Kazimierz z Kurozwęk Męciński, starosta wieluński, Apolinary z Tomic Tomicki, Józef Męciński, Wojciech z Kurozwęk Męciński, Franciszek Walewski, Stanisław Kochlewski pisarz ziemi wieluńskiej, Karol Juljusz hrabia cesarski Sedlnicki, Michał z Warszyc Warszycki, miecznik, imieniem braci Ksawerego, Tomasza Jana Nepomucena i swoim Aleksander Walewski, Daniel Kolumna Walewski kanonik katedr. gnieźnieński i Michał Walewski. Przedostatni podpisał się z adnotacją: «Daniel Kolumna Walewski kanonik katedralny gnieźnieński, trybunału koronnego prezydent, orderu św. Stanisława kawaler, stwierdzam ten przywilej miasta Wieruszowa, jako dziedzic m. p. subscripsit». Pieczęcie przeważnie uszkodzone.

In dorso zupełnie zatarte streszczenie z XVII w. i numeracja «Nº 1» oraz notatka Dr. Nowakowskiego ze streszczeniem przywileju i wzmianką o pomieszczeniu tłumaczenia w «Kaliszaninie» z dnia 7 października 1888 r.

Druk: Koczy Leon, Dzieje Wieruszowa. Poznań, 1930, str. 8—9, streszczenie.

1639, 20 listopada, Warszawa. **107.**

Władysław IV król polski zatwierdza i transumuje następujący akt:
a) 1639, 16 września, Kazimierz. Burmistrz i rajcy miasta Kazimierza zatwierdzają artykuły i statuty cechu krawieckiego kazimierskiego, przedstawione przez starszych cechu Pawła Jaroszowicza i Pawła Lewkowicza.

Szer. 690, wys. 332, zakł. 75 mm.

Dok. łac.-polski, zniszczony, wyblakły, z kilku dziurami w tekscie, podlepionemi pergaminem, z plamami od wilgoci i rdzy. W intytulacji «Vladislaus» większemi literami zajmuje cały wiersz, na zakładce streszczenie współczesne kancelarji król.

Pieczęć większa koronna, w czerwonym wosku, uszkodzona, w pudełku blaszanem bez przykrywy, na sznurku jedwabnym, zielonym.

In dorso notatka z XIX w.: «Schneiderzunft» oraz «Andrzej Edward Koźmian N. 10».

Przed r. **1643**, 30 września, Lublin. **108.**

Brat Anioł od św. Bartłomieja, przeor Karmelitów Bosych w Lublinie, wraz z kapitułą klasztoru zobowiązują się do odprawiania nabożeństw za dobrodzieja klasztoru Jakóba Tremenzlo, architekta lubelskiego, który swoim kosztem wybudował kaplicę, wyposażył ją 1500 zł. i zrobił różne zapisy na swej kamienicy.

Szer. 325, wys. 200 mm, zakładka obcięta.

Dok. łac., bardzo zniszczony, obcięty z prawej strony z tekstem przypuszczalnie 7 cm., z kilku dziurami, użyty był do oprawy jakiejś książki. Inicjał «F» w intytulacji zwiększony, koloru czerwonego; u dołu podpisy zakonników bardzo wyblakłe w dwóch kolumnach.

Pieczęci niema śladu.

Uwaga. Wedle uprzejmie nadesłanych notatek Jana Riabinina, kustosza Archiwum Państwowego w Lublinie, przez Dr Leona Białkowskiego, dyrektora tegoż Archiwum, Jakób de Tremenzlo był cechmistrzem cechu murarskiego lubelskiego w latach 1624—1631, w r. 1640 występuje jako senior confraternitatis s. Scapularis B. V. Mariae de monte Carmelo ord. discalc. conventus Lublinensis (Advoc. Lublin. nr. 23, fol. 239) oraz czyni zapisy na rzecz karmelitów bosych (Advoc. Lublin. nr. 23, fol. 268); w r. 1643 nie żyje.

1645, 24 marca, Warszawa. **109.**

Władysław IV król polski zatwierdza i transumuje akt:
a) 1645, 28 stycznia, Lublin. Zbigniew Firlej z Dąbrowicy, starosta lubelski, potwierdza statuty cechu kordybaników lubelskich, przedłożone mu przez starszych cechowych.

Szer. 850, wys. 465, zakł. 93 mm.
Dok. łac., dość dobrze zachowany, z plamami od rdzy, z małemi dziurami w tekscie, z których niektóre podklejone pergaminem. Intytulacja w dwóch górnych wierszach literami większemi, podwójnej wielkości, pisana złotem; złocony również inicjał «S» przy promulgacji i słowo «Vladislaus» przy końcu tekstu w korroboracji. Na zakładce współczesne streszczenie kancelarji królewskiej, u dołu podpis króla.
Pieczęć zniszczona, pozostało tylko blaszane pudełko, zawieszone na sznurku jedwanym, amarantowym.
In dorso streszczenie z XVIII w.

1679. **110.**

Jan III król polski nadaje godność wojewody podolskiego po śmierci Maksymiljana Fredry Stanisławowi Koniecpolskiemu oboźnemu koronnemu za zasługi wojenne.

Szer. 575. wys. 310, zakł. 92 mm.
Dok. łac., bardzo dobrze zachowany, z małemi plamami od wilgoci. W intytulacji: «Ioannes III Dei gratia rex Poloniae» w całym górnym wierszu większemi literami, złoconemi; w tekscie słowa: «Magnifici Stanislai Koniecpolski metatoris castrorum regni» «Palatinus Podoliae» «Magnificum Koniecpolski» «Magnificum Koniecpolski» «Palatinum Podoliae» również zwiekszonemi, złoconemi literami; w lewym górnym rogu w kwadracie inicjał «S» z promulgacji na tarczy piórkowej roboty atramentem i złotem; tarcza ujęta w dwa liście laurowe, u góry korona królewska. U dołu podpis króla.
Pieczęci nie było, data i miejsce wystawienia niewypełnione pomimo podpisu królewskiego.
In dorso streszczenie z XVII w. i num. Wes. «$\frac{\text{N}^{\text{o}}\ 2}{\text{opisu}}$», «Arch. X. I. L. N° 189».

1686, marzec, Rzym. **111.**

Inocenty XI papież udziela pewnych odpustów dla kościoła parafjalnego, pod wezwaniem św. Michała Archanioła, w Zebrzydowicach diecezji krak.

Szer. 410, wys. 90 mm.
Dok. łac., mocno zniszczony, z kilku dziurami w tekscie, powalany klejem introligatorskim, mało czytelny, użyty był bowiem do oprawy książki.
Pieczęci niema śladu.
In dorso zupełnie nieczytelna zapiska, prawdopodobnie przez miejscowego ordynarjusza ogłoszenie odpustów.

1697, 19 grudnia, Kraków. 112.

August II król polski zatwierdza nadanie połowy sołtystwa uczc. Witowi Skowrońskiemu wybrańcowi i małżonce jego Reginie z dziećmi jej po ś. p. Adamie Nowaku, wybrańcu posiadającym wspólne sołtystwo z bratem stryjecznym Błażejem Nowakiem we wsi Piotrowicach pow. zatorskiego, opierając się na następującym przywileju transumowanym:
a) 1689, 22 listopada, Żółkiew. Jan III król polski nadaje wieczyście sołtystwo w Piotrowicach w powiecie zatorskim, uzupełniając darowiznę szeregiem różnych swobód wybrańcom Adamowi i Błażejowi Nowakom, braciom stryjecznym, za zasługi wojenne.

Szer. 367, wys. 274, zakł. 20 mm.
Dok. polski, z plamami od wilgoci i rdzy, z nieznacznemi dziurami w tekscie. Tekst ujęty z 3 stron, za wyjątkiem dołu, w ramkę zieloną, składającą się z 2 równoległych, z małym odstępem linij. W środku u góry orzeł polski rysowany piórkiem, korona i jabłko zielone; orzeł przepoławia intytulację czterowierszową i 3 następne wiersze tekstu. Intytulacja w 4 górnych wierszach literami dwojakiej wielkości. Pierwszy wiersz intytulacji «Augustus II D. G. rex Poloniae» oraz inicjał wielki litera «O» z promulgacji zielone. U dołu podpis króla i streszczenie kancelarji kor.
Pieczęć wielka kor. w czerwonym wosku, połamana, w pudełku blaszanem na wstążce jedwabnej, niebieskiej.
In dorso streszczenie z XVIII w. oraz notatka z XVII w.: «Actum in castro Oswiecimensi feria tertia post domicam Laetare proximam anno Domini millesimo sexcentesimo nonagesimo octavo. [11 marca 1698 r.] Ad officium et acta praesentia castri Oswiecimensis personaliter venientes honesti Blasius Nowakowicz et Vittus Skowronski de bonis villae Piotrowice sculteti eodem officio praesentes litteras confirmatonis sacrae regiae maiestatis..... obtulerunt et ad acticandum porrexerunt, quae quidem litterae confirmationis sacrae regiae maiestatis.... et inducimus»; nowsza numeracja «N° p. 12».

1711, 12 (nieczytelne), Rzym. 113.

Klemens XI papież udziela odpustów dla kościoła parafjalnego św. Andrzeja, Jana Chrzciciela i św. Małgorzaty we wsi Tłuczań diecezji krak.

Szer. 400, wys. 120 mm.
Dok. łac.. nierówno obcięty, z uszkodzonym lewym marginesem, zawalany klejem introligatorskim; użyty bowiem był po oprawy książki, stąd silnie zniszczony i mało czytelny. U dołu formuła: «Gratis pro Deo et scriptura».
Pieczęci brak, nawet śladu niema.
In dorso zupełnie nieczytelne ogłoszenie odpustów przez ordynarjusza.

1733, 6 marca, Rzym. **114.**

Klemens XII papież wydaje brewe z odpustami dla wszystkich wiernych, którzy odwiedzą kaplicę Zaślubin Najśw. Panny Marji Pijarów w Wilnie w dniu 23 stycznia i dopełnią pewnych warunków.
In dorso: a) 1735, 19-go grudnia, Wilno. Aleksander Jan Żebrawski, wikarjusz i oficjał generalny wileński ogłasza powyższe odpusty.

Szer. 415, wys. 133 mm., zakładki nie było.
Dok. łac., w formie listu, dość dobrze zachowany. W pierwszym, górnym wierszu w środku intytulacja większemi literami, u dołu notatka: «Gratis pro Deo et scriptura» oraz nieczytelny podpis kardynała.
Pieczęć wyciśnięta była in dorso, pozostał obecnie tylko ślad; luźno obok znajduje się pieczęć sygnetowa z innego dokumentu, wyciśnięta w wosku przez papier z napisem: «Alexander Dei Gratia Dux Lithuaniae» (?!).
In dorso streszczenie z XVIII w. oraz numeracja «N° 6to».

1734, 2 lutego, Rzym. **115.**

Franciszek Sforza książe Signii etc., uprawniony na podstawie przywilejów papieskich z XVI w. do udzielania godności doktorów teologji i prawa, nadaje stopień doktora teologji i prawa księdzu Ignacemu Lasockiemu z miasta Smoszewa diecezji płockiej.

Szer. 122, wys. 182 mm.
Dok. łac., w formie zeszytu z 4 kart złożonego, zeszytych zieloną, jedwabną nitką, dobrze zachowany. Pierwsza strona z intytulacją większemi literami, złoconemi, w 10 wierszach w środku, ujęta jest w podwójne ramka; każda ramka z dwóch równoległych prostych linij atramentem rysowanych, złączonych farbą zieloną; przestrzeń między ramkami szer. 25 mm. wypełniona ornamentem roślinnym w różnych kolorach, u góry ptaszek, u dołu motyl. Następne strony posiadają tekst ujęty również w ramka, rysowane atramentem, z dwóch równoległych z małym odstępem linij.
Pieczęci brak, pozostał tylko ślad na ostatniej stronie od wyciśnięcia, obok podpis sekretarza.
Na ostatniej stronie nowsza sygnatura: «Andrzej Edward Koźmian N° 12».

1738, 28 lipca, Rzym. **116.**

Klemens XII papież wydaje brewe polecające Fabrycjusza arcybiskupa miasta Patrae, swego nuncjusza w Polsce, względom i poparciu podskarbiego wielkiego koronnego (Jana Czapskiego).

Szer. 380, wys. 200, zakł. 50 mm.
Dok. łac., dobrze zachowany, z dwiema nieznacznemi dziurami w tekście oraz 20 nacięciami, jakby na pieczęcie, równomiernie rozmieszczonemi, w szeregach po 5. Pod zakładką podpis: «Vincentius Luccheginius».
Pieczęci brak, pozostały ślady odcisku in dorso.
In dorso adres z XVIII w.: «Dilecto filio nobili viro supremo regni Poloniae thesaurario» oraz nowsza notatka: «Andrzej Edward Koźmian N. 33 (przekreślone), 14.

1738, 28 lipca, Rzym. **117**,

Klemens XII papież wydaje brewe do hetmana wielkiego koronnego (Józefa Potockiego) z błogosławieństwem przez Fabrycjusza arcybiskupa miasta Patrae, swego nuncjusza w Polsce, którego poleca względom i poparciu hetmana.

Szer. 385, wys. 200, zakł. 50 mm.
Dok. łac., z nacięciami jak nr. 116. Pod zakładką podpis: «Vincentius Lucchegínius».
Pieczęci brak, pozostały ślady odcisku in dorso.
In dorso adres z XVIII w.: «Dilecto filio nobili viro duci campestri exercituum regni Poloniae».
Uwaga: Przy dokumencie znajduje się koperta papierowa z adresem po włosku i niewyraźną pieczęcią.

1746, 12 marca, Rzym. **118.**

Benedykt XIV papież wydaje brewe do wojewody sandomierskiego (Jana Tarły) z błogosławieństwem apostolskiem, polecając względom i poparciu Alberyka arcybiskupa nicejskiego, nuncjusza swego w Polsce.

Szer. 420, wys. 212, zakł. 55 mm.
Dok. łac., z 16 nacięciami jak przy nr. 116 i 117. Pod zakładką podpis: «Cajetanus Amatus».
Pieczęci brak, pozostały ślady odcisku in dorso.
In dorso adres z XVIII w.: «Dilecto filio nobili viro palatino Sandomiriensi»; recto odcisk pieczątki owalnej: «Archiwum Adama Mieleszki-Maliszkiewicza».

1748, 3 lutego, Warszawa. **119.**

August III król polski zatwierdza następujące przywileje i transumuje je na prośbę braci Stanisława i Wojciecha Nowakowskich, sołtysów w Piotrowicach:
a) 1697, 19 grudnia, Kraków. Jak nr. 112.
b) 1689, 22 listopada, Żółkiew. Jak nr. 112 a).

Szer. 230, wys. 310 mm.
Dok. polski w kształcie zeszytu z 12 kart, zniszczony, z plamami od wilgoci i rdzy, wyblakły. Intytulacja w 5 górnych wierszach większemi literami, inicjał «O» w promulgacji zwiększony.
Pieczęć wielka kor. w pudełku blaszanem bez przykrywki, w wosku czerwonym, zniszczona, na sznurku jedwabnym, plecionym, koloru amarantowego, przeciągniętym przez grzbiet dokumentu.
Na stronie czwartej pod tekstem streszczenie kancelarji kor. oraz notatka: «Consignationis Nro 121 .... 4» i nowsza numeracja: «Np. 14».

1750, 24 kwietnia, Rzym. **120.**

Benedykt XIV papież wyznacza O. Cyprjana Komorowskiego ze Zgromadzenia OO. Pijarów wizytatorem apostolskim tegoż zakonu, dając mu szczegółową instrukcję, jak ma przeprowadzić wizytację zakonu i szkół, które

winien dostosować do szkół pijarskich prowincyj włoskich; samo zgromadzenie zaś dostosować ściśle do przepisów i konstytucyj wydanych przez papieża Klemensa VIII; wizytator uprawniony jest do wydawania zarządzeń i ordynacyj, które jednak później ma przedłożyć do zatwierdzenia stolicy apostolskiej. Por. nr. 123.

Szer. 620, wys. 385, zakł. 96 mm.
Dok. łac., z 4 dużemi plamami od wilgoci. Pod zakładką podpis kardynała Passioneusa.
Pieczęci brak, pozostał ślad odcisku in dorso.
In dorso współczesny adres: «Dilecto filio Cypriano Komorowski a sancto Marco clerico regulari Congregationis pauperum Matris Dei scholarum piarum nuncupatorum expresse professo» oraz streszczenie inną ręką z mylną datą 1751 r.
Druk: Ks. Tadeusz Chromecki, Krótki rys dziejów Zgromadzenia szkół pobożnych czyli OO. Pijarów, Kraków 1880, str. 90, wzmianka.

1753, 15 lutego, Rzym. **121.**

Benedykt XIV papież wydaje brewe na odpusty dla wiernych, którzy odwiedzą kościół Najświętszej Panny Marji Zwycięskiej Pijarów w Warszawie w pewne dnie i dopełnią wyszczególnionych warunków.
In dorso: a) 1753, 12 maja, Warszawa. Antoni Ostrowski oficjał generalny warszawski ogłasza powyższe odpusty.

Szer. 433, wys. 98. zakł. 56 mm.
Dok. łac., zniszczony, z kilku dziurami w tekscie i na zgięciach. U dołu na zakładce: «Gratis pro Deo et scriptura» oraz podpis: «Pro domino cardinali Passioneo Ioannes Florius substitutus».
Pieczęci brak, niema śladu istnienia.

1754, 10 lutego, Rzym. **122.**

Benedykt XIV papież wydaje brewe do hetmana wielkiego koronnego (Jana Klemensa Branickiego), polecając względom i poparciu Mikołaja arcybiskupa miasta Mitylenae, nuncjusza papieskiego w Polsce, a zarazem przesyła błogosławieństwo apostolskie.

Szer. 475, wys. 250, zakł. 65 mm.
Dok. łac., dobrze zachowany, jedynie 20 nacięć w 4 kolumnach, jak przy nr. 116, 117 i 118. Pod zakładką podpis: «Cajetanus Amatus».
Pieczęci brak, pozostał ślad wycisku in dorso.
In dorso adres współczesny: «Dilecto filio nobili viro supremo exercituum regni Poloniae duci».

1754, 15 lutego, Rzym. **123.**

Benedykt XIV papież, powołując się na swe brewe z dnia 24 kwietnia 1750 r. z nominacją O. Cyprjana Komorowskiego na wizytatora apostol. Zgromadzenia Pijarów w Polsce, stwierdza, że przeprowadzona wizytacja personalna

i lokalna wszystkich klasztorów pijarskich wykazała porządek i trzymanie się reguły i przepisów; następnie zatwierdza szereg wydanych zarządzeń wizytatora Komorowskiego, dotyczących głównie prowincjałów. Por. nr. 120.

Szer. 660, wys. 375, zakł. 105 mm.
Dok. łac., z kilku plamami od rdzy. Pod zakładką podpis kardynała Passsioneusa. Pieczęci brak, pozostał ślad odcisku in dorso.
In dorso streszczenie z XVIII w. i numeracja «30».
Druk: Ks. Tadeusz Chromecki, op. cit. str. 90, wzmianka. W Zbiorach suskich znajduje się autograf Komorowskiego: «Constitutiones clericorum regularium pauperum Matris Dei Scholarum Piarum et diplomata pontificia» — por. Czubek J., Katalog rękopisów Bibljoteki Hr. Branickich w Suchej. — Kraków, 1911, nr. 332.

1761, 23 września, Warszawa. **124.**

August III król zatwierdza prawa i przywileje m. Szydłowa i transumuje: I. 1686, 4 maja, Kraków. Jan III król polski zatwierdza 5 przywilejów transumując je:

1) 1438, 16 grudnia, Piotrków. Władysław (Warneńczyk) król polski przysięga na sejmie zachować wszystkie prawa i przywileje stanów duchownego i świeckiego.
2) 1488, 9 października, Nowe Miasto-Korczyn. Kazimierz Jagiellończyk król polski rozstrzyga spór Szydłowa z Sandomierzem o wysokość opłat targowych w Sandomierzu na korzyść Szydłowa.
3) 1556, 12 października, Warszawa. Zygmunt August król polski, po spaleniu się w czasie pożaru Szydłowa przywilejów miejskich królów Władysława i Kazimierza w sprawie zwolnienia od myta mieszczan przy przewozie soli bocheńskiej przez Wiślicę i Nowe Miasto-Korczyn, — wystawia nowy przywilej z uwolnieniem mieszczan szydłowskich od wszelkich opłat, za wyjątkiem królewskich, a zwłaszcza w Wiślicy i Nowem Mieście-Korczynie.
4) 1564, 5 stycznia, Warszawa. Zygmunt August król polski zatwierdza i transumuje na podstawie odpisów z akt miejskich następujące dokumenty:
   a) 1501, 27 listopada,[1]) Kraków. Zygmunt król polski zatwierdza przywileje Szydłowa i transumuje:
      α) 1400, 7 lipca,[2]) Buda. Władysław Warneńczyk król polski i elekt węgierski stwierdza, że mieszczanie Szydłowa ex antiquo wolni są od opłat w Wiślicy i Nowem Mieście—Korczynie przy przewozie soli bocheńskiej.
      β) 1401, 21 czerwca,[3]) Szydłów. Kazimierz Jagiellończyk król polski uwalnia mieszczan Szydłowa od opłat celnych i targowego (telonea et foralia) w całem Królestwie.
   b) 1518, 17 lipca, Kraków. Zygmut król polski rozstrzyga spór o opłaty

[1]) Data mylna, Wierzbowski: Matricularum Regni Poloniae summaria — nie notuje powyższego przywileju. — [2]) Jak poprzednio. — [3]) Jak poprzednio.

między mieszczanami Szydłowa a Elżbietą z Tarnowskich wdową po Dobiesławie z Kurozwęk, na korzyść mieszczan, którzy są wolni od opłat w całem Królestwie.

5) 1565, 19 kwietnia, Piotrków. Zygmunt August król przeznacza, celem podniesienia spalonego Szydłowa, czynsz roczny z opłat od pędzenia i szynkowania napojów w mieście na jego odbudowę.

II. 1576, 17 listopada, Toruń. Stefan Batory król zatwierdza uchwałę miejską, którą transumuje:

1) 1576, 27 października, Szydłów. Rada miejska i pospólstwo Szydłowa uchwala artykuły w sprawie dziedziczenia i darowizn.

Szer. 285, wys. 375 mm.

Dok. łac., w formie zeszytu złożonego z 4 kart, zeszytych później, zewnętrzne strony zabrukane i powalane; na grzbiecie nieco uszkodzony. Intytulacja większemi, ozdobnemi literami oraz inicjał «S» niegdyś złote, obecnie wypłowiałe, z odcieniem zielonym.

Pieczęci brak, pozostały ślady rdzy po puszcze blaszanej z pieczęcią.

Na ostatniej stronie nieczytelna zapiska oblaty i numeracja «N. 6» «L. B.».

Druk: Lewicki, Codex epistolaris saeculi XV, t. II, nr. 251, str. 371—372 przedruk z innych oryginałów; Katalog Archiwum aktów dawnych m. Krakowa. I. Dyplomy pergaminowe. Kraków 1907, nr. 204, str. 54.

1764, 24 grudnia, Paryż. **125.**

Hr. Clermont wielki mistrz lóż masońskich we Francji stwierdza, że brat nadzwyczajny Cezar Beaurin został przyjęty do loży masońskiej Dobrej Wiary (de la Bonne foy) jako współbrat sztuki królewskiej wolnomularstwa.

Szer. 490, wys. 325 mm, zakładki nie było.

Dok. francuski, podniszczony, pismo wyblakłe, poplamiony, z nieznacznemi dziurami. Inwokacja masońska i intytulacja częściowo większemi literami w 3 górnych wierszach, oddzielone wolnym odstępem; data również częściowo większemi literami; na lewym marginesie poprawki do tekstu; pod tekstem podpisy członków kapituły loży.

Pieczęć loży z emblematami wolnomularskiemi wyciśnięta na trójkątnym papierku, nałożonym na lak z napisem w otoku: «...de la Bonne Foi». Nad nią na jedwabnej wstążce granatowej wiszą resztki zniszczonej pieczęci, wyciśniętej na trójkątnym kartonie w czerwonym laku.

1767, 1 września, Rzym. **126.**

Klemens XIII papież mianuje Gabrjela Podoskiego arcybiskupem gnieźnieńskim z oddaniem mu pełnej władzy arcybiskupiej, z zastrzeżeniami porobionemi przez Benedykta XIV papieża z 5 kwietnia 1747 r.

Szer. 490, wys. 225, zakł. 90 mm.

Dok. łac., dobrze zachowany, z nieznacznemi plamami. Pod zakładką podpis: «Card. Anbonellus».

Pieczęci brak, pozostał ślad odcisku in dorso; obok podpis: «Roccatani».

Inn dorso adres: «Dilecto filio Gabrieli Podoski in archiepiscopum Gnesnensem electo».

1767, 1 września, Rzym. **127.**

Klemens XIII papież wydaje brewe, mocą którego Gabrjel Podoski, arcybiskup gnieźnieński, po swej konsekracji jest uprawniony do wyznaczania w kościołach swej archidiecezji ołtarzy uprzywilejowanych z odpustami dla dusz pozostających w czyścu.

Szer. 423, wys. 196, zakł. 65 mm.
Dok. łac., dobrze zachowany, nieco zbrukany. Pod zakładką notatka: «Gratis pro Deo et scriptura», oraz podpis: «Card. Anbonellus».
Pieczęci brak, pozostał ślad odcisku in dorso obok podpisu: «Roccatani».
In dorso streszczanie z XVIII w. przekreślone oraz adres: «Dilecto filio Gabrieli Podoski, in archiepiscopum Gnesnensem electo«.

1788, 16 sierpnia, Rzym. **128.**

Pius VI papież wydaje brewe z powodu otwarcia sejmu, do Michała Jerzego ks. Poniatowskiego arcybiskupa gnieźnieńskiego, życząc sejmowi szczęśliwych obrad dla dobra narodu i Kościoła; biskupi winni mieć na oku tylko dobro Kościoła i ojczyzny, a arcybiskup swą powagą i znaczeniem ma starać się zachować dotychczasowe prawa Kościoła. W końcu papież zwraca się z prośbą o popieranie zamierzeń Ferdynanda biskupa kartagińskiego, nuncjusza w Polsce.

Szer. 628, wys. 333, zakładka ucięta nierówno.
Dok. łac., z plamami od smaru, z 8 nacięciami w tekscie, dołem nierówno obcięty.
Pieczęci niema śladu.
In dorso uszkodzony adres: «Michaeli archiepiscopo Gnesnensi».

1789, 30 czerwca, Wenecja. **129 a.**

Prowizorowie doży weneckiego stwierdzają, że Antoni Łukasz Franciszek Kamenarovich, syn ś. p. Józefa, z miejscowości Dobrota diecezji katareńskiej, od 25 lat mieszka w Wenecji i jest obywatelem weneckim.

Szer. 367, wys. 280 mm, zakładki nie było.
Dok. łac., z plamami od wilgoci i rdzy. Tekst pisany na linjach; u dołu z lewej strony podpisy 3 prowizorów, z prawej podpis notarjusza prowizorów.
Pieczęci brak, pozostał tylko ślad odcisku.
In dorso nowsza sygnatura: «Andrzej Edward Koźmian N. 13».
Uwaga: Do tego dokumentu dołączony jest nr. 123 b jako dodatek; obydwa złączone są pieczęcią wiszącą i stanowią całość.

1789, 30 czerwca, Wenecja. **129 b.**

Ludwik Manin doża wenecki zatwierdza zaświadczenie obywatelstwa weneckiego, wydane przez prowizorów, dla Antoniego Łukasza Franciszka Kamenarovich'a.

Szer. 222—225, wys. 127, zakł. 45 mm.

Dok. łac., na formularzu z drukowaną tytulacją i promulgacja oraz na zakładce: «Joannes Antonius Gabriel», reszta wypełniona pismem.

Pieczęć w kształcie bulli papieskiej, ołowiana wisi na sznurku jedwabnym, plecionym, koloru różowego, mocno wypłowiałym. Pieczęcią tą złączone są dwa dokumenty t. j. 129a i 129b jako całość. Pieczęć nierówna, z jednej strony mała korona książęca, po bokach monogram: «L—M», dalej napis: «Ludovicus Manin Dei Gra. Dux Venetiar. Etc.»; na odwrociu 2 postacie, prawa (heraldycznie) z napisem: «Ludovicus Manin dux», lewa z aureolą na głowie i napisem: «S.(anctus) M.(arcus) Venet».

Uwaga: Dokument jest dopełnieniem poprzedniego nr. 123a, z którym stanowi całość.

1790, 15 czerwa, Wiedeń. **130.**

Leopold II król Węgier, Czech etc., Galicji, Lodomerji i Jerozolimy, arcyksiąże austrjacki etc. nadaje na prośby hr. Wielopolskiej, właścicielki miasteczka Suchej (Marktfleck Sucha), 3 jarmarki dla Suchej t. j. 8 stycznia, 7 maja i 10 września ewentualnie w poniedziałki, gdyby w tych terminach wypadła niedziela.

Szer. 725, wys. 465, zakł. 85 mm.

Dok. niemiecki, dobrze zachowany, nieco tylko na zgięciach zniszczouy. Intytulacja w pierwszym, górnym wierszu dużemi literami, z ozdobnemi inicjałami w liczbie 12, a zwłaszcza litera «W» pięknie stylizowana na lewym marginesie; również dalszy ciąg intytulacji w drugim wierszu, jak i niektóre słowa w tekscie, zwiększonemi literami. U dołu podpis króla, niżej kanclerza Leopolda Kolowrata, na zakładce uwaga: «Ad mandatum sacrae regiae maiestatis propium. Joseph Graf O'Donel».

Pieczęć majestatyczna, o średnicy 14 cm, wyciśnięta w czerwonym wosku, nieco uszkodzona, w pudełku drewnianem, na sznurku jedwabnym, czarno-żółtym.

In dorso notatka: «In acta caesareo-regia terrestria Cracoviensia die 20 mensis Maii anno Domini 1802 libro II pagina 421, N^ro^ 223 privilegiorum praesens de verbo ad verbum est ingrossatum et inductum, quod attestat Nicodemus Rudowski authoritate regia notarius» oraz numeracja: «ad 27711». «Registrirt Mariophilus v. Brissner (?)».

1797, 16 czerwca, Wiedeń. **131.**

Franciszek II cesarz rzymski etc., nadaje miejscowości Suchej (Marktfleck Sucha) 6 jarmarków t. j. w poniedziałek po Nowym Roku, na św. Wojciecha, w trzeci poniedziałek po Wielkiejnocy, w dzień Nawiedzenia Najśw. Panny Marji, po Narodzeniu Najśw. Panny Marji i na św. Marcina.

Szer. 715, wy. 462, zakł. 90 mm.

Dok. niemiecki, bardzo dobrze zachowany. Intytulacja w pierwszym, górnym wierszu dużemi literami, z ozdobnemi inicjałami w liczbie 5, a zwłaszcza litera «W» pięknie stylizowana na lewym marginesie; również dalszy ciąg intytulacji w drugim wierszu, jak i niektóre słowa w tekscie, zwiększonemi literami. U dołu podpis cesarza, niżej kanclerza Prokopa Lazansky'ego; na zakładce uwaga: «Ad mandatum sacrae caesareo-regiae maiestatis proprium. Johan Bidelis Erggel...».

Pieczęć majestatyczna, o średnicy 14 cm, wyciśnięta w czerwonym wosku, w pudełku drewnianem, na sznurku jedwabnym, czarno-żółtym.

In dorso notatka: «In acta caesareo-regia terrestria Cracoviensia die 20 mensis maii anno Domini 1801° libro II° actorum novorum transactionum perpetuarum, pagina 421 N^ro 223 privilegium praesens de verbo ad verbum est ingrossatum et inductum, quod attestor Nicodemus Rudovski authoritate regia notarius«. «Registrirt Michael Edler v. Sengel».

1798, 20 marca, Rzym. **132.**

Roch Melchior przeor karmelitów wydaje formularz drukowany na odpusty dla Bractw Matki Boskiej Szkaplerznej, zakładanych przy kościołach, transumując brewe papieskie:
a) 1673, 8 maja, Rzym. Klemens X papież, powołując się na brewe Pawła V papieża z 30 października 1606 r., 31 sierpnia 1609 r. i 19 lipca 1614 r. w sprawie odpustów dla bractw szkaplerzowych, — zatwierdza je ponownie i uzupełnia.

Szer. 415, wys. 460—465 mm, zakł. nie było.

Dok. łac., drukowany jako formularz z pozostawieniem wolnego miejsca na wpisanie danego kościoła. Data i podpisy ręcznie. Dokument b. zniszczony, obcięty z tekstem od góry, brak częściowo marginesów prawego i lewego; przecięty na połowę i podklejony papierem. W górnym lewym rogu piękny inicjał «C» drzeworyt; u dołu pod podpisem przeora podpis: «Fr. Franciscus de Paula Greindl eccl..... prolector actualis in Romana sapientia, socius ac secretarius generalis pro Germania ac Prussia».

Pieczęć wyciśnięta w papierze z podkładką woskową u dołu, z napisem konwentu karmelitów Matki Boskiej Transpontyńskiej w Rzymie.

1798, $\frac{10}{21}$ marca, Petersburg. **133.**

Paweł I cesarz rosyjski stwierdza, że cesarzowa Katarzyna Aleksiejówna, jego matka, zamianowała Dymitra Bordowskiego registratora gubernialnego registratorem kolegjalnym z dniem $\frac{1}{12}$ czerwca 1796 r., na co dopiero teraz otrzymuje patent.

Szer. 400, wys. 282 mm, zakładki nie było.

Dok. rosyjski, drukowany za wyjątkiem podpisów i daty dopełnionej ręcznie. Dok. z plamami od wilgoci, z kilku niedużemi dziurami. Inicjał przy promulgacji ozdobnie tłoczony.

Pieczęć cesarskia wyciśnięta w papierze osadzonym na wosku, przytrzymywanym również paskiem perg.

In dorso zapiski rosyjskie: «Otrzymał» «Zapisany w Kollegjum Spraw Zagranicznych pod nr. 355» (dwukrotnie); recto u dołu: «W senacie zapisano w księdze pod nr. 122».

1798, 3 września, Florencja. **134.**

Pius VI papież wydaje brewe na odpusty dla wiernych, którzy odwiedzą kościół św. Stanisława w Rzgowie (Zgow) diecezji gnieźnieńskiej w pewne dni i dopełnią wyszczególnionych warunków.

In dorso.

a) 1798, 21 października, Łowicz. Ignacy hr. Krasicki, arcybiskup gnieźnieński, jako miejscowa władza duchowna, ogłasza odpusty powyższe.

Szer. 363—390, wys. 135 mm, zakładki nie było.

Dok. łac., zniszczony, prawa strona urwana z tekstem, częściowo nieczytelny, z plamami od wilgoci. U dołu: «Gratis pro Deo et scriptura» i podpis za kardynała: «B. Mariscoltus».

Pieczęci brak, pozostał ślad odcisku in dorso, obok podpis «Battaglia». Druga pieczęć mała, sygnetowa, wyciśnięta w wosku przez papier, obok podpis: «Ita est. Guilielmus Uhden serenissimi regis Borussorum residens».

1806, $\frac{13}{25}$ lipca, Petersburg. **135.**

Aleksander I cesarz rosyjski mianuje Dymitra Bordowskiego registratora kolegjalnego sekretarzem gubernjalnym z dniem $\frac{\text{31 grudnia 1805 r.}}{\text{12 stycznia 1806 r.}}$

Szer. 335, wys. 270 mm, zakładki nie było.

Dok. rosyjski, drukowany za wyjątkiem podpisów i daty dopełnionej ręcznie, zbrukany, z plamami od wilgoci. Intytulacja w 3 górnych wierszach większemi literami, inicjał przy promulgacji ozdobnie tłoczony.

Pieczęci brak, pozostały ślady wosku po wyciśnięciu recto u dołu.

In dorso zapiski rosyjskie: «Wstąpił do służby 1827 r. $\frac{1}{13}$ listopada w St. Petersburgu», «.... zapisany do.... w kollegjum.... 304...» (nieczytelne), «Był w bitwie przeciw Polakom $\frac{\text{28 marca}}{\text{9 kwietnia}}$ od godziny 11-tej zrana do godziny 7 wieczorem pod miasteczkiem Siedlce»; recto: «W senackiej księdze wpisany pod nr. 2317», «Czernichowska gubernja».

1810, 15—17 sierpnia, Paryż. **136.**

Wielki mistrz Wielkiego Wschodu Francji stwierdza, że kapituła loży wolnomularskiej Martyniki Braci Zjednoczonych (Reunis) przyjęła do czwartego stopnia Jana Wołowskiego, szefa w Ministerstwie policji Księstwa Warszawskiego, na posiedzeniu 15 sierpnia 1810 r.

Szer. 485, wys. 400 mm.

Dok. francuski na formularzu drukowanym, z pięknemi emblematami Wielkiego Wschodu Francji, b. dobrze zachowany, jedynie nieco zbrukany. Potrzebne dane w tekscie oraz podpisy wielkiego mistrza, członków wielkiej loży symbolicznej, administracyjnej i wielkiej kapituły generalnej wypisane ręcznie.

Pieczęcie u dołu 4 t. j. 1) Wielkiego Wschodu Francji zawieszona na 3 wstążkach białej, różowej i czarnej w pudełku blaszanem bez przykrywki, wyciśnięta w białym metalu z emblematami masońskiemi i napisem w otoku: «Grand Orient de France»; średnica 50 mm, 2) wielkiej loży symbolicznej zawieszona na 2 wstążeczkach białej

i czerwonej, pieczęć wyciśnięta w laku czerwonym na kawałku papieru, 3) wielkiej loży administracyjnej na wstążeczce różowej, wyciśnięta jak poprzednia, 4) wielkiej kapituły generalnej na 2 wstążeczkach czerwonej i czarnej, wyciśnięta jak poprzednie.

1818, $\frac{14}{26}$ kwietnia, Warszawa. **137.**

Aleksander I cesarz rosyjski i król polski mianuje podporucznika gwardji Romana Załuskiego porucznikiem ze starszeństwem od $\frac{2}{14}$ grudnia 1815 r.

Dok. polski, na drukowanym formularzu, tekst otoczony obwódką z laurowych liści, w rogach dokumentu wieńce laurowe z inicjałem cesarza «$\frac{A}{I}$» i koroną, w środku u góry ponad tekstem orzeł polski wśród emblematów wojennych, opatrzony podpisem cesarza i naczelnego wodza. Dok. nierówno obcięty i poplamiony.

Pieczęć cesarska wyciśnięta w wosku przez papier, oderwana.

In dorso: «Wręczony dnia 6 miesiąca lipca roku 1(818) sekretarz generalny Komisji Rządowej (Woyny) generał brygady Nowicki».

1819, $\frac{\text{23 października}}{\text{4 listopada}}$, Warszawa. **138.**

Aleksander I cesarz rosyjski i król polski mianuje porucznika Jana Falkowskiego kapitanem ze starszeństwem od $\frac{13}{25}$ marca 1819 r.

Szer. 510, wys. 420 cm.

Dok. polski jak nr. 137,

Pieczęć jak nr. 137.

In dorso: «Wręczony dnia 15 miesiąca lipca 1820. Sekretarz generalny Kommissyi Rządowey Woyny generał brygady Nowicki».

1830, Warszawa. **139.**

Mikołaj I cesarz rosyjski i król polski mianuje porucznika Kaspra Siekierzyńskiego kapitanem ze starszeństwem od $\frac{12}{24}$ stycznia 1830 r.

Szer. 515, wys. 435 mm.

Dok. polski, jak nr. 137 i 138 z tą różnicą, że po rogach monogramy cesarskie «M I», dobrze zachowany, przygotowany do podpisu, niespełniony; dat, podpisów i pieczęci brak.

1832, marzec, Rzym. **140.**

Rota przysięgi dla nowomianowanego w r. 1832 biskupa tarnowskiego Franciszka de Paula Pischtka.

Szer. 425, wys. 365 mm.

Dok. łac., w formie zamkniętej przez odpowiednie złożenie pergaminu i przewleczenie sznurka od bulli ołowianej, przy katalogowaniu otwarty przez przecięcie sznurka. Dok. dobrze zachowany, z 3 inicjałami piórkowemi oraz uwagą na marginesie: «Concordat cum originali»; obok nieczytelny podpis, u dołu również 2 nieczytelne podpisy.

Bulla ołowiana Grzegorza XVI na sznurku jedwabnym, białym.

In dorso pismem kancelarji papieskiej: «Forma converti» «N⁹ 5.» oraz zapiska: «N⁰ $\frac{533}{10}$ expeditur in sequelam Caesareae et Regiae nominationis. Salvo semper. Romae die 19 Martii 1832», poniżej wyblakłe: I. et. R. Apost. Maiestatis consiliarius.... apud Sanctam Sedem Legationis a consiliis et agens —», podpis nieczytelny, obok wyblakły odcisk pieczątki agenta cesarskiego. Dalej notatka: «Huic bullae pontificiae placitum regium conceditur, in quantum eius tenor iuribus Summi Principis ac vigentibus legibus et ordinationibus caesareo-regiis non adversatur. Per Sacr. Caes. Reg. Maiestatem. Viennae die 30 Aprilis 1832». Podpis nieczytelny.

1851, $\frac{\text{30 września}}{\text{12 października}}$, Petersburg. **141.**

Mikołaj I cesarz rosyjski mianuje radcę tytularnego Teofila Romańskiego asesorem kolegjalnym z dniem $\frac{16}{29}$ lutego 1849 r.

Szer. 545, wys. 444 mm.

Dok. rosyjski, drukowany na formularzu bardzo ozdobnym, tekst ujęty w ramkę z ornamentacją roślinną w gałązki dębowe; w górze monogram cesarski «N I», u dołu dwugłowy orzeł rosyjski. Data wystawienia dokumentu i podpisy dygnitarzy ręcznie pisane.

Pieczęć cesarska wyciśnięta w wosku przez papier przymocowanym paskiem perg.

1852, 16 marca, Rzym. **142.**

Pius IX papież udziela odpustów dla wiernych diecezji tarnowskiej po dopełnieniu pewnych warunków w czasie pierwszej wizytacji nowego biskupa Józefa Alojzego Pukalskiego.

Szer. 420, wys. 130 mm.

Dok. łac., dobrze zachowany, u dołu formuła: «Gratis» i podpis: «Pro domino cardinali Lambruschini A. Picchioni substitutus».

Pieczęć Rybaka wyciśnięta u dołu.

In dorso adres: «Dilecto filio Josepho Aloisio in episcopum ecclesiae Tarnoviensis electo», — obok ślad wyciśniętej pieczęci woskowej. Następnie zapiska: «N⁰ 732. Vidit in sequelam Caesareae et Regiae Nominationis. Salvo semper. Romae, die 10 Aprilis, 1852. Schnitzer(?)», podpis nieczytelny oraz poniżej: «I. et R. Ap(ostolicae) Majestatis apud Sanctam Sedem Legationis a consiliis et agens», obok odcisk pieczątki agenta cesarskiego w Rzymie.

1852, 7 kwietnia, Rzym. **143.**

Piotr Spinola kardynał stwierdza, że widział i czytał następujące pisma papieskie, przytoczone w transumpcie:

1) 1851, 15 marca, Rzym. Pius IX papież, po rezygnacji Józefa Wojtarowicza biskupa tarnowskiego, wyznacza biskupem Józefa Alojzego Pukalskiego, udzielając mu dyspensy co do brakującego stopnia doktora teologji.

2) 1851, 15 marca, Rzym. Pius IX papież, przed zamianowaniem J. A. Pukalskiego biskupem tarnowskim, oczyszcza go z możliwych kar kościelnych.
3) 1851, 15 marca, Rzym. Pius IX papież donosi cesarzowi Franciszkowi Józefowi o wyznaczeniu J. A. Pukalskiego biskupem tarnowskim i poleca go opiece cesarskiej.
4) 1851, 15 marca, Rzym. Pius IX papież poleca nowego biskupa tarnowskiego J. A. Pukalskiego opiece arcybiskupa lwowskiego.
5) 1851, 15 marca, Rzym. Pius IX papież wzywa kapitułę tarnowską do posłuszeństwa nowemu biskupowi J. A. Pukalskiemu.
6) 1851, 15 marca, Rzym. Pius IX papież wzywa duchowieństwo diecezji tarnowskiej do posłuszeństwa nowemu biskupowi J. A. Pukalskiemu.
7) 1851, 15 marca, Rzym. Pius IX papież wzywa wiernych diecezji tarnowskiej do posłuszeństwa nowemu biskupowi J. A. Pukalskiemu.
8) 1851, 15 marca, Rzym. Pius IX papież wzywa panów diecezji tarnowskiej do uległości nowemu biskupowi J. A. Pukalskiemu.
9) 1851, 15 kwietnia, Rzym. Pius IX papież mianuje biskupem tarnowskim elekta J. A. Pukalskiego i poleca przeprowadzić jak najprędzej konsekrację w asystencji 2 lub 3 arcybiskupów lub biskupów, po uprzedniem złożeniu przysięgi Kościołowi wedle podanego tekstu przez papieża.

Szer. 250, wys. 375 mm.
Dok. łac., w formie zeszytu złożonego z 8 kart zeszytych jedwabną, amarantową nitką; zewnętrzne karty niezapisane, użyte jako okładka, przedostatnia karta również niezapisana. Pierwsza strona tekstu ozdobnie stylizowana piórkiem; ozdobne, zwiększone litery dwóch górnych wierszy, lewy margines wypełnia inicjał «C» oraz infuła biskupia wśród liści akantu.
Na końcu tekstu 3 pieczęcie, a mianowicie pieczęć kardynała Spinoli, wyciśnięta przez papier obok własnoręcznego podpisu, odcisk pieczątki Ludwika Fausti notarjusza apostolskiego obok własnoręcznego podpisu oraz odcisk pieczątki Kajetana Sassî agenta cesarskiego w Rzymie.

1867, 27 lutego, Zaleszczyki. **144.**

Miasto Zaleszczyki nadaje Ludwikowi Kube, staroście czortkowskiemu obywatelstwo honorowe za pracę dla dobra miasta.

Szer. 380, wys. 335 mm.
Dok. niemiecki, z plamami od wilgoci; u góry 2 wiersze większe, ozdobnie pisane; u dołu podpisy rady miejskiej.
In dorso adres. Pieczęci nie było żadnej.

1933, 21 stycznia. Rzym. **145.**

Pius XI papież, przychylając się do prośby Juljusza hr. Tarnowskiego, zezwala na odprawianie mszy św. w kaplicy zamkowej w Suchej w każdy dzień, z wyjątkiem świąt Wielkiej Nocy, Zielonych Świąt, Bożego Naro-

dzenia, Trzech Króli, Wniebowstąpienia, Wniebowzięcia N. P. Marji, Wszystkich Świętych i św. Piotra i Pawła.

Szer. 410, wys. 230 mm, zakł. nie było.

Dok. łac. Intytulacja w pierwszym wierszu większemi literami czerwonemi; większemi literami również: «Dilecte filii» u góry i «Ordinario Cracoviensi» u dołu.

Odcisk pieczątki Rybaka w farbie różowej, z napisem «Pius XI pont. max.» w otoku i św. Piotrem w łodzi.

In dorso: «Brevi apostolici 97/1933 S. C. D. S. 5452/32» a następnie odcisk pieczątki: Książęco-Metropolitalna Kurja w Krakowie, Praes. Kraków dn. 21. 2. 1933, L. 1754/33». «Secreta à ..... Brevia apostolica — Expensae libellae italicae nongentae quinquaginta agentia. Libellae it. triginta».

Dok. powyższy przechowuje się w kaplicy zamkowej wraz z pismem Adama Stefana ks. Sapiehy, arcybiskupa krakowskiego, z dnia 21 lutego 1933 r. za L. 1754/33 Kurji arcyb. krak.

SKOROWIDZ OSÓB I MIEJSCOWOŚCI

WEDŁUG NUMERÓW DOKUMENTÓW; OSOBY BEZ NAZWISK, Z IMIONAMI TYLKO I MIEJSCOWOŚCIĄ POCHODZENIA, POMIESZCZONO POD DANĄ MIEJSCOWOŚCIĄ W TEN SPOSÓB, ŻE DOPEŁNIACZ MIEJSCOWOŚCI ZASTĘPUJE MYŚLNIK.

Exlibris na drukach i rękopisach zakupionych dla Bibljoteki suskiej przez Hr. Branickich

A

Alberyk arcyb. nicejski, nuncjusz papieski nr. 118.
Albigowa (Halvigova), pow. łańcucki nr. 50.
— Maciej zwany Madey, wójt nr. 50.
Albigowski (Halvigowski) Mikołaj nr. 50.
Aleksander Jagiellończyk, król polski nr. 47.
Aleksander I cesarz rosyjski nr. 135, 137, 138.
Amatus Caietanus nr. 118, 122.
Anbonellus kardynał nr. 126, 127.
Andrzej biskup wileński nr. 4.
Andrzej podsędek krakowski nr. 8, 9.
Anioł (Angelus) od św. Bartłomieja, przeor Karmelitów Bosych lubelskich nr. 108.
Anna Jagiellonka, wdowa po Stefanie Batorym nr. 98.
August II król polski nr. 112, 119.
August III król polski nr. 119, 124.

B

Babin, pow. lubelski nr. 40.
Bałukowicze, pow. piński nr. 48.
Bardowski zob. Bordowski
Bartkowa (Bratkowka), pow. sądecki nr. 12.
Bartniki, pow. przasnyszki nr. 52.
— Mikołaj, kustosz kościoła płockiego nr. 52.
Basiowka, pow. lwowski nr. 85.
— Błażej woźny ziemski 85.
Battaglia nr. 134.
Batory Stefan, król polski nr. 97, 98, 124.
— Anna Jagiellonka, wdowa nr. 98.
Batycze, pow. przemyski nr. 38.
Bądkowo (Bandkowo), pow. ciechanowski nr. 13.
Beata, siostra Andrzeja, biskupa wileńskiego nr. 4.
Beaurin Cezar, wolnomularz nr. 125.
Bedlno, pow. opoczyński nr. 43.
Bełz nr. 42, 64.
Benedykt XIV papież nr. 118, 120, 121, 122, 123, 126.
Bereżce (Bereżczany), pow. piński nr. 48.
Białe Brzegi, pow. mozyrski nr. 20.
Białkowski Leon nr. 108.
Białoboki, pow. łańcucki nr. 50, 59, 65, 70, 71, 72, 73, 76, 82.
Biercza dziś Bircza, pow. dobromilski nr. 82.
Bierecki Gabrjel z Bierczy, podsędek przemyski nr. 82.
Bircze, zob. Biercza.
Błażejowicz lub Błażkowicz Mikołaj, biskup przemyski nr. 29.
Błażkowicz zob. Błażejowicz.
Bobrek, pow. radomski nr. 89.
Bóbrka, pow. liski nr. 49, 50, 59.
— Jan woźny ziemski nr. 59.
— Maciej sędzia przemyski nr. 49, 50.
— Paweł woźny ziemski nr. 50.
Bochotnica, pow. puławski nr. 100.
Bogorja, pow. sandomierski nr. 43.
— Marcin podstoli i sędzia sandomierski nr. 43.
Bogumiłowice, pow. brzeski nr. 9, 10, 12, 24.
— Paweł sędzia krakowski nr. 9, 10, 12, 24.
Boguski Maciej sędzia przemyski nr. 82.
Boguszyce dziś Boguszówka, pow. dobromilski nr. 82.
Bohdan obywatel łucki nr. 47.
Bojowice, pow. mościcki nr. 57, 61, 68.
Bojowski Jan dziedzic nr. 56.
— Dorota, wdowa po Janie nr. 56.
— Elżbieta, córka Jana i Doroty nr. 56.
— Mikołaj, syn Jana i Doroty nr. 56.
Bok Henryk, rycerz za Zygmunta III nr. 104.
Bolesław Wstydliwy, ks. krakowski i sandomierski nr. 89.
Bolesław ks. mazowiecki nr. 16, 22, 35.
Boratyn, pow. przemyski nr. 30.

(Boratyn) Charlencjusz nr. 30.
— Uljana, żona Charlencjusza nr. 30.
— Iwaśko (Iwaszko) nr. 30.
— Marja, żona Iwaśki, a matka Uljany nr. 30.
— Jerzy brat Uljany nr. 30.
Boratyński Jan chorąży przemyski nr. 57, 61, 68, 96.
— Dorota żona Jana nr. 96.
Piotr kasztelan przemyski nr. 85.
Bordowski (Bardowski) Dymitr, registrator kolegjalny nr. 133, 135.
Borowski Jan z Rożniatowa a następnie Orzechowiec, podsędek przemyski nr. 59, 61, 65, 77, 82.
Boturzyn nr. 10, 12, 24.
— Jakób, podsędek krak. nr. 10, 12, 24.
Bracław nr. 84.
Branicki Jan Klemens, hetman wielki koronny nr. 122.
— Sebastjan, biskup poznański nr. 75.
Briger Jerzy, rajca krośnieński nr. 29.
Brosznia Mikołaj z Wilkowa nr. 21.
Bruksela nr. 69.
Bruśnik, pow. grybowski nr. 8, 9.
Brzeg (Brzek) nr. 89.
— Bronisz, kasztelan nr. 89.
Brzezie, pow. bocheński nr. 71.
Brzezinka dziś Brzeziny, pow. sądecki nr. 15.
Brzeźnica (Brzesyenycza), pow. ropczycki nr. 36.
— Popo nr. 36.
— Anna, żona Popona nr. 36.
Brzostowski Jan z Wołkowa, sędzia lwowski nr. 95, 96.
Brzozowa dziś Brzozówka, dopływ Biebrzy, pow. sokólski nr. 88.
Buczacz nr. 25.
— Teodoryk, starosta kamieniecki nr. 25.
Buda na Węgrzech nr. 124.
Budek z Kidałowic, wójt nr. 34.
— Anna, żona a córka Jana Orzechowskiego nr. 34.
Bukowiec, pow. grybowski nr. 8, 9.
Bystrzyca, pow. wileński nr. 4.

C

Chansyn dziś Kąśna, pow. grybowski nr. 15.
— Rafał, dziedzic nr. 15.
— Elżbieta, żona Rafała nr. 15.
Charbinowice, pow. przeworski nr. 11.
— Piotr, podstoli sandomierski, starosta ruski nr. 11.
Chodorostaw lub Chodorów nr. 94.
Chraplice, pow. przemyski nr. 68.
Chrebtowicz Wasyl nr. 41, 51.
— Chwedka Paszkowa, córka Dochnowicza a żona Wasyla nr. 41, 51.
Chwalczewski Jerzy, biskup łucki, zob. Falczewski Jerzy nr. 7.
Ciechanów nr. 13, 39.
— Jakób woźny sądowy nr. 13.
Ciesacki Stanisław, sędzia przemyski nr. 67.
Cieszacin (Czyeschaczyn), pow. jarosławski nr. 38, 56.
— Jakób, podsędek a następnie sędzia przemyski nr. 38. 56.
Cieśliński Piotr, podsędek lwowski nr. 79, 85.
Cikowice (Czikowice) nr. 19, 23, 24.
— Piotr, podsędek krakowski nr. 19, 23, 24.
Clermont hrabia, wielki mistrz wolnomularstwa we Francji nr. 125.
Closzek Klemens zob. Kloszek nr. 6.
Cuccinus Joannes Angelus nr. 75.
Czaja Andrzej z Krzyżanowic, woźny ziemski nr. 43, 44.
Czajko Mikołajewicz Jan, pisarz królewski nr. 86.
Czajków, dworzyszcze Orzechowiec, pow. przemyski nr. 5.
Czaplic szlach. nr. 18.
Czapski Jan, podskarbi wielki koronny nr. 116.
Czarnachowice, pow. krakowski nr. 28.
Czarny Pasek zob. Łyczko Paweł nr. 61.
Czaszyk, pow. opoczyński nr. 63.
Czchów (Czychow) nr. 15.
Czinker Maciej rajca krośnieński nr. 29.
Czudec, pow. rzeszowski nr. 95.
Czuryło Andrzej ze Stojanic, kasztelan przemyski nr. 67.

D

Daniłowce (Danilkowcze), pow złoczowski nr. 17.
— Warcisław nr. 17.
Dąbków, pow. łańcucki nr. 70.
Dąbrowa, pow. sieradzki nr. 83.
Dąbrowica (Dambrowica), pow. lubelski nr. 40, 109.
Dąbrowski Mikołaj z Dąbrowy, podsędek sieradzki nr. 83.

Dąbrówka, pow. radzymiński nr. 99.
Dembowski Wacław Przecławowicz nr. 63.
— Stanisław, brat Wacława nr. 63.
Dembowski Zygmunt, dziedzic Woli Dembowskiej nr. 63.
Derszniak Mikołaj z Rokitnicy, sędzia przemyski nr. 65, 67, 68, 70, 71, 72, 74, 77.
Dębno, pow. brzeski nr. 28.
— Jakób, podskarbi koronny i starosta krakowski nr. 28.
Dłusnowski Sebastjan, dziedzic Przełęku nr. 63.
— Jan, dziedzic Przełęku nr. 63.
— Mikołaj, dziedzic Przełęku nr. 63.
Dmytrowice, pow. przemyski nr. 11.
— Helena nr. 11.
— Stanisław nr. 11.
— Jan nr. 11.
Dorota w Jugosławji nr. 129 a.
Dobużek, pow. tomaszowski nr. 42.
— Mikołaj, podsędek bełzki nr. 42.
Dochnowicz Paszek nr. 41, 51.
— Chwedka córka a żona Wasyla Chrebtowicza nr. 41, 51.
Donel (O') hr. Józef nr. 130.
Dorohobuż, miasto w Smoleńskiem nr. 104.
Duchnów (Duchnowo), pow. warszawski nr. 35.
Dunajec rzeka nr. 5, 8, 9.
— Abraham z Dunajca inaczej z Przybysławic nr. 5, 8, 9.
Dunin Wolski zob. Wolski Paweł, biskup poznański nr. 75.
Dutkowskie (Duthcowszkye) role, część Niegowici, pow. bocheński nr. 19.
Dworski zob. Dzworski nr. 43.
Dzieduszycki Wacław, poseł nr. 94.
Dzworski Mikołaj z Bedlna, podsędek sandomierski nr. 43.

F

Fabricjusz arcybiskup Patrae, nuncjusz papieski nr. 116, 117.
Falczewski Jerzy (wedle Niesieckiego, na dokumencie Chwalczewski), biskup łucki nr. 7.
Falkowski Jan kapitan nr. 138.
Fausti Ludwik nr. 43.
Felsztyn, zob. Fulsztyn.
Ferdynand biskup kartagiński, nuncjusz papieski nr. 128.
Firlej (Firley) Piotr z Dąbrowicy, sędzia lubelski nr. 40.
— Mikołaj, starosta kazimierski nr. 100.
— Zbigniew, starosta lubelski nr. 109.
Florencja nr. 134.
Florius Jan, zast. kard. Passioneusa nr. 121.
Francja nr. 125, 136.
Franek z Chłopów (de Chłopy), woźny ziemski nr. 121.
Franciszek II cesarz niemiecki nr. 131.
Fredro Franciszek z Pleszowic nr. 68.
— Maksymiljan, wojewoda podolski nr. 110.
Fulsztyn dziś Felsztyn, pow. staromiejski nr. 73, 80, 81, 94.

G

Gaboń (Gabanie), pow. sądecki nr. 8.
— Wiernek nr. 8.
— Małgorzata, żona Wiernka nr. 8.
Gać, pow. łańcucki nr. 65.
Garbów, pow. sandomierski, gniazdo Zawiszów nr. 12, 15.
Garlicki Paweł nr. 85.
Gastold Piotr Biały Janowicz lub Iwanowicz, wojewoda trocki nr. 41.
Gdańsk nr. 14.
Getko (Gzedche), podkoniuszy krakowski nr. 1.
Giedczyce (Gzedeycz, może Grzegorzowice, pow. krakowski) nr. 1.
Glinnik, pow. sądecki nr. 1, 12.
Głowacki Jan z Żagórzyc, sędzia sieradzki nr. 83.
Gołąbek (Golambek), zob. Leśniowski Gołąbek Mikołaj nr. 76.
Gołuchów, pow. stopnicki nr. 53.
— Rafał, podsędek sandomierski nr. 53.
Gomulin pow. piotrkowski nr. 83.
— Jan, pisarz ziemi sieradzkiej nr. 83.
Gorczyca Grzegorz, dziedzic Kluczyc nr. 46.
Górowa dziś Gurowa, przysiółek Podola w pow. sądeckim nr. 12.
Góry, pow. pińczowski nr. 19, 23, 24.
— Bartosz, sędzia krakowski nr. 19, 23, 24.
Gorzejów dziś Gorzyce, pow. dąbrowski nr. 89.
Gorzyce pow. dąbrowski nr. 89.
Gostomski Stanisław z Leżenic, wojewoda rawski nr. 100.
Grabownica, pow. dobromilski nr. 67.

Grochowce, pow. przemyski nr. 54.
— Piotr, sędzia przemyski nr. 54.
Grochowski Stanisław, arcybiskup lwowski nr. 105.
Grochowski Wojciech, koadjutor arcybiskupa nr. 105.
Gródek, pow. sądecki nr. 1.
Grodziec, pow. będziński (?) nr. 33.
— Maciej, kanonik kolegjaty sądeckiej nr. 33.
Grodzisko, pow. łańcucki lub dobromilski nr. 57.
— Tomasz, kanonik przemyski nr. 57.
Groniowski Marcin, pisarz ziemi lwowskiej nr. 79.
Gryc kmieć nr. 84.
Grycz woźny ziemski nr. 67.
Grzegorz XVI pap. nr. 140.
Grzegorzowice, zob. Giedczyce (Gzedeycz) nr. 1.
Gurowa zob. Górowa nr. 12.

H

Haczów, pow. brzozowski nr. 29.
— Jan, proboszcz w Haczowie i altarysta w Krośnie nr. 29.
Halvigova zob. Albigowa nr. 50.
Halvigowski zob. Albigowski nr. 50.
Hankiewicz Stefan, sekretarz królewski nr. 101.
Hańkowice (Chaynkovicze), pow. mościcki nr. 30.
Herburt Odnowski Mikołaj z Fulsztyna, kasztelan przemyski, zob. Odnowski Mikołaj z Fulsztyna, później starosta lwowski nr. 73, 80, 81, 85, 94.
— Jan z Dobromila, podkomorzy lwowski nr. 85.
Hieronim biskup kamerineński, nuncjusz papieski nr. 98.
Hleb Mikołaj z Siennowa, podsędek przemyski, nr. 30, 31, 32, 34.
Hlebowicz Mikołaj, marszałek trybunalski nr. 91.
— zob. Sołtykow Hlebowicz Michał nr. 104.
Hrehorowicz zob. Puszkin Hrehorowicz Henryk nr. 104.
Holszański Jurjewicz Semen książę nr. 41.
Hrykowice, pow. łucki nr. 7.
Hubice, pow. dobromilski nr. 67.
Hussaków (Hvszakovicze), pow. mościcki nr. 56, 61.

I

Inocenty XI pap. nr. 111.
Iwanowicz Piotr, wojewoda trocki, zob. Gastold Piotr Biały Janowicz nr. 41.

J

Jabłonno, pow. łucki nr. 41, 51, 86, 87.
Jadwiga królowa, wdowa po Władysławie Łokietku nr. 1.
Jadwiga, królowa polska, późniejsza żona Władysława Jagielły nr. 3.
Jagiellonka Anna, wdowa po Stefanie Batorym, zob. Anna Jagiellonka nr. 98.
Jagiellończyk Kazimierz zob. Kazimierz Jagiellończyknr. 25, 26, 124.
Jagiełło Władysław, król polski nr. 9, 15.
Jakób woźny sądowy ciechanowski nr. 13.
Jakób kantor katedry krakowskiej nr. 33.
Jaksmanice, pow. przemyski nr. 54, 56, 59, 65, 73, 82.
— Stanisław, sędzia przemyski nr. 54, 56, 59, 65, 73, 82.
Jaksmanicki Jan, stolnik przemyski nr. 73.
Jamna, pow. grybowski nr. 8, 9.
Jan ks. mazowiecki nr. 13, 14, 27, 39.
Jan Olbracht, król polski, zob. Olbracht nr. 46.
Jan III Sobieski, król polski, zob. Sobieski nr. 110, 112, 119, 124.
Janowice (Janowycze), pow. przemyski nr. 61.
Janowicz Jerzy, zob. Naruszewicz Jerzy nr. 45.
Janowski Sebastjan, dziedzic Janowic, Bojowic i Hussakowa nr. 61.
Jarosław, miasto nr. 3, 76, 82.
Jarosławicz Fiedor Iwanowicz nr. 48.
Jaroszowicz Paweł, starszy cechu krawców w Kazimierzu nr. 107.
Jasienica, pow. radzymiński nr. 16.
Jasiński Mikołaj, dworzanin królewski nr. 88.
Jaśko (Jaschko), zwany Roman z Wąsoszy, zob. Roman z Wąsoszy nr. 14.
Jastrzębków (Jastrzemkow), pow. lwowski nr. 96.
Jastrzemski Niziołek Job nr. 79, 80, 81.
Jedlna zwana Piekło, pow. sądecki nr. 6, 8, 9, 12.
Jodłowa, pow. pilzneński nr. 95.
Jurjewicz Semen Holszański, starosta łucki nr. 41.
Jurjewski Jur pop nr. 48.

K

Kandja (Kreta), wyspa nr. 94.
Kamenarovich Józef z Dobrota nr. 129 a
Kamenarovich Antoni Łukasz Franciszek, syn Józefa, obywatel wenecki nr. 129 a, 129 b.
Kańczuga, pow. jarosławski nr. 59, 65, 72, 82.
Karniewo (Carnyewo), pow. makowski nr. 22.
— Maciej dziedzic nr. 22.
— Sędzibogoj nr. 22.
Kaszowski Jan z Wysokiego nr. 40.
— Piotrusia, żona Jana a córka Stanisława Łaszcza z Tuczępy nr. 40.
Katarzyna Aleksiejówna, cesarzowa rosyjska nr. 133.
Kazanów, pow. konecki nr. 53.
— Stanisław, podkomorzy i sędzia lubelski nr. 53.
Kazimierz Wielki, król polski, nr. 1, 2, 89.
Kazimierz Jagiellończyk, król polski nr. 25, 26, 124.
Kazimierz nad Wisłą nr. 107.
Kącki Klemens, dziedzic Myślatycz nr. 77.
Kąśna, zob. Chansyn nr. 15.
Kąty, pow. wieluński nr. 106.
— Klemens, dziedzic Wieruszowa nr. 106.
— Jan, syn Klemensa, zob. Kęszełek Jan, syn Klemensa z Kąt, dziedzica Wieruszowa nr. 106.
Kęszełek Jan, syn Klemensa, jak wyżej nr. 106.
Kiborciszki, pow. wileński nr. 84.
Kidałowice, pow. jarosławski nr. 34.
Kielanowice, pow. tarnowski nr. 2.
— Michał dziedzic nr. 2.
Kiełbasicze (Kołbaszczycze), pow. słucki nr. 48.
Kiszka Stanisław, wojewoda witebski nr. 84.
Klecko (Cleczkow), pow. gnieźnieński nr. 58.
Klembów (Clambowo), pow. radzymiński nr. 16.
Klemens VIII papież nr. 120.
— X papież nr. 132.
— XI papież nr. 113.
— XII papież nr. 114, 116, 117.
— XIII papież nr. 126, 127.
Klinkwicz Mikołaj, rajca krośnieński nr. 29.
Kloszek (Closzek) Klemens nr. 6.
Kluczyce, pow. włoszczowski nr. 46.
Kluczycki Paweł rycerz nr. 46.
Kłyż, pow. dąbrowski nr. 89.
Kmita Piotr z Wiśnicza, kasztelan sądecki nr. 67.
Kniahinin (Knehynyn), pow. kamieniecki nr. 17.
Knyszyn nr. 90.
Kobylogóra, pow. ostrzeszewski nr. 62.
Kobylogórska Cezarea, dziedziczka nr. 62.
Kobylogórski Stanisław, syn Cezarei nr. 62.
Kochlewski Nikodem, kuśnierz warszawski nr. 101.
Kolowrat, kanclerz Leopolda nr. 130.
Kołbaszczyce, zob. Kiełbasicze.
Komorowski Cyprjan pijar, wizytator apostolski nr. 120, 123.
Koniecpolski Jan, kanclerz i starosta sieradzki nr. 21.
— Stanisław, wojewoda podolski nr. 110.
Koprzywnica nr. 33.
— Jan, altarysta krakowski nr. 33.
Korczyn zob. Nowe Miasto — Korczyn nr. 9, 15, 44, 89, 124.
Kormanice (Kormanycze), pow. przemyski nr. 49, 50, 54, 56, 65, 73.
— Stanisław, podsędek przemyski nr. 49, 50, 54, 56, 65.
Kormanicki Józef z Kormanic nr. 73.
Korniakt (Corniadis) Konstanty z Kandji, poborca ceł ziem ruskich nr. 94, 95, 96.
Korytko Bartłomiej ze Żmigrodu, pisarz ziemi lwowskiej nr. 94.
— Piotr, podczaszy lwowski nr. 85.
Kosienice (Cussenicz), pow. przemyski nr. 5.
— Konrad dziedzic nr. 5
Kosiny, pow. ciechanowski nr. 13.
Koszyce (Coschcycze), pow. pińczowski nr. 8, 9.
— Dobiesław, podsędek krakowski nr. 8, 9.
Koszyrski, zob. Sanguszko.
Kościuszko (Costhuschco) Jan z Rudna nr. 23.
— Anna, żona Jana nr. 23.
Kot Jan z Kotek nr. 43, 44, 56.
— Dorota, żona Jana nr. 56.
Kotki, pow. radomskowski (?) nr. 43, 53.
Kotuszów (Cothussow), pow. opoczyński nr. 63.
Kozłów na Rusi nr. 20.
Kraczkowa, pow. łańcucki nr. 73.

Kraczkowski Andrzej wójt nr. 73.
Kraków nr. 1, 4, 8, 10, 18, 19, 23, 24, 28, 33, 46, 61, 112, 124, 145.
— Mikołaj syn Mikołaja, notarjusz nr. 4.
Krasicki Ignacy, arcybiskup gnieźnieński nr. 134.
Krasicki Jan, nr 77.
Krasne, pow. ciechanowski, klucz, do którego wchodzi Węgrzynów nr. 14.
Krokowszczyzna dziś Karpowicze (?), pow. sokólski nr. 88.
Krosno nr. 29.
Krubin (Krubia) na Mazowszu nr. 14.
— Cybrek, nr. 14.
Krużlowa (Kruszlowa), pow. grybowski nr. 61.
Krystyn, podsędek krak., zob. Nieprześnia.
Krystyna siostra Andrzeja, biskupa wileńskiego nr. 4.
Krzeczowski Andrzej, podsędek przemyski nr. 67, 68, 70, 71, 72, 74, 77.
Krzemienica, pow. łańcucki nr. 73.
Kube Ludwik, starosta czortkowski nr. 144.
Kujawy dawniej Pleszowski Brzeg, pow. krakowski nr. 10.
Kuńkowce (Honykowcze, Conykowcze, Huykowycze), pow. przemyski nr. 18, 32, 49, 81.
Kurow (Ćwrov), pow. sądecki nr. 12.
— Piotr dziedzic nr. 12.
Kurozwęki, pow. stopnicki nr. 106.
— Dobiesław nr. 124.
— Elżbieta z Tarnowskich, wdowa po Dobiesławie nr. 124.

L

Lacko (Lackie alias Rzepiska), pow. dobromilski nr. 67.
Lambroschini kardynał nr. 142.
Lamcha, zob. Lemche nr. 55.
Lanckoroński Stanisław z Brzezia nr. 71.
Lankoszyn zob. Łąkoszyn nr. 8, 9.
Laskowo Głuche, pow. radzymiński nr. 99.
Laskowski Stanisław, dziedzic Laskowo Głuche nr. 99.
— Mikołaj, syn Stanisława nr. 99.
— Jan, dziedzic Mokrej nr. 99.
— Jerzy, syn Jana nr. 99.
Lasocki Ignacy ks. dr. ze Smoszewa, nr. 115.
Lazansky hr. Prokop, kanclerz cesarza Franciszka II nr. 131.
Lazarewicze, pow. piński nr. 48.
Lemche (Lamcha) Jan, obywatel poznański nr. 55.
— Jadwiga, żona Jana nr. 55.
Leon X papież nr. 52.
Leopold II król węgierski, czeski etc. nr. 130.
Leśniowski Gołąbek (Lyesnyowsky Golambek) Mikołaj z Zimnej Wody, sędzia lwowski nr. 76, 79, 85.
Lewkowicz Paweł, starszy cechu krawców w Kazimierzu nad Wisłą nr. 107.
Leżenice, pow. rawski nr. 100.
Libowl, jezioro, pow piński nr. 48.
Lida nr. 4.
Ligięza Mikołaj z Bobrku, kasztelan nr. 89.
Lipiny, pow. radzymiński nr. 99.
Lipowa Dąbrówka, pow. opoczyński nr. 63.
Longus Jan, rajca krośnieński nr. 29.
Lubiczko, pow. dąbrowski nr. 89.
Lublin nr. 40, 89, 100, 102, 108, 109.
Luccheginius Wincenty nr. 117.
Lwów nr. 11, 76, 80, 81, 94, 95, 96.
Lwówek, pow. bukowski nr. 62.

Ł

Łańcut nr. 37, 70, 73, 83.
Łaski Jan, arcybiskup gnieźnieński nr. 66.
— Hieronim, wojewoda sieradzki nr. 66.
— Jan, gnieźnieński i łęczycki prepozyt nr. 66.
— Stanisław, wojewoda sieradzki nr. 66.
Łaszcz Stanisław z Tuczępy nr. 40, 42, 64.
— Piotrusia, córka a żona Jana Kaszowskiego nr. 40.
Łaziska, pow. sądecki nr. 8, 9.
Łąkoszyn (Lankoszyn), pow. kutnowski nr. 6, 8, 9.
— Jan, kasztelan łęczycki nr. 6, 8, 9.
— Małgorzata, żona Jana, zob. Rożnów nr. 6, 8, 9.
Łętowiejski Heńko (Ląthowyenski Heynko) nr. 36.
Łętownia (Ląthownya), pow. przemyski nr. 36, 49.
— Waśko dziedzic nr. 36
— Anna, córka Waśki a żona Popona z Brzeźnicy nr. 36.
Łobocki Maciej, kanclerz gnieźnieński nr. 66
Łokietek Władysław, król polski nr. 1.

Łomazy nr. 60.
Łomża nr. 14.
Łowicz nr. 66, 134.
Łuck nr. 41, 47.
Łyczko Paweł zwany Czarny Pasek nr. 61.
— Małgorzata, żona Pawła a siostra Jana Bojowskiego nr. 61.

M

Maciej, sędzia nurski nr. 14.
Madey z Albigowy zob. Albigowa nr. 50.
Maków mazowiecki nr. 22.
Makudrycze, pow. piński nr. 48.
Manin Ludwik, doża wenecki nr. 129 b.
Marcinowszczyzna uroczysko, dziś Marcinówka, pow. wileński nr. 84.
Mariscaltus zast. kard. nr. 134.
Marja królowa Węgier i Czech, namiestnik zachodniej części cesarstwa nr. 69.
Markowa, pow. przeworski nr. 95.
Marszowice, pow. krakowski nr. 19.
Marszowska Jagienka nr. 19.
Marszowski nr. 10.
Martynika wyspa nr. 136.
Merecz dziś Mereczanka, dopływ Niemna nr. 91.
Męciński Kazimierz z Kurozwęk, starosta wieluński nr. 106.
— Józef nr. 106.
— Wojciech nr. 106
Mianów, pow. łódzki nr. 33.
— Paweł nr. 33.
— Bernard syn Pawła, notarjusz nr. 33.
Miechów (Mychow), pow. iłżycki nr. 53.
— Jan dziedzic nr. 53.
Miedniki, pow. wileński nr. 4.
Mielec nr. 85.
— Jan, wojewoda podolski nr. 85.
Międzygórz (Myedzygorzycze), pow. sandomierski nr. 43, 53.
Mikołaj, sędzia krakowski (r. 1370) nr. 8, 9.
Mikołaj arcybiskup mityleneński, nuncjusz papieski nr. 122.
Mikołaj I cesarz rosyjski nr. 139 141.
Mikorzyn, pow ostrzeszowski nr. 62.
Mikulicze, pow piński nr. 48.
— pow. przeworski nr. 76.
Milechow, pow. opoczyński nr. 63.
Milkowskie, część Niegowici, pow. bocheński nr. 19.
Miszek (Mitek) Mikołaj, woźny ziemski nr. 73, 76.
Moczerady, pow. mościcki nr. 77.
Mogilno nr. 33.
— Wojciech, masjonarz katedry krakowskiej nr. 33.
Mokra, pow. radzymiński nr. 99.
Morawsko, pow. przemyski nr. 29, 31, 32, 34, 36.
— Marcisz, sędzia przemyski nr. 29, 31, 32 34, 36.
Mostki, pow. lwowski nr. 85.
Myślatycze, pow. mościcki nr. 54, 77.
— Piotr dziedzic nr. 54.
— Katarzyna, żona Piotra nr. 54.
Myszka (Mischca) Krystyn z Nieprześni, podsędek krak. nr. 9.

N

Nabroż (Nabrosz), pow. tomaszowski nr. 42.
— Jadwiga dziedziczka nr. 42.
— Katarzyna, córka a żona Stanisława Łaszcza z Tuczępy nr. 42.
Nahojowski (Nahuiowski) Mikołaj nr. 79, 80, 81.
Naruszewicz Jerzy zob. Janowicz Jerzy nr. 45.
— Mikołaj pisarz królewski nr. 86
Nasiediszcze (Naschidiszcze alias Schidiszcz), część Niegowici, pow. bocheński nr. 19.
Nasion (Naszyon) Mikołaj z Widuchowy nr. 43.
Neczecza Wielka, jeziorko należące do wsi Pleszowski Brzeg, dzisiejsze Kujawy, pow. krakowski nr. 10.
Netrebka (Nyehrebka), pow. dobromilski nr. 36.
— Wańko nr. 36.
— Fiedka, żona Wańki nr. 36.
Nieciowszczyzna uroczysko, pow wileński nr. 84.
Niedźwiada (Niedzwyedza), pow. łańcucki nr. 70.
Niegowić (Nyegovecz), pow. bocheński nr. 19.
Nieprześnia, pow. bocheński nr. 9.
— Krystyn, podsędek krakowski nr. 9.
Niewojow dziś Niewiarów nr. 19.
Niewiarów (Nyewoiow), pow. krakowski nr. 19.
— Mikołaj dziedzic nr. 19.
Nikonkowice pow. lwowski nr. 80, 81, 96.
Niziołek (Nyzyolek) Jastrzembski Job, zob. Jastrzembski nr. 79, 80, 81.

Nowak Adam wybraniec nr. 112, 119.
— Regina żona nr. 112, 119.
— Błażej wybraniec, brat stryjeczny Adama nr. 112.
Nowakowicz Błażej zob. Nowak Błażej.
Nowakowski Stanisław, potomek Nowaka
— Wojciech, potomek Nowaka nr. 119.
Nowe Miasto nad Pilicą nr. 14.
— Obramb Jan, prokurator nr. 14.
Nowe Miasto — Korczyn nr. 9, 15, 44, 89, 124.
Nowicki generał brygady nr. 137, 138.
Nowogródek nr. 93.
Nowojowski Mikołaj, sędzia lwowski nr. 85.

O

Obfertiter Jan nr. 73.
Obramb Jan, prokurator Nowego Miasta nr. 14.
Obrosłe Jakób ze Zbików nr. 39.
— Jan syn Jakóba nr. 39.
Ochrymowicze pow. piński nr. 48.
Odnowski Mikołaj z Fulsztyna zob. Herburt Odnowski Mikołaj.
O'Donel, zob. Donel (O') hr. Józef.
Odrowąż Stanisław ze Sprowy, hrabia na Jarosławiu, wojewoda ruski nr. 76
— Anna, żona Stanisława nr. 76.
Olbracht Jan król polski zob. Jan Olbracht nr. 46.
Olchowiec wołyński nr. 20.
Oleksicze, pow. piński nr. 48.
Oleśnica, pow. stopnicki nr. 8, 9, 15.
— Jan, sędzia krakowski nr. 8, 9.
Opatowiec nr. 89.
Opoka inaczej Wola koło Przydonicy, pow. sądecki nr. 8.
Ortali Piotr, notarjusz prowizorów weneckich nr. 129.
Orzechowce, pow. przemyski nr. 5, 31, 34, 36, 38, 82, 90.
— Jan nr. 31.
— Aleksander 31, 34, 36, 38
Orzechowski Jan nr. 34.
— Anna, córka Jana a żona Budeka z Kidałowic nr. 34.
— Jan kasztelan chełmski nr. 90.
Ostróg nr. 97.
Ostrogski Konstanty Iwanowicz, książę i wojewoda trocki nr. 60.
— Konstanty, książę i wojewoda kijowski nr. 97.
— Janusz, syn Konstantego nr. 97.
— Konstanty syn Konstantego nr. 92, 93.
Ostroróg Jerzy, starosta ostrzeszowski nr. 62.
Ostrów, pow. przemyski nr. 18, 36.
— pow. przeworski nr. 59, 65, 70, 82.
— pow. lwowski nr. 85.
Ostrowski Antoni oficjał nr. 121.
Ostrzeszów nr. 62, 106.
Oszmiana nr. 4, 45.
Ościk Jan, sędzia wileński nr. 91.
Oświęcim nr. 112.
Ozierany, pow. nowogródzki nr. 92, 93.
Ożarów (Odziaow), pow. opatowski nr. 89.
— Piotr, sędzia dworu zwany Rakayski nr. 89.

P

Pacelli kardynał nr. 145.
Pakosławski Wacław z Wieruszowa nr. 106.
Panchowski Mikołaj nr. 18.
Panczlawicze zob. Pęcławice, pow. łęczycki nr. 58.
Paryż nr. 125, 136
Passioneus kardynał nr. 120, 123.
Paszkowa Chwedka, córka Dochnowicza a żona Wasyla Chreptowicza, zob. Dochnowicz Paszek i Chrebtowicz Wasyl nr. 41, 51.
Patrae m. w Grecji nr. 116, 117.
Paweł III papież nr. 75.
Paweł V papież nr. 132.
Paweł I, cesarz rosyjski nr. 133.
Peszo kmieć nr. 39.
Petersbug nr. 133, 135, 141.
Pęcławice (Panczlawicze), pow. łęczycki nr. 58.
Phox, wójt łucki nr. 47.
Picchoni A., zastępca kardynała nr. 142.
Piekło zob. Jedlna, pow. sądecki nr. 6, 8, 9, 12.
Pieniążek Jan z Krużlowy, sędzia krakowski nr. 61.
Pierzchała (Pyrzchala) Piotr, szlach nr. 16.
Pierzchnicki (Pyrzchnyczki) Marcin, dziedzic wsi Sroki nr. 79, 80, 81.
Pilcza, pow. dąbrowski nr. 37, 55, 59, 65, 70, 72, 73, 82, 83.
— Jan nr. 73.
— Krzysztof nr. 83.

— Mikołaj, wojewoda bełzki nr. 59, 65, 70, 72, 82, 83.
— Magdalena, żona Mikołaja nr. 59, 82.
— Otto nr. 73.
— Stanisław, podkomorzy przemyski nr. 37.
Pilecki zob. Pilcza.
Pińsk nr. 48.
Piotrków nr. 17, 26, 83, 124.
Pischtek Franciszek de Paula, biskup tarnowski nr. 140.
Pius VI papież nr. 128, 134.
Pius IX papież nr. 142, 143.
Pius XI papież nr. 145.
Pleszowice, pow. przemyski nr. 57, 68.
— Franciszek nr. 57.
— Zygmunt nr. 57.
Pleszowski Brzeg dziś Kujawy, pow. krakowski nr. 10, 23, 24, 28.
Pleszów, pow. krakowski nr. 10, 23, 24, 33.
— Jan dziedzic nr. 23.
— Jakób dziedzic nr. 10.
— Anna, żona Jakóba nr. 10.
— Jakób, mansjonarz katedry krakowskiej nr. 33.
— Stanisław nr. 24.
Płock nr. 52.
Podborowice, pow. stopnicki nr. 43, 53.
Podlężyce, pow. sieradzki nr. 21.
— Jan dziedzic nr. 21.
Podole nr. 17, 25.
Podoski Gabrjel, arcybiskup gnieźnieński nr. 126, 127.
Polanka, pow. lwowski nr. 85.
Połonne, pow. łucki nr. 60.
Połże (Pełże), pow. łucki nr. 41.
Pomiechowo (Pomnychowo), pow. płoński nr. 35.
— Paweł, pisarz ziemi warszawskiej nr. 35.
Poniatowski Michał Jerzy ks., arcybiskup gnieźnieński nr. 128.
Ponikowce, pow. przemyski nr. 49.
Popo z Brzeźnicy zob. Brzeźnica nr. 36.
Porycko, wieś w pow. łuckim nr. 7.
— miasto w pow. włodzimierskim nr. 7.
Posadowa (Poszandowa), pow. sądecki nr. 12.
Potocki Józef, hetman wielki koronny nr. 117.
Poznań nr. 55.
Prażmowski Mikołaj z Prażmowa, biskup łucki nr. 101.
Prażmów, pow. grójecki nr. 101.
Prosza (może Pruszanka dziś rzeczka w pow. wileńskim) nr. 91.
Protasowicz Benedykt Wasylewicz nr. 78.
Pruchnik (Próchnik), pow. jarosławski nr. 56.
— Rafał, podsędek przemyski nr. 56.
Prusy nr. 26.
Pruszynowski Piotr nr. 72.
Przecławowicz Wacław zob. Dembowski nr. 63.
— Stanisław zob. Dembowski nr. 63.
Przedanica dziś Przydonica, pow. sądecki nr. 1, 8, 9, 12, 15.
Przedzielnica, pow. dobromilski nr. 67.
Przełęk (Przeląnk), pow. opoczyński nr. 63.
Przemyśl nr. 5, 29, 30, 31, 34, 36, 38, 49, 54 56, 57, 67, 68, 74, 77.
Przeworsk nr. 50, 59, 65, 70, 71, 72, 82.
Przybko z Sarnowa zob. Sarnów nr. 21.
— Katarzyna żona nr. 21.
Przybysławice, pow. brzeski nr. 5.
— Abraham z Dunajca (inaczej z Przybysławic) nr. 5.
Psarski Wawrzyniec nr. 53.
— Dorota, żona Wawrzyńca nr. 53.
Pstrokonie (Pstrekonye), pow. łaski nr. 58.
Pstrokoński Andrzej, brat Jana i Świętopełka nr. 58.
— Jan, brat Andrzeja i Świętopełka nr. 58.
— Świętopełk, brat Andrzeja i Jana nr. 58.
— Magdalena, matka powyższych nr. 58.
Pstrowski (Pstroszki) Mikołaj, rycerz nr. 5.
Pszonka Piotr z Babina, podsędek lubelski nr. 40.
Pukalski Józef Alojzy, biskup tarnowski nr. 142, 143.
Puszkin Hrehorowicz Henryk, dziedzic w Smoleńskiem nr. 104.
Pyrzchała, zob. Pierzchała nr. 16.
Pyrzchnyczki, zob. Pierzchnicki.

R

Rachanie, pow. tomaszowski nr. 42.
Radajowice (Radniowice) Wielkie i Małe, pow. sądecki nr. 8, 9, 12.
Radniowice zob. Radajowice.

Radochońce (Radochonycze), pow. mościcki nr. 49.
— Bernard, kantor katedry przemyskiej, dziedzic Kuńkowiec, zob. Wapowski Bernard, historyk nr. 49.
Radochoński (Radochonyski) Jan nr. 49.
— Mikołaj nr. 49.
— Piotr, wojski przemyski nr. 32.
Radziew, służebnik Świdrygiełły nr. 20.
Radziwiłł Mikołaj książę, wojewoda wileński nr. 86, 87, 91.
Rakayski Piotr, sędzia z Ożarowa nr. 89.
Ramolt, dziedzic wsi Zabłotce nr. 38.
Raszyn (Raszyrowo) nr. 14.
— Sędziwój nr. 14.
Riabinin Jan nr. 108.
Roccatanus Aleksander kolektor nr. 120, 126.
Roch Melchior, przeor karmelitów nr. 132.
Rogala Jan szlach. nr. 14.
Rogoczew, pow. łucki nr. 60.
Rogoźno, pow. łańcucki nr. 70, 83.
Rokitnica, pow. rawski nr. 65, 67, 68, 70, 71, 72, 74, 77.
Roman Jaśko z Wąsoszy nr. 14.
Romański Teofil radca kolegjalny nr. 141.
Rostoka (Rostek) Ryterska, pow. sądecki nr. 15.
Rotkasper Maciej z Szumina, obywatel krakowski nr. 44.
Rożen zob. z Rożnowa
Rożnów, gród nad Dunajcem, pow. sądecki nr. 1, 6, 8, 9, 12.
— Helena, matka Klemensa i Piotra Rożenów nr. 8, 9.
— Klemens syn Heleny, brat Piotra nr. 8, 9.
— Małgorzata, córka Klemensa a żona Jana z Łąkoszyna, kasztelana łęczyckiego nr. 6, 8, 9.
— Piotr, syn Heleny a brat Klemensa nr. 8, 9.
— Małgorzata, żona Piotra a następnie żona Wiernka z Gabonia nr. 8, 9.
— Andrzej, syn Piotra nr. 8, 9.
— Rafał, syn Piotra nr. 8, 9.
— Fenna, córka Piotra nr. 8, 9.
Rożniatów (Rożniatyn), pow. jarosławski nr. 59, 65.
Rudno, pow. krakowski nr. 23
Rudowski Nikodem, notarjusz cesarsko-królewski nr. 130, 131.
Rybczyński nr. 41, 51.
Rybotycze, pow. dobromilski nr. 38.
— Jan, sędzia przemyski nr. 38.
Rychłowice, pow. wieluński (?) nr. 95, 96.
Rychłowski Jan z Rychłowic, podsędek lwowski nr. 95, 96.
Rzeczyca, pow. puławski nr. 100.
Rzepiska zob. Lacko nr. 67.
Rzeplin, pow. jarosławski nr. 77.
Rzędzin (Żandzyn), pow. tarnowski nr. 2.
Rzgów (Żgów), pow. łódzki nr. 134.
Rzym nr. 52, 75, 98, 105, 111, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 120, 121, 122, 123, 126, 127, 128, 132, 140, 142, 143, 145.

S

Sandek szl. z Tomaszkowic nr. 28.
— Febronia, żona Sandeka nr. 28.
Sandomierz nr. 124.
Sanguszko zob. Sanguszkowicz nr. 51, 86, 87.
Sanguszkowicz Andrzej Michałowicz nr. 51.
— Aleksander Andrzejewicz Koszyrski nr. 86, 87.
Sapieha Adam Stefan książę, arcybiskup krakowski nr. 145.
Sarabuda Michajło, pisarz nr. 92
Sarnów, pow. łaski nr. 21.
— Przybko dziedzic nr. 21
— Katarzyna, żona Przybka nr. 21.
Sassi Kajetan, agent cesarski w Rzymie nr. 143.
Schenko, notarjusz ruski zob. Seńko.
Schnitzer(?) nr. 142.
Scholcz Jan, kupiec gdański nr. 14.
Sedlnicki Karol Juljusz hrabia cesarski nr. 106.
Semkowicz Władysław nr. 7.
Semp Joachim, komornik lwowski nr. 85 v. Sengel Michał nr. 131.
Seńko (Schenko), notarjusz ruski nr. 25.
Sforza Franciszek książę nr. 115.
Sidisz (Schidiszch alias Naschidiszcze), część Niegowici, pow. bocheński nr. 19.
Siedlce nr. 135.
Siekierczyna, pow. grybowski nr. 8, 9.
Siekierzyński Kasper kapitan nr. 139.
Siemieniec Stanisław z Kluczyc nr. 46.
— Dorota, żona Stanisława nr. 46.
Sieniawa nr. 85.
Sieniawski Mikołaj, wojewoda ruski nr. 85.
Siennicki Jan, kasztelan halicki nr. 85.

Siennów, pow. przemyski nr. 30, 31, 32, 34.
Sieradz nr. 21, 58.
Sikorski Maciej, służebnik Stanisława Kiszki, wojewody witebskiego nr. 84.
— Jadwiga, żona Macieja nr. 84.
Sików, pow. łucki nr. 60.
Skotnicki Paweł, chorąży halicki nr. 94.
Skowrońska Regina, wdowa po Adamie Nowaku, wybrańcu nr. 112, 119.
Skowroński Wit, wybraniec nr. 112, 119.
Śledziejowice, pow. krakowski nr. 10, 23.
Sławek, sędzia makowski nr. 14.
Sławski Stanisław z Ostrowa, podsędek przemyski nr. 36.
Słucz, pow. szczuczyński nr. 14.
— Sandek nr. 14.
— Wojciech nr. 14.
— Zdzisław nr. 14.
Słupca (Słupcza), pow. kaliski nr. 33.
— Jan, prof. teologji i kanonik katedry krakowskiej nr. 33.
Słupiec, jeziorko należące do wsi Pleszowski Brzeg zwanej dziś Kujawy, pow. krakowski nr. 10.
Smoleńsk nr. 104.
Smoszewo, pow. płoński nr. 115.
Sobiecin (Sobyeczow), pow. jarosławski nr. 42.
— Mikołaj, podsędek bełzki nr. 42.
Sobieski Jan III, król polski nr. 110, 112, 119, 124.
Sochaczew nr. 29.
— Maciej, syn Macieja, magister nr. 29.
Sołtykow Hlebowicz Michał, dziedzic pod Smoleńskiem nr. 104.
Sońsk, pow. ciechanowski nr. 13.
Spada Dominik od brew apostolskich nr. 145.
Spinola Piotr kardynał nr. 143.
Sprowa, pow. włoszczowski nr. 15, 18, 76.
— Jan, sędzia sandomierski nr. 15.
— Piotr, wojewoda lwowski nr. 18.
— Stanisław Odrowąż zob. Odrowąż nr. 72.
Sroki, pow. lwowski nr. 79, 80, 96.
Srokowski Andrzej nr. 85.
Stadnicki nr. 83.
— Andrzej ze Żmigrodu, podkomorzy przemyski nr. 86.
Stanisław podsędek bełzski nr. 64.
Staresioło (Stareszyoło), pow. bóbrecki nr. 79.
— Piotr, woźny ziemski nr. 79.
Staromiejski (Staromieszczki) Marcin, sędzia przemyski nr. 82.
Starzechowski Wojciech nr. 50, 59, 65, 70, 71, 82, 83.
Stefan Batory, król polski nr. 97, 98, 124.
Steubel (Stevbel) Marcin, altarysta krośnieński nr. 29.
Stojańce (Stojanice), pow. mościcki nr. 67.
Strachota Świętopełk, rycerz i dziedzic Żelichowa nr. 89.
— bez imienia, potomek Świętopełka nr. 89.
Stradom część Krakowa nr. 33.
Strobant Krystyn, kupiec gdański nr. 55.
Stryków (Stryckow), pow. poznański nr. 66.
Strziczkowa, może dzisiejsza Trzetrzewina lub Szczawnik, pow. sądecki nr. 8.
Strzyżowski Jan z Czudca i Jodłowa nr. 95.
— Stanisław syn Jana nr. 95.
— Anna żona Stanisława nr. 95.
Stydień, pow. łucki nr. 7.
Sucha k. Żywca nr. 130, 131, 145.
Suliński Wasyl, pisarz ziemski nr. 93.
Świdrygiełło książę litewski nr. 20, 47.
Świerze, pow. chełmski nr. 94.
Świteź jezioro nr. 92, 93.
Sworotwa, pow. nowogródzki nr. 78.
Sykstus V papież nr. 98.
Szadek nr. 33.
— Jakób, doktor, kanonik katedry krakowskiej nr. 33.
Szafraniec Stanisław z Pieskowej Skały, starosta korczyński nr. 44.
Szamotuły nr. 26.
— Piotr, kasztelan poznański nr. 26.
Szczekarzów, pow. proszowski nr. 43.
Szczepa Bazyli, sekretarz królewski nr. 84.
Szczepiatyn, pow. rawski nr. 64.
— Andrzej, sędzia bełzki nr. 64.
Szczerzec, pow. lwowski nr. 85.
Szlotsky Dobiesław, kasztelan czchowski i starosta korczyński nr. 44 zob. Złocki
Szpakowicz Piotr kmieć nr. 84.
Szumin (Schvmyn), pow. węgrowiecki nr. 44.
Szydłowiecki Krzysztof, wojewoda etc., starosta sieradzki nr. 58.
Szydłów nr. 124.

T

Tabaszowa (Thabassowca), pow. sądecki nr. 15.
Tamanowice, pow. mościcki nr. 30.
Tanbow, zob. Tądów nr. 58.
Tarło Jan, wojewoda sandom. nr. 118.
Tarnawce, pow. przemyski nr. 32, 47.
Tarnopol nr. 85.
Tarnowska Elżbieta, wdowa po Dobiesławie z Kurozwęk nr. 124.
Tarnowski hr. Juljusz nr. 145.
Tarnów nr. 2, 142, 143.
— Rafał, dziedzic nr. 2.
Taszycki Mikołaj, podsędek krakowski nr. 61.
Tądów (Tanbow) Górny i Dolny, pow. turecki nr. 58.
Tęczyn nr. 63, 69.
Tęczyński Stanisław, podkomorzy sandomierski nr. 63, 69.
Tłuczań, pow. wadowicki nr. 113.
Tomaszkowice, pow. krakowski nr. 28.
— Sandek nr. 28.
— Febronia, żona Sandeka nr. 28.
Tomice, pow. poznański nr. 106.
Tomicki Krzysztof, dziedzic Wieruszowa nr. 106.
— Jan brat Krzysztofa nr. 106.
— Apolinary nr. 106.
— Teodor nr. 106.
Toruń nr. 55, 124.
Tracz Wojciech, woźny ziemski nr. 61.
Tremenzlo Jakób, architekt lubelski nr. 108.
Trojan Jan z Rachań, sędzia bełzki nr. 42.
Trubki, pow. łucki nr. 7.
Trysteń, pow. łucki nr. 7.
Trzeniec (Trczenyecz), rzeczka, pow. grodzieński nr. 26.
Trzetrzewina? (Strziczkowa), pow. sądecki nr. 8.
Tuczapy zob. Tuczępy
Tuczępy, pow. hrubieszowski nr. 40, 42, 64.
— Łaszcz dziedzic nr. 64.
— Katarzyna, żona jego nr. 64.
Tuklęcz (Thuclancz), pow. łaski nr. 21.
Tuszków, pow. sokalski nr 42.
— Stanisław, woźny ziemski nr. 42.
Tykocin (Thycoczyna), pow. mazowiecki nr. 14.
— Piotr, wójt nr. 14.
Tymoszewicze, pow. piński nr. 48.

U

Ugniejów (Unyestowo), pow. ostrołęcki nr. 16.
— Mikołaj brat Jana nr. 16.
— Jan brat Mikołaja nr. 16.
Uhden Wilhelm, rezydent pruski nr. 134.
Unyestowo zob. Ugniejów nr. 16.
Urban VIII papież nr. 105.
Uzłłowski Jan, podstarości wileński nr. 84.

V

Vernko z Gabonia zob. Wiernek nr. 8, 9.
— Małgorzata, żona, dziedziczka Rożnowa nr. 8, 9.
Viktorowski zob. Wiktorowski.

W

Wadowice nr. 103.
Walerjan, pisarz Zygmunta Augusta nr. 78.
Walewski Kolumna Daniel, kanonik katedralny gnieźnieński nr. 106.
— Michał, szambelan królewski nr. 106.
— Aleksander nr. 106.
— Jan Nepomucen nr. 106.
— Ksawery nr. 106.
— Tomasz nr. 106.
— Franciszek nr. 106.
Wapowce, pow. przemyski nr. 32, 49, 74.
— Jakób dziedzic, ojciec Piotra i Jana nr. 32.
— Jan, syn Jakóba nr. 32.
— Piotr, syn Jakóba nr. 32.
Wapowski Bernard z Radochoniec, kantor katedry przemyskiej, historyk nr. 49.
— Andrzej nr. 74.
— Franciszek nr. 74.
— Stanisław nr. 74.
Warneńczyk Władysław, król polski nr. 17, 18, 124.
Warszawa nr. 16, 35, 91, 92, 97, 99, 101, 102, 103, 104, 107, 109, 119, 121, 124, 137, 138, 139.
Warszyce, pow. brzeziński nr. 106.
Warszycki Michał, miecznik koronny nr. 106.
— Stanisław, wojewoda mazowiecki nr. 106.
Warta, miasto nr. 33.
— Jakób, mansjonarz katedry krakowskiej nr. 33.

Waza zob. Zygmunt III Waza.
Wąsosz (Wansosche), pow. szubiński nr. 14.
Wenecja nr. 129 a, 129 b.
Węgierski (Wągierski) Jan nr. 62.
Węgłowice (Wanglno), pow. ciechanowski nr. 13.
Węgrzynowo, pow. ciechanowski nr. 14.
Wiaczkowicz Ilja, służebnik Witolda nr. 7.
Widuchowa, pow. stopnicki nr. 43, 44, 53.
Wiedeń, nr. 130, 131.
Wieliczka nr. 28.
Wielopolska hr., właścicielka Suchej nr. 130.
Wierczakowicz Jakób, burmistrz wadowicki 103.
Wiernek (Vernko) z Gabonia nr. 8, 9.
— Małgorzata, żona, dziedziczka Rożnowa, zob. Rożnów nr. 8, 9.
Wieruszów, pow. wieluński nr. 106.
— Adrzej, dziedzic, zob. Wierzbięta Andrzej nr. 106.
Wierzba Jan nr. 59, 82.
Wierzbięta Marcin, dziedzic Wieruszowa nr. 106.
— Andrzej, syn Marcina nr. 106
Wierzblany (Wyrzblany), pow. grodzieński nr. 26.
Wierzynek (Werzink) Mikołaj, dziedzic Śledziejowic nr. 10, 23, 24.
— Jerzy z Pleszowskiego Brzegu dziś Kujawy nr. 28.
Wiktorowski Benedykt z Kleczkowa, sędzia sieradzki nr. 58.
Wilja rzeka nr. 84.
Wilków, pow. sieradzki nr. 21.
— Brosznia Mikołaj nr. 21.
Wilno nr. 4, 7, 25 51, 78, 85, 86, 87, 114.
Wilusz Łukasz, rajca krośnieński nr. 29
Wiślica nr. 43, 53, 66, 124.
— Leonard bakałarz, kanonik nr. 66.
Wisłok rzeka nr. 70, 83.
Wiśnicz nr. 67.
Wisniewo (Wysznycza) na Mazowszu nr. 14.
— Mikołaj nr. 14.
Wiśniów, pow. krasnostawski nr. 40.
Witołd, wielki książę litewski nr. 7.
Władysław Łokietek zob. Łokietek nr. 1.
— Jagiełło, zob. Jagiello nr. 9, 15.
— Warneńczyk, król polski nr. 17, 18, 124.
— królewicz, późniejszy Władysław IV, król polski nr. 104.
— IV, król polski nr. 107, 109.
Wojakowski Wawrzyniec z Rzeplina, sędzia przemyski nr. 77.
Wojcin (Voyvczin), pow. opoczyński nr. 63.
Wojcza, pow. stopnicki nr. 33.
— Jan, kustosz katedry krakowskiej, zob. Wojszczyk Jan nr. 33.
Wojna Wawrzyniec (Lawrin) nr. 92, 93.
Wojszczyk Jan, kustosz katedry krakowskiej nr. 33.
Wojtarowicz Józef, biskup tarnowski nr. 143.
Wola Daleszowska, pow. opoczyński nr. 63.
Wola zwana Opoka, pow. sądecki nr. 8, 9.
Wola Świerzewska, pow. chełmski nr. 94.
Wolski Dunin Paweł biskup poznański nr. 75.
Wolwanowice, pow. pińczowski nr. 76.
Wolwanowski Daniel, podsędek lwowski nr. 76.
Wolczek Jan, dziedzic z Świerza nr. 94.
Wołczkowicz Jan, koniuszy nr. 86.
Wołków, pow. lwowski nr 95, 96.
Wołowicz Ostafiej marszałek nr. 86.
Wołowski Jan, szef ministerjalny Księstwa Warszawskiego, wolnomularz nr. 136.
Wołyń nr. 86, 87.
Woronczyn, pow. łucki nr. 7.
Woźniki, pow. łaski nr. 58.
Wróblowski Stanisław nr. 67.
Wronino, pow. płoński nr. 14.
— Jan nr. 14.
Wyrbka, pow. latyczowski nr. 25.
Wysoka, pow. przemyski nr. 37.
Wysokie, pow. lubelski nr. 40.
Wyszków (Wyrzkyentowstok) nr. 14.
— Tyburcy nr. 14.
— Jakusz nr. 14.
— Samson nr. 14.

Z

Zabłotce (Zabłoczcze), pow. jarosławski nr. 38.
— Ramołt, dziedzic nr. 38.
Zagoloska (może Zagórzany), pow. gorlicki nr. 8, 9.
Zagórzany (Zagolaska), pow. gorlicki nr. 8, 9.
Zagórzyce, pow. łaski nr. 83.
Zajączek (Zayanczek) nr. 15.
Zakliczyn nr. 95.

Zalasów, pow. sandomierski nr. 2.
Zaleszczyki nr. 144.
Załęże (Zalanszy), pow. sądecki nr. 12.
Załuski Roman, porucznik gwardji nr. 137.
Zamiechów (Zamgechow), pow. jarosławski nr. 54.
— Piotr Paweł, podsędek przemyski nr. 54.
Zamojski Stanisław, kasztelan chełmski nr. 90.
Zandzyn, zob. Rzędzin, pow. tarnowski nr. 2.
Zaprzykopie, jeziorko należące do wsi Pleszowski Brzeg dzisiejsze Kujawy, pow. krakowski nr. 10.
Zarojska Feda Wasylewiczowa Petroviczowa nr. 78.
Zarojski Fedor, syn Fedy nr. 78.
— Ławrin, syn Fedy nr. 78.
Zarszyński Jan, podsędek przemyski nr. 82.
Zawisza Czarny z Garbowa nr. 12, 15.
— Barbara, wdowa po Czarnym nr 15.
— z Oleśnicy, podsędek sandomierski nr. 15.
Zbiki (Stbiky), pow. ciechanowski nr. 39.
Zduńska Wola, pow. sieradzki nr. 21.
— Andrzej, sędzia grodu sieradzkiego nr. 21.
Zebrzydowice, wojew. krak. nr. 111.
Zgow zob. Rzgów nr. 134.
Ziemnicki Feliks nr. 76, 79.
Zimna Woda koło Lwowa nr. 76.
Złocki Dobiesław zob Szlotsky nr. 44.
Złotkowice, pow. mościcki nr. 57.
Zygmunt I, król polski nr. 51, 52, 55, 60, 75, 124.
Zygmunt August, król polski nr. 78, 79, 85, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 124.
Zygmunt III Waza, król polski nr. 99, 101, 102, 103, 104.

Ż

Żalin, pow. chełmski nr. 94.
Żebrawski Aleksander Jan, wikarjusz w sprawach duchownych diecezji wileńskiej nr. 114.
Żelichow, pow. dąbrowski nr. 89.
Żmigród nr. 68.
Żółkiew nr. 112.
Żółkiewski Stanisław nr. 94.
Żółtawa, rzeczka na Podolu nr. 25.
Żórawiński Sebastjan z Chodorowa, podkomorzy lwowski nr. 94.
Żydaczów nr. 79.
Żytomierz nr. 60.

SEMINARIUM PRAWNO-HISTORYCZNE Uniwersytetu Jagiellońskiego